

CHURCH OF SOUTH INDIA

Goodlet High School Magazine

SHOLINGHUR.

1954-55.

EDITORIAL BOARD

Sri. J. John Dorairaj.

„ S. Y. Raj.

„ K. Dasarathi.

Sri. P. D. Purushotham.

„ T. Loganathan.

GOODLET HIGH SCHOOL MAGAZINE

CONTENTS

No.		Page
1.	School Notes	... 1
2.	Our School Anniversary	... 3
3.	Sportsmanship	.. 4
4.	Junior Red Cross Group	 5
5.	Health Education Feature	... 6
6.	Tips for the Cyclists	... 8
7.	Facts and Figures	... 9
8.	The Dead Rat	... 10
9.	Indian Council of Agriculture Research	... 12
10.	Our School Alphabet	... 14
11.	The Visit of Rev. and Mrs. V. W. Coombes	... 15
12.	The Little Flower	.. 16
13.	Christian Masters Fellowship 1954—55	... 17
14.	Annual Sports	.. 18
15.	Visitors to our School	... 22
16.	S. S. L. C. 1954 — 55	... 23
17.	Appendix Goodlet High School Library	... 24
18.	முத்துமாலை	... 1
19.	தாய் நாடும் தனயனும்	... 2
20.	அரசனும் ஆண்டியும்	... 3
21.	சரியான உபாயம்	... 4
22.	முக்காலி மர்மம்	... 5
23.	ஞானக்கண்	... 7
24.	அன்பு உள்ளம்	... 9
25.	அறிவு வளர்ச்சிப்பயணம் — திருச்சி	... 10
26.	தஞ்சாவூர் அரண்மனை	... 12
27.	வேனிற் காலத்திற்கேற்ற விவேகம்	... 15

OUR NEW BISHOP

Rt. Rev. David Chellappa M. A.

ST. PAUL'S SCHOOL HOUSE.
VEPERY :: MADRAS.

14th February, 1955.

To

THE PRINCIPAL,
Goodlet High School.
SHOLINGHUR.

Please convey to your colleagues and pupils my thanks for your kind felicitations. As a former Schoolmaster of nearly 20 years' experience, I shall not be uninterested in you. I shall look forward to meeting you all. Meanwhile, God bless you !

(Sd.) D. CHELLAPPA,
Bishop.

SCHOOL NOTES.

The strength of the school is 468; of this 425 are Hindus, 3 Muslims and 40 Christians. The number of girls is 52.

The school council has replaced the School Parlaiment. All the Class Pupil leaders and Squad leaders are the members. The council has prescribed the school dress as khaki shorts and white shirt. But no compulsion was brought to bear upon the pupils, but they were advised to go in for the school uniform taking advantage of the festive occasions like Deepavali and Christmas. Thus it has been possible for quite a number of our pupils to provide themselves with the school uniform without causing extra difficulty to their parents. But the same enthusiasm has not been shown by the girls with regard to their uniform dress - a blue sari with yellow blouse. However we do hope they will fall in line with the boys next year at least.

"Stamp Collecting" continues to be most popular hobby among our pupils. Next comes pen friendship. At the beginning of the year Rev. K. V. Coombes gave us the addresses of a number of Australian boys and girls who liked to correspond with Indian boys and girls. Friendship thus

nurtured has continued to grow. An enthusiastic exchange of magazines, pictures photos and even toys have taken place.

Any visitor to our school cannot fail to notice the great interest our boys and girls are taking in pottery painting. This year an attempt has been made to correlate, scripture teaching, social studies and pottery painting. Maps of India under the Mughal emperors have been depicted. Beautiful Bible verses have been lettered on the lids of pots

Two moonlight entertainments were held during the year. Parents and friends of the pupils attended these functions in large numbers.

On Wednesdays magic lantern shows are held in the school square.

This year the Sholinghur Lake was full, and hence during the Citizenship Training classes, many of our pupils were taught swimming. Of course in a rural place like Sholinghur quite a number of pupils are adept in this sport. Hence after a laps of three years, when swimming competition was renewed it gave occasion to great enthusiasm. Elsewhere you will find the photo of the competitors.

Assistant Headmaster of the High School proposed a vote of thanks to the "Distinguished Visitors" and other guests and parents who had graced the occasion.

A Variety of items — folk dances, lezim drill and dramas — were gone through. With the singing of the National Anthem the function came to a close.

SPORTSMANSHIP.

(T. Loganathan, Y-B.)

Ramu and Gopu were friends. They were studying in IV form. Ramu was clever, Gopu was not as clever as Ramu but he was a very good sportsman. Ramu was not a sportsman. As Gopu was a very good sportsman he was liked by all. Ramu was liked only by a few.

One day a quarrel arose between Ramu and Gopu. From this time their relationship became more strained.

Days and months passed by. The house matches began to be played. In all the matches the 'X' house won under the captaincy of Gopu. At last the football match was played. It was a pleasant surprise to Gopu, that Ramu was playing in the opposite team. Gopu was very happy because his old friend Ramu was playing.

Fifteen minutes after the first whistle Gopu scored a goal. After a few minutes he scored another goal. The on-lookers tremendously applauded Gopu and this made

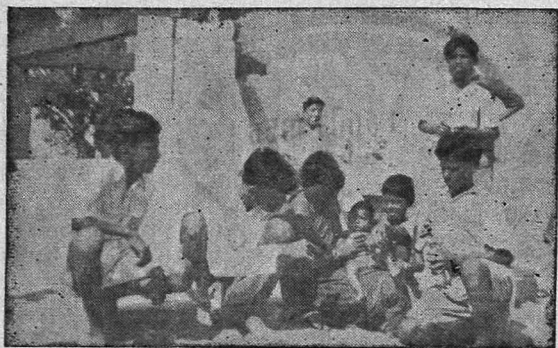
Ramu jealous. He began to attack Gopu without any reason. Instead of kicking the ball Ramu kicked Gopu from time to time. Gopu did not care nor did he lose his temper. He played calmly.

When Gopu was raising his leg to shoot the ball Ramu kicked him. Alas! Gopu fell down and the bones of his hands were broken. The doctor came and bandaged Gopu's hands. All the boys began to curse Ramu. But Gopu said that the reason for his fall was his own carelessness; and that it was no fault of Ramu.

When Ramu heard these words he was much moved. He realised his mistake. He appreciated Gopu's character and asked his pardon. Then they became thick friends once again and lived so ever after. The next day in a meeting Gopu spoke on "Fairplay in Games". The pupils loudly cheered him because they knew that he was a boy whose actions were as good as his words.

Our Junior Red Cross Members cleaning a street in 'Erumbi.'

A child receives the attention of the
Junior Red Cross Group.

T. LOGANATHAN.
Our School Pupil Leader.

OUR JUNIOR RED CROSS GROUP

(Sri A. Jayaraman, B. A.)

The first meeting of our Junior Red Cross for the school year was held on 25th July, 1954, with Sri A. Jayaraman, B. A., the Junior Red Cross Counsellor in the chair. The following office bearers were elected at the time. T. Rudhramoorthy, V Form A was elected as the captain, M. Rajavelu, IV Form A as the assistant captain, A. R. Jayaramachandran, IV Form B as the secretary and J. Ivor Rajan, III Form A as assistant secretary. Sri D Samuel, one of the teachers of our school was elected as the advisor of the counsellor. Our Junior Red Cross has 120 members on the roll.

On 27th August, 1954 all the Junior Red Cross Members with the office bearers went to Erumbi, a village nearby and did social work. We cleaned the streets and surroundings of the village and also the well from which drinking water is used for the whole village. We gathered almost all the villagers present at the time and explained to them the saying, "Cleanliness is next to Godliness" and that how they should adopt it in their own living. Then we dressed the wounds of more than thirty people with the limited stock of medicines we had with us such as Tincture of Iodine, Boric Powder etc.

We taught some simple games to the children of the village.

This year Somasundaram a cheri about half a mile from Sholinghur was selected for our special work. We visited the surrounding villages also within our reach once or twice a week and every time we visited them we showed the people how to keep their homes and streets clean. By our repeated visits the villagers have, learnt the value of cleanliness and the benefits of co-operative work.

About ten meetings were held this year. In the meeting held on 1st October, 1954 posters dealing with health and hygiene were explained by the counsellor to the members so that they may explain them to the villagers individually. In another meeting held on 15th February, 1955 Sri E. M. Pattabiraman one of the teachers of our school gave an impressive and interesting lecture on National Savings Scheme and the Five Years Plan, our Headmaster was in the chair. Added to this our Junior Red Cross has readily taken part in all the activities of our school especially in the "Flag Day" sale observed for the benefit of the ex-servicemen and their family, and in our school

annual sports.

The anniversary of the Junior Red Cross was held on 18-3-'55 with Mrs. Hunt of Australia in the chair. A farce entitled 'The vitamins' was enacted by the members. The story of a rich miser and a 'holy man' who became the ardent supporters of the Junior Red Cross Work, after a period of scepticism was very well portrayed by the members. The lezim drill was greatly appreciated by the audience.

In her remarks Mrs. Hunt pointed out that the Junior Red Cross knows no boundary of caste, colour, race or religion for it fulfils a need that is universal. She appreciated the work done by the Sholinghur Junior Red Cross in the villages nearby and gave a brief account of the Junior Red Cross work in her part of Australia. With the vote of thanks and the singing of the National Anthem the meeting terminated.

HEALTH EDUCATION FEATURE

MINERALS AND YOUR HEALTH.

Nature has placed in the soil many mineral salts which are essential to life. The vegetable kingdom draws its nourishment from them. Man, in turn, partakes of them from the cereals, vegetables and fruits he eats. These salts become a constituent part of the blood and are assimilated by the various organs.

Of all these minerals, calcium is the most important. It is a strong, enduring chemical, which builds a sturdy structure, good blood and sound, strong teeth. Calcium is found in milk, cheese, green mustard, turnips, nuts, yolk of eggs, dry beans, horse black

gram (Urd Kalai) raw cabbage, spinach, cauliflower, lettuce, radishes, lemons, oranges, grape fruit and dried figs, amaranth (cholai) fenugreek (Methi) and gingelly seeds (Til).

Sodium is a digestion chemical. It is sodium which enables the body to take up iron. It helps to prevent hardening processes, catarrh, deafness. Sodium is found in dried fruits, milk, cheese, eggs, cucumbers, apples, spinach, cabbage, carrots, water melon and beets, tomatoes, berries. An element that nourishes the brain and nerves, aids growth of bones,

teeth and hair is phosphorus. It is important particularly for those who do mental work. Lack of phosphorus results in mental fatigue, neurasthenia, and poor bone development. It is found in cocoa, egg yolk, dried milk, beans, dried lentils, peas, whole wheat, almonds, apples, spinach and fish.

Sulphur is another mineral that promotes life and enables the liver to take up the other mineral elements. It purifies and tones up the system. Lack of sulphur in diet results in the piling up of impurities in the system and the failure of the liver to handle its material properly. Sulphur is found in cheese, eggs, fish, meat, nuts, yeast, cabbage, chocolate, corn, dried dates, dried figs, spinach, milk, onions and potatoes.

A mineral that heals and balances is potassium. Its inclusion in the diet will help in relieving pain and preventing constipation. It renders the tissues elastic and stimulates the liver. Lack of potassium leads to constipation, pimples, liver disorders and often to failure of sores to heal normally. Potassium is present in olives, tomatoes, brinjals, nuts, cabbage, orange, lemon, grape-fruits, potatoes, citrous fruits, plums, peaches, peas, apricots, milk, beans, pine apples and cucumber.

Magnesium is the mineral that gives the nervous system control and recuperation. It is the sleep-promoting chemical and it refreshes the system. Lack of magnesium leads to restlessness and excess of acidity. Magnesium is found in wheat bran, nuts, cocoa, tomatoes, lettuce, spinach, dates, figs, plums, raisins, lemons, oranges, beets, cabbages and apples.

Iodine is the greatest gland regulator. It helps to prevent certain types of goitre. It protects the brain from poisonous substances released by the body processes. Lack of iodine results in toxic conditions and glandular troubles. Iodine is present in tomatoes, carrots, kidney, beans, white cabbage, peas, bananas, lettuce, potatoes and garlic.

Chlorine, which is a gas, helps in the task of keeping the joints and tendons (muscle-ends) supple. It prevents pyorrhea and excessive fat. It has been called the laundryman of the body, because it expels waste matter. Chlorine is present in milk, cheese, tomatoes, spinach, white of egg, bananas, dates, whole wheat, cabbage and berries.

Fluorine, another gas, is active in protecting the body against infectious and bone diseases. It might be termed the preserver of youth. Lack

of flourine in diet may lead to bad eye-sight, decayed teeth, susceptibility to infectious disease. Flourine is found in whole grains, cheese, beet, garlic, cabbages, cauliflower, eggs and milk.

Manganese is the mineral responsible for strong nerves and poise. Lack of manganese may result in hysteria. It is found in almonds, egg yolk, green mustard, lemons and oranges.

TIPS FOR THE CYCLISTS

If you are one of the fortunate few who own bicycles the following points will be of much interest to you. For comfortable cycling the top of the seat must be in level with the head of the handle-bar. If this is not so in your cycle look below the seat; you will find a nut, loosen it and then raise or lower the seat as a whole. This is possible because the stump of the seat that goes into the frame is sufficiently long. But please be careful that at least an inch of this stump is inside. The handle-bar can be raised or lowered by loosening the nut at the top. After every adjustment you must see that the nut that you have disturbed is made tight again - as tight as possible. In a cycle of this type there will be no need for you to stoop while riding.

Cycles are of different heights. Have you found out whether yours is of the proper height? Here is a simple test. Sit on the saddle of your cycle clasp the hand-grips, and reach the ground with your feet. If your front soles rest on the ground your cycle is of just the height for you, and of course for others of your height.

A loose mud-guard, a not-tight-fitting bell, or a slack chain-guard may be making a rattling sound. Keep your ears keen for such noise and immediately set aright the offending part. Keep in mind this fact that a portion of your energy is being wasted away to produce such useless sounds.

Clean your cycle at least once a week and don't fail to

oil it twice in a month. There are quite a good number of cycle oils sold in tins. A mixture of equal quantities of cocoanut oil and kerosene is as good as any thing in the market. After oiling freely wipe the machine again with a piece of cloth to remove the excess oil.

The public road is not the place for consolidating human friendship. Yet I have seen quite a number of boys cycling in two abreast right in the middle of heavy traffic having one hand around the other's waist and being

engaged in spicy conversation! Do you know what happened to one of these inseperable couples? Owing to the sudden appearance of a jutka in front they were obliged to part company, but the hold around the waist was not released soon enough, with the result both of them fell down greatly to the amusement of the urchins of the street. The public road is not a racecourse neither is it an arena for the exhibition of your acrobatic feats — if you remember this you have a fair chance of escaping accidents.

FACTS AND FIGURES

1. There is one post office within every 27 square miles and for every 7,773 persons in the country.

2. During the first three years of the Five-Year plan, on an average 155 new telegraph offices per year were opened and from April to December 1954, the number of telegraph offices opened was 180.

3. At present there are two firms in the country assembling tractors from imported parts, whereas the number of factories manufacturing agricultural impliments, other than tractor drawn, is over 60,

4. Production of hand pounded rice in India in 1954 was estimated at 14,764,000 tons as against 12,914,000 tons in 1953.

5. The total number of Indians employed in foreign-controlled firms in India went up to 70.6 per cent on January 1, 1954 as compared with 65.3 per cent in 1952.

6. Out of the total subscribed capital (9,028 million dollars) of the International Bank for Reconstruction and Development, India's share is 400 million dollars.

THE DEAD RAT

After spending his summer vacation at Ambalapuram, Ragavan the teacher returned home. The rusty lock, sreeched as he opened it with a key that had not been in use many a day. When the door moved on its unwilling hinges, he was reminded once more that he had forgotten to lubricate them for a long time. But a greater surprise awaited him. What did he see right in the middle of the room but a dead rat; yes a dead rat, a rat as dead as anything.

The teacher's mind was filled with sorrow and consternation. What a welcome to him after a stay of two months in his mother-in-laws house! He was a dutiful citizen. He had taught his pupils that such things should be reported immediately to the Health authorities of the town. Tired as he was he wended his way to the Municipal Office and gave a faithful account of what he saw in his house.

At about three o' clock in the afternoon, Mr. Ragavan saw a procession coming towards his house. The Sanitary Inspector was leading it. He was followed closely by two young clerks whose faces looked rather serious. At a respectable distance from them walked the scavenger,

with a broom, a bottle of Phenyl, a cardboard box, and a pair of tongs. The other unidentifiable persons in the procession were the neighbours and urchins of the street.

They asked a few pertinent questions to which the school master gave suitable answers. Standing at a distance of five feet from the object of investigation, the clerks concentrated their attention upon the dead rat's appendages. But this was not satisfactory to the scavenger who bravely came forward and raised the carcass by the tail and exposed it to the view of all. Particulars regarding the dead animal like the length of the tail, the girth of the body, and the condition of the skin and hair were noted down very carefully.

Mr. Swaminathan the Sanitary Inspector was a man of action, and he could brook no delay. Immediately he declared the street as plague infested and issued instructions to the inhabitants of the locality to quit the place and live in tents to be constructed at a distance of about a mile away. But the teacher raised a doubt whether it was not too early to make a pronouncement on the subject without waiting

for confirmation from proper authorities. But the Inspector knew better. His wise experience had taught him to know many things intuitively. He was sure that it was plague. Yet to satisfy the teacher he promised to send the specimen to Guindy and let him know the result.

The arrangements of the Sanitary Inspector were the cause of much discontent among the people. Kader Sahib gave vent to his feelings in words that could never be printed. Kanthappa Mudaliar blamed the over-enthusiasm of the teacher who took the trouble of reporting a very ordinary domestic occurrence to the Health authorities.

Yet no one in the street had the courage to disobey the Government order. So with their families and necessary articles of utensils and provisions shifted themselves most reluctantly to the camp site. It must be stated in all fairness to Mr. Swaminathan, that he visited the camp very often and looked to the comforts of the campers. But every day the teacher did not fail to ply him with question, "Sir, did you receive any reply from the Research Institute?"

Meanwhile the action taken by the Sanitary Inspector was reported in all the leading dailies. The medical journal

contained an editorial praising the foresight of Mr. Swaminathan. An unanimous resolution was passed in the Municipal Council recommending an enhancement in the salary of their servant who did not fail to take action in the face of much opposition from the people. The vice-president gave a short and sweet speech praising the sterling qualities of Mr. Swaminathan and pleaded that the Government should recognise his services and present him with a gold watch. There was a talk in the town that Mr. Swaminathan was transferred to Coimbatore as the District Health Officer.

As usual Mr. Swaminathan came to the camp for inspection. The most careless among the people would have discerned an unmistakable sign of self confidence in his gait. Even the teacher by this time has reconciled himself to the new situation. He met Mr. Swaminathan cheerfully and engaged him in pleasant conversation. Just then the peon handed over to the inspector the day's mail. Among them was an oblong brown cover, and as Mr. Swaminathan looked at the post mark, his eyes gleamed. It was from the Research institute. As he opened it in a deliberate manner he said, "Look here the report has come." The torn envelope dropped down

and he hold a sheet in his hands. R a g a v a n strained his neck and looked into the paper. The report was about his dead rat of course Against column seven on the second

page the cause of the death of the rat was given as STARVATION. The paper dropped from Mr. Swaminathan's hands.

Indian Council of Agricultural Research NEW DELHI FARM NEWS RELEASE

FARM FILLERS

The innocent-looking house fly can transmit infection such as of food poisoning diarrhoea, dysentery, typhoid, cholera, intestinal worms, inflammation of the eye, tuberculosis and possibly infantile paralysis.

* * *

India is a largest producer of cashewnut in the world, with an estimated annual output of 60,000 tons' valued at Rs. 7 crores.

* * *

Hornless cattle, generally known as polled cattle, were found in Egypt as far back as 2150 B. C.

* * *

The practice of giving a light ploughing to the orchard after the fruits are harvested, helps to expose the pests hidden in the soil to the sun and the birds and thus reduces their attack on the fruits.

* * *

The Indian Soap industry consumes annually about a lakh tons of coconut oil. The pre-war annual consumption was 30,000 tons.

Good Hatching Results Care of Brooding Hen

With sum attention to feeding and care, a brooding hen can give good hatching results.

The hen requires a good amount of grain feed and water before sitting. During the sitting period, she needs plenty of cool water also. When taken out of the nest she should be given whole grains like wheat, maize or jowar. The grain should preferably be scattered so as to give her some exercise. Sloppy food such as bran, green or mash or rice should be avoided because they cause loose droppings which soil the eggs. The bird should

never be fed or watered when she is in the nest.

The brooding hen should be set towards the evening and not disturbed till the following evening for feeding. She should be let out once a day at a fixed time for food and water. She should be also gently handled by putting one hand underneath her and the other on her back, so that the eggs are not damaged. It is always good to remember that a few eggs may get concealed in her wings.

Better Vegetables

Prepare the Seed-bed well

Experiments in research stations show that very good crops of vegetables can be obtained if the seed-bed is properly prepared.

A well sifted mixture of four parts each of sandy soil and leaf mould and one part of well-rotten farm manure has been found to be the best for the seed-bed.

If sowing has to be done on the ground, make small beds raised a few inches above ground level. This will provide a good drainage. Before sowing, water the beds thoroughly to make the soil settle down firmly. Work up the topsoil for one or two inches after two or three days and then sow the bed.

In sowing, it is advisable to sow in two or three lots rather than one. This will ensure a uniform supply of fresh vegetables.

Avoid thick sowings. The depth of sowing depends upon seed and type of soil. As a general rule, the covering should be three to five times the diameter of the seed. The sowing should be a little deeper in heavy soils.

Selecting A Dairy Cow **POINTS TO BE REMEMBERED**

In selecting a cow for milk production the milk record of her mother and the kind of bull to which she is born are the factors which should receive attention. When these are not known, however, the farmer will have to look to certain physical points which will enable him to say whether the cow is going to be a good yielder or not.

A dairy cow should have an attractive general appearance, show vigour and a graceful gait. The head should be comparatively small. The body should be well formed with no excessive fat and having a wedge-shaped appearance with the greatest width between the hips and with the apex at the point of the withers.

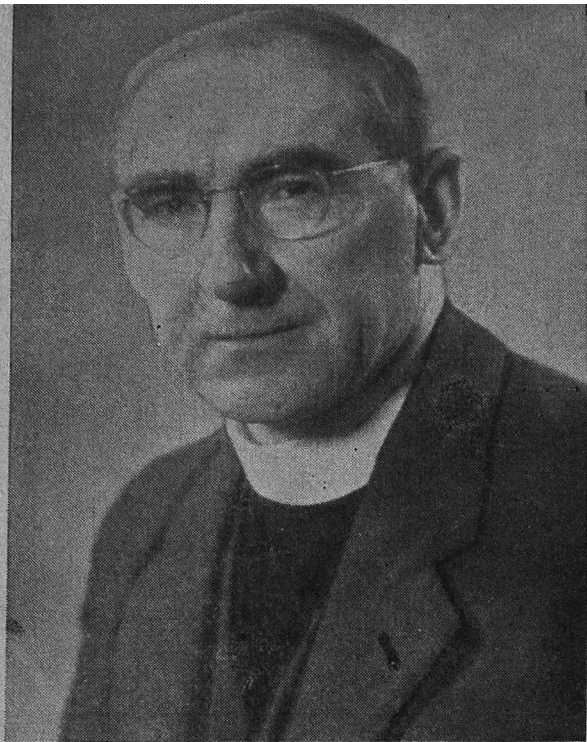
The udder should be well-developed, extending well forward with the rear attachment high and wide. The quarters of the udder should be evenly balanced, symmetrical and free from lumps of hard tissue. The teats should be uniform, of convenient length and size, well-apart and squarely placed. The udder veins should be long tortuous, prominent and branching. The udder should shrink after milking.

The skin should be of medium thickness, loose, pliable and having fine hair over it.

OUR SCHOOL ALPHABET

(Miss A. Lazarus.)

- G** is for God whom we place first in our School
O is for Others to whom we serve.
O is for Obedience, we practice every day.
D is for Deeds we should do every day.
L is for Love to all and the law we obey.
E is for Effort we hope never lacking.
T is for Thinking of the old boys we have sent out.
H is for Hearts and Hands ready to bear.
I is for Idleness not found in our school.
G is for Guidance that our teachers give us to get on.
H is for Higher ideals that we have together.
S is for Sacrifice and service to others.
C is for Christ who is the way, the truth and the life.
H is for Hands which we train to do good deeds.
O is for Open heart that over looks meanness.
O is for One big purpose that we have accomplish.
L is for Lord who always guides us.

Rev. V. W. Coombes,
General Secretary Australian Presbyterian
Board of Mission.

Mrs. V. W. Coombes.

The Visit of Rev. and Mrs. V. W. Coombes

(Sri S. Y. Raj)

The news of the visit of Rev. and Mrs. V. W. Coombes was made known to us months before and we were eagerly looking forward to it. The fact that they were our dear old missionaries who had spent quite a number of years in our midst and worked with us, apart from the fact that they came in their official capacity, gave their visit an added interest and importance.

They arrived in our midst on 11th November 1954 and spent nearly a month in our midst visiting several places of old where they had helped building the Church of Christ. Surely the visit would have meant something more precious and valuable to them as it afforded an opportunity to recall to their minds their happy experiences and reminiscences they have had here as missionaries. I daresay it should have been a glorious moment in their lives. Their stay with their eldest son Rev. K. V. Coombes whom they have sent as a missionary in their place, their daughter-in-law Mrs. S. E. Coombes and their new grand daughter, together with renewing their acquaintance with their old workers and friends should indeed have given them such

pride joy and happiness as was natural to expect under the circumstances.

The church was the first to give them a warm welcome. Many sabbiars came all the way from the different villages to welcome them. Our High School extended to them a very warm welcome on the 17th November when we had the School Anniversary. Rev. V. W. Coombes presided over the anniversary and gave us a good talk. He laid emphasis on the Gospel of Jesus Christ and that He was the Redeemer and Hope of the World. Mrs. V. W. Coombes gave away the certificates of merit to the winners in the Zone and District sports. This was indeed a happy occasion for us and we shall ever cherish it in our memories.

The Christian Masters' Fellowship had the privilege of being addressed by Rev. V. W. Coombes and the happy time we had after the meeting was really helpful in enriching our Christian fellowship.

It is our earnest prayer that God Almighty may bless Rev. & Mrs. V. W. Coombes with good health and long life so that they may be spared to do glorious work for God and His Kingdom.

The Little Flower

(Sri E. R. Rajagopalachariar.)

I

Dear Little flower!
The Lord of all the worlds
Verily it is He
The all glorious One
Hast stood by thee
This very morn.
His tender touch it is
That hast opened thee
In all thy glory
For thy Glory!

II

Even as He left thee
Thou art in sorrow,
Dew drops of tears
Sheam down like pearls
And hang pendant
From thy petals.
Thou diest all too soon
Diest for Him
The All Glorious One!
In thy death
Is thy resurrection.
Thy everlasting Union,
With Him that is deathless.

III

Thou art dead really;
But in thy message thou art
deathless.

He had stood by thee
In all His glory.

That is why
Thou wert so glorious in thy beauty;
Thou hast felt his breath.
That is why
Thou wert so rich in thy fragrance;
He hast touched thee
in tenderness.
That is why
Thou wert so graceful
In thy bashful tenderness.

IV

But what if thou wert dead?
In thy brief life
Thou didst proclaim
In that silence
That was solemn and sublime
That the reign of the Lord
Exists more and for ever
For these that really are
The true, the meek and the humble.

Wrong action is in a sense better than no action
and a wrong decision better than indecision — you will
learn by mistakes and they will add to your experience.

Winners in swimming competition
with our P. E. T. Sri Vedanandam.

EXCURSION III FORM A.

Our boys at the Veeranathur Hill.

The members of the C. S. I. welcomed
Rev. V. W. & Mrs. Coombes.

Rev. P. Jeevanandam and Rev. V. W. Coombes
in a happy mood.

Christian Masters' Fellowship

1954 - 55

The aim of the Christian Masters Fellowship is to foster a feeling of understanding and fellowship among the members through its many sided and varied activities.

At the first meeting of this year, Sri S. T. Satyarajan B. A. was chosen as the secretary. The Inaugural address was delivered by Rev. Sundar Clarke M. A., (Presbyter C.S.I. Pallipat). He spoke on the gift of the Holy Spirit, and stressed the need for the correct understanding of the Holy Spirit. Miss C. R. McCredie, Rev. P. Jeevanandam, Mrs. E. Rhenius (Headmistress Mary McLean School) and Mr. J Abraham (Headmaster C. S. I. Central School) were present by invitation.

The association had the good fortune to have as the speaker Rev. V. W Coombes for its special meeting on 10th November 1955. Mrs. V. W. Coombes was also present. The usual Christmas dinner was held on 18th Dec. 1954. Sri A. N. Schwarz B. A., L. T. Educational Secretary, C. L. S. gave a message on the occasion. The last meeting for the year was held on 25-4-55. Rev. K. V. Coombes spoke on the six tests of character.

"Though Christian background and conscience may enable us to make our decision regarding right and wrong in our everyday life, there are occasions" he said "where it is absolutely necessary for the Christian to wait upon the Lord and receive the answer".

For the last two years we are following a new syllabus in scripture. Twice during the course of the year the teachers met and discussed about the various details of the syllabus. Teachers have found the syllabus to be refreshing and the pupils also like the new approach. We are thankful to Rev. K. V. Coombes who has provided us with many help books for the teachers. A few scripture maps have also been added.

Sri S. Y. Raj, B. A., L. T. is in charge of the Peter Cator Examination class of our school. All the Christian pupils for forms III to VI attend the class. But only those who are eligible as to age are allowed to appear for the Examination.

We are indebted to Rev. D. Gnanakkan, B. D., for the

inspiring message he gave in our February meeting.

Magic lantern lectures were held in the "School Square" on alternate Wednesdays. Wednesday is shandy day at Sholinghur. Hence some of the villagers who come to the shandy remain with their children - who are in our school - to attend the shows. A few film strips on the Life of Christ were shown on these occasions.

The members of the association took an active part in the School Christmas Carol Service. Miss Lazarus gave a short talk on the origin of the Christmas Tree.

We take this opportunity of thanking Miss McCredie for giving us Christian periodicals and magazines from time to time

(Sd) SATYA RAJAN,
Secretary.

ANNUAL SPORTS

(Sri S. Yedanandam, P. E. T.)

The Sports Day of our school came off on the 25th and 26th of February 1955. The various events started at 7-30 A. M. The Sports Meet was conducted in the 'Olympic' Style. All the pupils lined themselves up in order in front of the Church and the torch was lighted by Rev. P. Jeevanandam. It was conveyed to the Sports field by our outstanding winner and Minister for Sports, K. N. Krishnan. There was a March Past of the athletes and our

Headmaster took the salute. Then the track events began. Winners of various events were made to stand on it. Each winner was offered a crown of leaves. On the 23rd February, the field events were held. The various items came to a close in the evening. The function was presided over by the Headmaster and the Panchayat Officer gave away the medals and certificates. With the singing of the National Anthem the function came to a close.

ANNUAL SPORTS : RESULTS

Place	Name of Competitor.	House	Place	Name of Competitor.	House
Super Senior Boys			Shot Put:		
100 Metres:			1.	K. Krishnan	— Nehru
1.	G. T. Ramamurthy	— Gandhi	2.	V. S. Shunmugam	— Gandhi
2.	N. Sathianathan	— Aaron	3.	J. Narasimhan	— Nehru
3.	S. Subramaniam	— Nehru	Pole Vault:		
200 Metres:			1.	G. T. Ramamurthy	— Gandhi
1.	G. T. Ramamurthy	— Gandhi	2.	K. Govindarajan	— Aaron
2.	N. Sathianathan	— Aaron	3.	S. Subramanian	— Nehru
3.	S. Subramanian	— Nehru	Senior Boys		
400 Metres:			100 Metres:		
1.	K. Govindarajan	— Aaron	1.	G. Doraisamy	— Nehru
2.	S. Subramanian	— Nehru	2.	K. N. Krishnan	— Nehru
3.	N. Sathianathan	— Aaron	3.	K. T. Ranganathan	— Tagore
Long Jump:			200 Metres:		
1.	G. T. Ramamurthy	— Gandhi	1.	G. Doraiswamy	— Nehru
2.	N. Sathianathan	— Aaron	2.	A. D. Ranganathan	— Tagore
3.	P. M. Narasimhan	— Gandhi	3.	C. S. Subramanian	— Nehru
High Jump:			400 Metres:		
1.	G. T. Ramamurthy	— Gandhi	1.	G. Doraiswamy	— Nehru
2.	K. Govindarajan	— Aaron	2.	K. N. Krishnan	— Nehru
3.	N. Sathianathan	— Aaron	3.	A. D. Ranganathan	— Tagore
Hop-step and Jump:			Long Jump:		
1.	G. T. Ramamurthy	— Gandhi	1.	G. Doraiswamy	— Nehru
2.	K. Govindarajan	— Aaron	2.	A. Shunmugam	— Nehru
3.	N. Sathianathan	— Aaron	3.	D. Krishnan	— Gandhi
Cricket Ball Throw:			High Jump:		
1.	V. S. Shunmugam	— Gandhi	1.	K. N. Krishnan	— Nehru
2.	K. Krishnan	— Nehru	2.	G. R. Deenan	— Gandhi
3.	S. Ganesan	— Nehru	3.	A. Shunmugam	— Nehru

Place	Name of Competitor	House	Place	Name of Competitor	House
-------	--------------------	-------	-------	--------------------	-------

Hop Step and Jump:

1. K. N. Krishnan — Nehru
2. G. Doraiswamy — Nehru
3. D. Krishnan — Gandhi

Cricket Ball Throw:

1. G. Doraiswamy — Nehru
2. K. N. Krishnan — Nehru
3. C. S. Subramanian — Nehru

Pole Vault:

1. K. N. Krishnan — Nehru
2. G. Doraiswamy — Nehru
3. G. R. Deenan — Gandhi

Intermediate Boys**75 Metres:**

1. C. V. Gopal — Gandhi
2. V. T. Loganathan — Gandhi

200 Metres:

1. C. V. Gopal — Gandhi
2. Paul Ponniah — Aaron
3. Doraibabu — Aaron

400 Metres:

1. P. L. Doraibabu — Aaron
2. R. Murugan — Nehru
3. M. Murugan — Gandhi

Long Jump:

1. C. V. Gopal — Gandhi
2. V. T. Loganathan — Gandhi
3. P. L. Doraibabu — Aaron

High Jump:

1. C. V. Gopal — Gandhi
2. Paul Ponniah — Aaron
3. G. Sundaramurthy — Gandhi

Cricket Ball Throw:

1. A. Jayaraman — Nehru
2. C. V. Gopal — Gandhi
3. R. Murugan — Nehru

Pole Vault:

1. P. L. Doraibabu — Aaron
2. C. V. Gopal — Gandhi
3. A. C. Doraiswamy — Nehru

Junior Boys**50 Metres:**

1. R. Philip — Tagore
2. N. Krishnan — Aaron
3. C. Munuswamy — Nehru

Long Jump:

1. R. Philip — Tagore
2. C. V. Munirej — Gandhi
3. V. Krishnan — Aaron

High Jump:

1. Ivor Rajan — Gandhi
2. Lakshmanan — Nehru

Potato Gathering:

1. R. Phillip — Tagore
2. Subramanian — Nehru

Sack Race:

1. Ivor Rajan — Gandhi
2. R. Philip — Tagore

Place	Name of Competitor.	House	Place	Name of Competitor	House
50 Metres:			Hitting the Pot:		
1.	T. Sivakumar	— Aaron	1.	Swarna	— Symonds
2.	K. Sakrapani	— Aaron	2.	J. Mary	— McLean
3.	D. Chitirai	— Nehru	3.	Kalpagam	— "
Sack Race:			Intermediate Girls.		
1.	T. Sivakumar	— Aaron	50 Metres:		
2.	P. Jayaraman	— Tagore	1.	Sakunthala	— Symonds
Nondi Race:			2.	Agnes	— McLean
1.	Devanayagam	— Nehru	Late for the Train:		
2.	D. Parasuraman	— Gandhi	1.	S. Agnes	— McLean
3.	T. Sivakumar	— Aaron	2.	E. Lakkhmi	— "
Eating Race :			3.	K. Andal	— Symonds
1.	K. Meganathan	— Gandhi	Potato Gathering:		
2.	A. V. Govindan	— Tagore	1.	Sakunthala	— Symonds
3.	V. Santhiyan	— Nehru	2.	Vimala	— McLean
Senior Girls			3.	Agnes	— "
50 Metres:			Junior Girls.		
1.	G. Swarna	Agnes — Symonds	50 Metres:		
2.	J. Mary		1.	Hepzibai	
Throw Ball:			2.	P. D. Padmavathy	
1.	G. Swarna	Agnes — Symonds	3.	R. Radha	
2.	C. V. Padmavathi		Potato Gathering:		
3.	Thresa	— McLean	1.	Hepziebai	
Lime and Spoon:			2.	Athisakthi	
1.	G. Swarna	Agnes — Symonds	Eating Race:		
2.	C. V. Padma		1.	Thayar	
Needle and Thread:			2.	Athisakthi	
1.	G. Swarna Agnes - Symonds		3.	Leela	
2.	J. Mary	— McLean	Skipping:		
3.	Thresa	"	1.	P. D. Padmavathy	
			2.	Vasantha	
			Sub-Junior Girls.		
			1.	B. S. Sarojini	
			2.	G. S. Leela	
			3.	Thayar	

VISITORS TO OUR SCHOOL

Photo by Ivor Rajan

in Korea for five years and was evacuated when war broke out. (The lady at the centre is Miss C. R. McCredie).

Mr. Mrs. and Miss Hunt on their way to Scotland from Australia stayed for a fortnight at Sholinghur. Mr. Hunt is the Law Agent of the Presbyterian Church and the New South Wales. Mr. Hunt preached in the English Service.

The snap shows the Hunt

Photo taken at the school portico when Miss E. M. Moreton, Deaconess of the Presbyterian Church of Victoria and Miss C. I. Ritchie, Principal of the Rolland House (the Training College for Missionaries and deaconesses of Presbyterian Church of Australia) visited our school. Miss Moreton and Miss Ritchie visited the Deaconess Training College in Switzerland, Germany, and Scotland and attended the world conference for Deaconesses held in Oslo Norway.

Miss Ritchie visited America and was at Princeton and Evanston conferences. She was a missionary

Photo by Ivor Rajan

S. S. L. C.
(1954-55.)

Sitting First Row: Peon - Pramadoss. A. Krishnaveni. K. Visalatchi. Jaya. M. S. Janaki. M. Bhanumathi. Pushpalydia. Peon - Singaram.

Second Row: Sri S. Y. Raj. Rev. Gnanakkan. Sri P. D. George John. Rev. Sundar Clarke. Rev. P. Jeevanandam. Mrs. K. V. Coombes. Rev. K. V. Coombes. Sri J. John Dorairaj. Miss C. R. McCredie. Miss A. H. Goldie. Miss M. Lazarus. Mrs. J. John Dorairaj. Miss Padma Benjamin.

Standing Third Row: K. Govindaraj. N. Sathianathan. P. Perumal. Sri Hubert. Sri D. S. M. Rajaratnam. Sri Sathiaraj. Sri D. S. C. Rhenius (Clerk) Sri. S. Vedanandam (P. E. T.) Sri M. V. Balasubramaniam (Hindi Pandit). Sri A. Jayaraman. Sri E. M. Pattabiraman. Sri James William. (P. E. T.) Sri J. Koilpillai Sri E. R. Rajagopalachariar, G. T. Ramamurthy.

Fourth Row: S. Krishnamurthy. R. Ganesan. A. Nagarathinam. S. Thirunavukkarasu. Subramani. P. M. Annamalai. M. P. Vinayagam. K. Kadhivelu. S. S. Kumarasamy. S. Arumugam. M. Vayapuri. G. R. Deenan. S. Ganesan. V. S. Shunmugam. D. Murugesan. V. Ananthan. M. P. Dharmalingam

Fifth Row: A. Veerasamy. D. Ranganathan. R. Narasimhan. M. Ponnusamy. S. N. Subramani. M. Ramu. R. Santhanam. N. Natarajan. R. V. Kandaswamy. V. J. Doraiswamy. G. Doraiswamy. M. Narayanaswamy. E. Sreenivasan. S. Jagadheesan. A. Subramani. P. M. Narasimhan.

Appendix Goodlet High School Library.

Added since April 1954

Catalogue No.

774 The Right to Education	924 Tested ways to Health
872 Health and the Home	926 Our Children
873 Look after yourself	927 Guide to Better Living
876 Banks Manuel of Hygiene	933 Nehru's Speech
877 Health Reader for Indian High School	935 About India
890 The Secret of Health and Success	981 Little Nell
891 First Aid for Everybody	982 Step by step to English
892 A guide for Travellers in India and Pakistan.	994 Oxford Junior Encyclopaedia
893 Increasing personal Efficiency	995 Fun with Mechanics
894 Cheerfulness	996 Six Roads to Bethlehem
895 New Techniques of Happiness	998 Look and See
896 Common Diseases and their Causes and Treatment.	999 Good English
897 Your Guide to Health	1000 Indian Food and Nutrition
901 The Chennakesara Temple	1007 World list of Social Science
902 Dilwar Temples	1008 The child and audience.
903 Indian Art	1009 The Training of Rural School Teacher.
909 Unarmed among outlaws	1019 The Byzantine Church.
910 Rough, Tough and Far away	1030 A short History of India.
911 Deep See Doctor	1039 Audio Visual Instruction
912 Our India	1045 Athletics
913 Social Studies in the School	1046 The story of Rabindranath Tagore
917 The Teaching of English in School	1048 Thomas Edison
918 The Story of Bapu	1049 Barathi — His life and poetry
920 Eating for Health	1054 Speaking A-1, A-2, A-3
921 The Cigarette	1055 Films on Art Penorama
922 Health and Longevity	1056 Fluent writing and speaking B-1, B-2, B-3.
923 Health and Healing	1057 Fluent writing and speaking C-1, C-2.
	1058 The Education of Teachers in England, France, and U. S. A.

1059 Television world Survey	1093 The 100 most important people
1060 Institutions engaged in Arid Zone Restoration	1191 English Card
1061 One Week's News	1194 Lots of Stories
1062 International Directory of Adult Education.	1197 Lots of things
1081 Wild animal	1198 Rockets
1082 Speak better, write better English	7199 Let us play together
1083 Bhagavat Gita	1202 Book of Hobbies
1084 Sacred Books of the World	1203 Things to make
1085 Treasure Island	1213 A year Book of Lesends.
1086 The story of the Bible	1216 The Christmas Story
1087 Alice in Wonderland.	1231 The only Hope of the Morning
1088 Tom Brown school days	1232 Sunday Morning
1089 Mythology	1257 The way, the truth and the life.
1090 The Story of Jesus	1258 Why we believe as we do.
1091 Modern Literature.	1259 The Scarlet letter.
1092 Glorious Koran	1260 Short Story
	1261 Twenty Three Tales.

Tamil

775 கவிங்கத்துப் பரணி	794 புடுக்கையில் பிதற்றல்
776 எண்ணிய வண்ணமே	795 பொருளும் அருளும்
777 ஜேன அயர்	796 சித்தம் திருத்தல்
778 இலக்கியக் கலை	797 இலக்கிய ஆராய்ச்சி
778 மனோதத்துவமும் குடும்ப வாழ்க்கையும்.	798 கரித் துண்டு
780 மேனாட்டு இலக்கியக் கதை	799 சொல்லின் கதை
781 கிரேக்க கதைகள்	800 பெற்ற மனம்
782 நாவடியார் பொழிப்புரை	801 மலர் விழி
783 திரு வி. கவியாணசுந்தரனார்	802 பாவை
784 தெளிவுரை	803 ஓவச் செய்தி
785 செஸ்டர் பீல் கடிதங்கள்	804 மணல் வீடு
786 ஐக்கியநாடுகளின் சபை	805 இளங்கோ
787 ஹோரஸ் வால்போல் கடிதம்	806 தங்கைக்கு
788 மொழி நூற்கொள்கை	807 கள்ளோ காவியமோ
789 மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்	808 அல்லி
790 பெண்ணின் பெருமை	309 கி. பி. இரண்டாயிரம்
791 பரம்பொருள்	810 தமிழ் நெஞ்சம்
792 இருமையும் ஒருமையும்	811 நற்றினை விருந்து
793 முதுமை உளரல்	812 தமிழ் நெஞ்சம்
	813 அரசியல் அலைகள்
	814 மனச் சாந்தி

815 வள்ளுவர் வாழ்க்கை
 816 இலக்கிய சிந்தனை
 817 தமிழ்ச் சுடர் மணிகள்
 818 இலக்கிய தீபம்
 819 மனை விளக்கு
 820 பிடியும் களிறும்
 821 அறப்போர்
 822 ஏழை படும் பாடு
 823 வில்லியம் ப்ளேக்
 824 தமிழ்க் கனல்
 825 இளிச்சவாயன்
 826 கவிக்கனவுகள்
 827 நினைவு மஞ்சரி
 828 நல்லுறை கோவை
 829 சங்கொலி
 830 கவிமணியின் உரைமணி
 831 பாரதியார் பாடல்கள்
 832 ஆங்கிலக் கவிதை மலர்
 833 கேள்வியும் பதிலும்
 834 விஞ்ஞானம் எதற்கு
 835 சிலப்பதிகார உரை
 836 சிலப்பதிகார ரசனை
 837 மனம் போல் வாழ்வு
 838 கவிதை
 839 அசோக வனம்
 840 அசலும் நகலும்
 841 வலிவும் வனப்பும்
 842 பத்துப் பாட்டு உரை
 843 இலக்கிய விமர்சனம்
 844 கலையும் இலக்கியமும்
 845 வாழ்வது எப்படி
 846 சமுதாய ஒப்பந்தம்
 847 ஆண்டன் சேகாவ்
 848 அந்தமான் கைதி
 849 குமரியின் சபதம்
 850 இன்ஸ்பெக்டர்
 851 நாம் இருவர்
 852 இருதுருவங்கள்
 853 வெறுங் கோயில்
 854 நாலு கதைகள்
 855 ஆணமை
 856 உலக அரங்கு
 857 உலக மேதைகள்
 858 வாழ்வது ஓர் கலை
 859 முன்னேறுவது எப்படி

860 துணைவி
 861 பெண் தெய்வம்
 862 இன்பத் துளிகள்
 863 இரட்டை மனிதன்
 864 கதைக் கனிகள்
 865 கதையின் பாடல்
 866 சித்திரங்களும் சொற்சிந்தனை
 867 சினத்துப் பாடல்கள்
 868 கூவி
 869 சங்க மித்திரை
 936 ஞானக் கோவை
 937 விநோத ரச மஞ்சரி
 938 அரிச்சந்திர புராணம்
 939 விஸ்வநாதன்
 940 சிவாஜி விஜயம்
 941 நோபெல் பரிசு பெற்ற அறிஞர்
 942 கட்டுரைக் கூறுவலம்
 943 ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு
 944 உழைப்பால் உயர்ந்த ஒருவர்
 945 பஞ்ச தந்திரம்
 946 கரு உற்பத்தியும் அதன் வளர்ச்சியும்.
 947 மதன காம ராஜன்
 948 அல்லியரசாணி
 949 நல்லதங்காள்
 950 மஹா பாரதம் = (விராட பர்வம்)
 951 தேசிங்கு ராஜன்
 952 அலிபாபா
 953 தம்ப பதம்
 959 சுந்தரியும் ஏழுமுள்ளாகளும்
 960 மித்திர பேதம்
 961 விவேக சிந்தாமணி
 963 பஞ்ச பாண்டவர் வனவாசம்
 964 பெரிய விக்ரமாதித்தன்
 965 உலக வழி காட்டியின் வரலாறு
 1036 கிட்கிந்தாகாண்டம்
 1037 நம்மாழ்வார் பாட்டு
 1038 நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்
 1168 அலிபாபாவும் நார்பது திருடர்களும்
 1169 பஞ்ச தந்திரம்
 1170 சிவாஜி விஜயம்

1174 அரேபிக் கதைகள்	1237 காமஸ்
1176 தேசிங்குராஜன் கதை	1238 இசை, அருவி
1181 ராபின்சன் குறாஸோ	1239 விமோசனம்
1182 மந்திரக் குளிகை	1240 செங்கரும்பு
1183 கிண்டி கிங் ஆராய்ச்சிசாலை	1241 சேர தாண்டவம்
1184 டால்ஸ்டாய் கதைகள்	1242 அன்னி பெஸன்ட்
1186 பெனிஸிவீன்	1243 வாலா லஜபதிராய்
1188 சக வாழ்வு	1244 மங்கையர்க்கரசியின் காதல்
1189 விஞ்ஞான வழிபாட்டு வழி	1245 சபதம்
1192 துன்பக் கேணி	1246 செவிலித் தாய்
1193 பொன் வண்டு	1247 காட்டு மல்லிகை
1195 பிராயச் சித்தம்	1248 சமூக சித்திரம்
1196 தங்கை சாரதா	1250 வெயிலும் நிழலும்
1204 மாதங்கனி	1251 ஈழத்து ராணி
1205 சரத்சந்திரர் (வங்க நாவல்)	1252 யோசிக்கும் வேளையில்
1206 ஹோமாங்கனி	1253 ராதையின் கனவு
1207 பாரதி	1254 பூமா
1208 வீஷ் விருக்டம்	1255 இன்பத் தேன்
1209 ஒரே ஒரு வார்த்தை	1256 கோபுர வாசல்
1210 மாயாவின் கதை	1265 மொழியியற் கட்டுரைகள்
1211 இதய பீடம்	1266 இருமனம்
1212 ஸ்டாலின்	1267 அறிவுக் கனிகள்
1214 என் மாமி	1268 குறுந்தொகை விருந்து
1211 ரமா	1269 மானம் காத்த மருது
1219 வாழ்ந்தவர் கெட்டால்	பாண்டியர்
1221 தச குமார சரிதம்	1270 தமிழியக்கம்
1222 நவந்தம்	1271 இரஷ்ய இலக்கியம்
1224 சிசுபாலனம்	1272 அறமும் அரசியலும்
1225 சிவந்த கண்கள்	1273 தேய்ந்த லாடம்
1226 ஸௌதாமினி	1274 அறிவுக்கு உணவு
1227 வஸந்தா	1275 ஐந்து செல்வங்கள்
1228 மனைவி	1276 அரசியல் விமோசனம்
1229 பிரதிக்கை	1277 அழகின் சிரிப்பு
1230 சந்திரிகா	1278 பாஞ்சாலி சபதம்
1233 அருண ஆஸப் அவி	1279 பொருள் வளம்
1234 கிருஷ்ணாடர் கதைகள்	1280 தென்னாடு
1235 குடி வாழ்க்கை	1281 மலரும் மாடையும்
1236 தமிழ்ச்சியின் கத்தி	1282 மனிதன் கடமை

Text Books

1077 நூதன பிரதம கணிதம்	1104 நேஷனல் தமிழ் வாசகம் III
1079 சமூக அறிவு நூல்	1105 அமுத வாசகம் III
1100 கழகத் தமிழ்ப் பொழில்	1107 அகத்தியர் தமிழ் வாசகம் I
1102 அமுத வாசகம் II	1108 செந்தமிழ்ச் செல்வம்
1103 இன்பத் தமிழ் வாசகம்	I - 1st Part

- 1109 I - 2nd "
 1111 தமிழக வாசகம் II - 1st
 1114 நூதன கணக்கியல் III Std.
 1115 சுதந்திரத்தமிழ் இலக்கணம் I
 1116 தமிழக வாசகம் II - 2nd Part
 1118 III - 1st Part
 1119 III - 2nd Part
 1124 சந்திரன் தமிழ் இலக்கணம் IV
 1126 செந்தமிழ்ச் சோலை V - 1st Part
 1127 செந்தமிழ்ச் சோலை V - 2nd Part
 1130 வள்ளுவர் இலக்கியத் திரட்டு IV - 1st Part
 1131 வள்ளுவர் இலக்கியத் திரட்டு 2nd Part
 1132 புது இலக்கணம் III
 1134 புதுமுறை நாமகள் வாசகம் II - 2nd Part
 1135 புதுமுறை நாமகள் வாசகம் 1st Part
 1136 சந்திரன் தமிழ் இலக்கணம் VI
 1137 இன்பத் தமிழ் வாசகம் III - 2nd Part
 1138 அகத்தியர் வாசகம் I - 1st Part
 1139 செந்தமிழ்ச் சோலை III - 1st Part
 1140 செந்தமிழ்ச் சோலை 2nd Part
 1141 இலக்கண மஞ்சரி I Form
 1142 மூவர் தமிழ் வாசகம்
 1143 கழகத் தமிழ்ப் பொழில் IV
 1144 அகத்தியர் தமிழ் வாசகம் II - 2nd Part
 1145 செந்தமிழ்ச் சோலை IV
 1146 நற்றமிழ் இலக்கணம் II
 1147 அமுதவாசகம் II - 1st Part
 1148 நேஷனல் தமிழ் வாசகம் III
 1151 II - 2nd Part
 1154 கழகத் தமிழ் இலக்கணம் II
 1155 இளைஞர் இலக்கணம் I
 1157 அமுத வாசகம் III - 1st Pt.
 1158 தமிழக வாசகம் I - 1st Part
 1159 I - 2nd Part
 1161 இலக்கண மஞ்சரி II Form
 1163 இன்பத் தமிழ் வாசகம் I - 1st Part
 1164 I - 2nd Part
 1106 Step by step to English
 1110 New India English Readers
 1112 The New English Course IV
 1113 Bharat Readers I
 1117 The English Way
 1120 Jai Bharat Readers II
 1122 Teacher's Guide
 1123 Lotus English Readers IV
 1128 I
 1129 Step by step to English IV
 1133 (Teachers' guide)
 1149 Chils well Reader V
 1150 New Educational Cerious
 1156 The English way II
 1160 Rose Readers IV
 1165 Jai Bharat Reader IV

முத்து மாலை.

[க. நாராயணன், மூன்றாம் படிவம், ௫ பிரிவு.]

சிதம்பரத்தில் தனிகன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் சுந்தரம். அவனுக்கு ஒரே மகன் அம்மைந்தன் பெயர் மணி. எப்பொழுதும் பொய்யே பேசுவான். தோழர்கள் அனைவரும், அவனை அண்டப்புகள்கள் என்று அழைப்பார்.

அவனை நல்வழிப்படுத்த அவன் தந்தை எவ்வளவோ முயன்றார். ஒன்றும் பயன்படவில்லை அதனால் அவர் மனம் புண்ணுயிற்று. அவர் வீட்டிற்கு ஒரு நாள் துறவி யொருவர் வந்தார். தன் குறைகளைச் சொல்லி அவரிடம் முறையிட்டார் சுந்தரம். அடுத்த நாள் காசியில் சந்நியாசி அப்பையனை ஆற்றுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அப்பொழுது அவர் கையிலிருந்த மாலையைக் கண்டு மணி ஆசைப்பட்டான்.

துறவி: பிள்ளாய் இது ஒரு விசித்திர முத்து மாலை. பொய் சொன்னால் இது உடனே மாயமாய் மறைந்துபோம்.

மணி: சுவாமி, இனி நான் பொய் பேசேன். அதனை எனக்குத் தாருங்கள்.

துறவி: குழந்தாய் நல்லது, உன்னிடம் தந்து வைக்கிறேன். பொய் பேசாமல் இரு.

மணி அம்முத்துமாலையை அவனுடன் வாங்கி தன் மார்பில் அணிந்துக் கொண்டான். தன் தந்தையிடம் காட்டிமகிழ்ந்தான்.

சுந்தரம், "மகனே துறவி இதை உனக்கே கொடுத்துவிட்டாரா?" என வினாவினார்.

மணி, "ஆம். எனக்கே கொடுத்துவிட்டார்" என்றான்.

உடனே அவன் கழுத்திலிருந்த முத்து மாலை மறைந்துவிட்டது. மணி திகைத்தான். தன் கழுத்தைத் தடவிப் பார்த்தான். மாலை தென்படவில்லை. பின்பு அவன் தலை குனிந்த வண்ணம் "எனக்கே அவர் கொடுத்து விடவில்லை. வைத்திருக்கச் சொல்லியே கொடுத்தார்" என்றான். மறைந்த மாலை அவ்வளவில் அவன் மார்பில் துலங்கியது. மறுநாள் மணி முத்துமாலையுடன் பள்ளிக்கூடம் போனான். "இந்த அழகான முத்து மாலை உனக்கேது?" என்று பையன்கள் வினாவினா. "எனக்கு என் தாய் கொடுத்தாள்" என்றான். உடனே முத்துமாலை காணப்படவில்லை. பிள்ளைகள் நகைத்து அண்டப் புகள்களுக்கேற்ற மாலை யடா இது என்று பரிசுத்தனர்.

மணி அது கேட்டு நாளை "அன்பார்களே நான் சொன்னது

பொய். ஒரு துறவி இதை என்னிடம் தந்து வைத்தார்" என்றான். மெய் பேசியதும் முத்து மாலை மறுபடியும் அவன் மார்பகத்தே புரண்டது. அன்று முதல் மணி பொய் பேச அஞ்சினான். மெய்யே பேச முற்பட்டான். நாளுக்கு நாள் பொய்யுரை சுருங்கியது. மெய்யுரை பெருகியது. முடிவில் அவன் சத்தியமே பேசும்

மணியானான். அது கண்டு சுந்தரத்தின் மனப்புண் நீங்கி மகிழ்வெய்தினார்.

துறவி ஒரு நாள் அங்கே தோன்றி "மணி, மெய்யின் மேன்மையினை உணர்ந்தாய். இம்முத்து மாலை இனி உனதே. எல்லா மங்களாகும் உனக்கு உண்டாகுக" என்று வாழ்த்திச் சென்றார்.

தாய் நாடும் தனயனும்.

[A. M. வேலாயுதம், ஐந்தாம் படிவம், ஆயிரிடி.]

தாய் நாட்டில் தனயன் கடன்: இதை ஆய்வது ஒரு நாட்டில் இருக்கும் ஒவ்வொரு தனயனுக்கும் இன்றியமையாத கடன். "முந்தித் தவம் கிடந்து முன்னாறு நாள் சுமந்து அந்திப் பகலாய் இறைவனை வந்தித்துப் பெற்ற பிள்ளை" யைக் கண்ணை இமை பேணுவதை ஒப்பக் காக்கிறாள் அன்னை. மகளை ஈ, எரும்பு அணுகாமல் காக்கிறாள். தன் மகன் கல்வி-கேள்விகளில் அறிஞனாய்க்காணும் நாள் எதுவோ அந்நன்னுளை எதிர் நோக்குகிறாள். அதையே இன்பமாக எண்ணி இன்பந்தய்கிறாள். இதையே அறிவுறுத்த வந்த வள்ளுவன் :-

"தம்மில் தம் மக்கள் அறிவுடைமை மானிலத்து மன்னுயிர்க்கெல்லாம் இனிது." என விளம்பினன். தன்னையின்று நாட்டிற்குத் தந்த தந்தை தாயின் உளங்குளிர அவர்களை உலகினுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் முறையில் "மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்" என்னும் பொய்யா மொழியை மெய்ப்பிக்கிறான். அறச்சாஸையில் அறம் பலகற்றான். மறச்சாஸையில் மறம் பல பயின்றான் மகன். அவன் தன் தாய் வாழும் நாட்டை-தாய் நாட்டை முனனோர் வாழ்ந்த முற்றத்தை-அறிஞர் வாழும் அகத்தை-கற்றோரின் களஞ்சியத்தைப் பகைவர் குழந்தால் வாளா இரான். தன் தாய்க்கு ஒருவன் கேடு சூழவானாயின் அவனை வாளாவிடுவது மறக்குடியின் நீதியன்று. அதை உணர்ந்த அம்மறக்குடி மகன் தன் தாயை ஒத்த தாய்நாட்டைப் பகைவர் குழ உள்ளுவாயின் வாளாயிருப்பானா? தாய் நாட்டைக் காக்கத் தனயன் தன் உயிரையும் கொடுப்பான்.

காட்டாக ஒன்று கூறுவேன்: மறக்குடி மகள் ஒருவள் முன்னொரு நாள் போர்பறை செவிபுக

தன் தந்தையும், மறு நாள் தன் தமையனும், பின்றை தன் கொழு நனும் மாப்பிலே விழுப்புண்பட வீழ்ந்தனர். பின்றையும் போர்ப் பறையைச் செவி மடுத்தாள் வீர மங்கை. தன் மகளை அழைத்தாள். தலை சேவி தூய வெண்கலை உடுத்திக் கொள்ளுல் வடித்துக் கொடுக்கப்பட்ட வேலைக் கொடுத்துத் தாய் நாட்டில் தனயன் செய்யும் கடமையை எடுத்துரைத்து "வெற்றியுடன் திருமபு" எனப் புகன்று அனுப்பினாள். அம் மகன் களத் தில ஏறுபோல் திரிந்து இடியெனச் சிரித்து தாய் நாட்டுக்காகச் செய்யும் பணியைச் செய்து மாலைப் பொழுதளவிலே தன்னை மறந்து அமர வாழ்வு பெற்றான். ஆக அம் மகன் தன்னுயிரையும் புல்

லென மதித்துத் தாய் நாடு சுதந்தர நாடாகத் தழைக்க வேண்டும் அதுவே தன் உயிர் என்றுள்ளி அமர் புரிந்து புகழ் பெற்றான்.

ஏன் நம் தலைவர் காந்தி — அகிம்ஸா மூர்த்தி — ஜீவகாருண்ய சீலர் — உலக உத்தமர் — பாரத நாட்டின் தந்தை — நம் நாடு பாரத நாடு சுமார் நான்கு நூற்றாண்டுகளாக அன்னியர் ஆட்சியி லிருந்து சுதந்தரமடைய — இன் புற அறப்போர் துவக்கி வெற்றி பெற்றார் அல்லவா ! அவரை உலகம் உள்ளளவும் மறவோம். தாய் நாட்டில் தனயன் கடமையை உணர்ந்து அது அமர வாழ்வு பெற அடிகோலிய அண்ணல் காந்தியை வாழ்த்துவோமாக.

அரசனும் ஆண்டியும்

[சி. கோ. ஆனந்தன், மூன்றாம் படிவம், அ. பிரிவு.]

வடநாட்டின் அரசனான வீரசேனனுக்கு ஒரு செல்வப் புதல்வி இருந்தாள். அந்நாட்டிலேயே மிக அழகு வாய்ந்தவள். அவள் பெயரை நீங்குளே தெரிந்துக் கொள்ளலாம். பெயர் அழகு என்பது. அவள் அந்நாட்டிலேயே, நான்தான் அழகு வாய்ந்தவள், என்று பெருமை அடித்துக் கொண்டாள். அப்பொழுது அவள் எவ்வளவு அழகுவாய்ந்தவளாய் இருக்கவேண்டும் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். அவள் தன்னைப்போலவே அழகுவாய்ந்த அரசனைத் தவிர வேறு யாரையும் மணம் புரிந்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். இப்படியே நாட்கள்

ஆக ஆக கலியாண வயதடைந்த வுடன் அவளுடைய தந்தையாகிய வீரசேனன் சுயம்வரத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தான். உடனே அக்கம்பக்கத்து நாடுகளின் இளவரசர்கள் வந்தார்கள். எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்கள்.

அழகி தன் கையில் ஒரு மாலையை வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு இளவரசராகப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தாள். முடிவில் அவளுக்கு ஒரு வரும் பிடிக்க வில்லை. இதைக் கேள்விப்பட்ட வீரசேனன் ஆத்திரத்தோடு "நாகோ காலைக்குள் நீ ஒரு தீர்மானத்துக்கு வரவேண்டும். இங்கே

யேல் உன்னை ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு மணம் செய்துவிடுவேன்," என்று பயமுறுத்தினான்.

மறுநாள் காலை யில் வீரசேனன் வாசற்படியருகில் நின்றுக்கொண்டிருந்த பிச்சைக்காரனின் பின்னால் அழகியைத் துரத்தினான். அழகி அதிக விசனத்துடன் சென்றாள். சிவநாட்களுக்குப் பிறகு தென்

னாட்டரசன் போர் தொடுத்துவிட்டான். இதை அறிந்த பிச்சைக்காரக் கோலத்திலிருந்த இளவரசன் தன் கூட்டத்தாரை அழைத்துவந்து போரில் கலந்துக்கொண்டான். முடிவில் வீரசேனன் ஜெயித்தான். பிறகு தன் மருமகனைப் பாராட்டி முடி சூட்டி விட்டு வீரசேனன் துறவுபுண்டான்.

சரியான உபாயம்

[3. கீலகண்டன், மூன்றாம் படிவம், அ பிரிவு.]

குப்பன் வெகு தந்திரசாலி. ஆனால் குப்பியோ பெரிய முட்டாளன். இவர்கள் வீட்டில் ஒரு திருடன் திருட வந்தான். அவன் இவர்கள் வீட்டின் புழக்கடையிலுள்ள ஒரு அவரைப் பந்தலின் கீழ் ஒளிந்துக்கொண்டான். "வீட்டிலுள்ள சந்தடி அடங்கட்டும், பிறகு திருடலாம்" என்று நினைத்துக்கொண்டான். குப்பன் சாப்பிட்டுவிட்டுக் கை கழுவ புழக்கடைக்கு வந்தான். அங்குத் திருடன் ஒளிந்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். இவனாகப் போய் திருடனைப் பிடித்தால் திருடன் இவனைக் கொன்றுவிடுவான் என்று பயந்து ஒரு உபாயம் செய்தான். கைகழுவக் கொண்டுவந்த நீரை எல்லாம் கொப்பளித்துத் திருடன்மேல் உமிழ்ந்தான். திருடனும் குப்பன் தன்னைப் பார்க்கவில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டான்.

இதே மாதிரி நான்கு செம்பு நீரும் கொப்பளித்து ஆகி விட்டது. ஐந்தாவது செம்பும் அவன் மனைவி கொண்டுவந்தாள். அவன் அதைத் தன் மனைவிமேல் கொப்பளித்து உமிழ்ந்தான். அவள் தன் கணவனுக்கு பைத்தியம் பிடித்துக்கொண்டது என்று நினைத்து அக்கம் பக்கத்தார்களைக் கூவி அழைத்தாள். அவர்களும் வந்தார்கள். "நண்பர்களே, என் மனைவிமேல் நான் ஒரு செம்பு நீரை உமிழ்ந்தேன். இதற்கு இவள் இப்படிக்கத்தினாள். நான்கு செம்பு நீரை இதோ இவன்மேல் உமிழ்ந்தேன். இவன் ஏன் கத்தவில்லை?" என்றான். வந்தவர்கள் திருடனை நன்றாக அடித்துத் துரத்தி விட்டுக் குப்பனுடைய தந்திரத்தை மெச்சினார்கள்.

முக்காலி மர்மம்

[ஐவர் ஈஜன்.]

கான்ஸ்டபிள் சதாசிவம் அன்று மகிழ்ச்சியோடு காணப்பட்டார் அவர் அளவு கடந்த ஆனந்தம் அடையும்படி என்ன செய்து விட்டார் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம்.

சதாசிவம் பெரிய கொலை கொள்ளை, நடத்திவந்த காத்தவ ராயனைப் பிடித்து எட்டடிக் கொட்டகையில் தள்ளிப் பூட்டி விட்டார் என்றால் சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் பாராட்டுதலுக்கும் மதிப்பிற்கும் ஆளாவது இயற்கைதானே? அதனால் தான் அவர் மகிழ்வேராடு காணப்பட்டார்.

சதாசிவமேதான் இரவு அவனுக்குக் காவல். இரவு மணி பன்னிரெண்டிருக்கும். சதாசிவம் சதா ஜெயில் கதவைச் சுற்றி நடந்து வந்தார். அவர் கையில் பளபளக்கும் துப்பாக்கியிருந்தது. சதாசிவத்திற்கு தேனீர் அருந்த வேண்டும் என்ற ஆவல் அதிகரித்தது. தேனீரை சீக்கிரம் வாங்கிவந்து குடிக்கலாம். அங்கேயுக்குத்தால் வரத் தாமதமாகும் என்றெண்ணி, ஓடிப்போய் தேனீரை வாங்கிக் கொண்டுவந்தார்.

தேனீரைக் குடிப்பதற்காகக் கோப்பையை வாயருகில் கொண்டு போன போது "சதாசிவம் இங்கே வாரும்" என்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் அழைப்பைக் கேட்டு தேனீர்க் கோப்பையை அப்படியே வைத்து விட்டு அவரிடம் ஓடினார்.

தேனீரை வைத்து விட்டுப் போவதைப் பார்த்த காத்தவ ராபன் மெதுவாகத் தன் சையை விட்டுத் தேனீரை எடுத்துக் கொண்டு தனக்கையிலிருந்த பொட்டலத்தைப் பிரித்து அதிலிருந்த பொடியைச் சேனீரில் கொட்டிவிட்டான்.

சதாசிவம் வரும் சத்தம் கேட்கவே காத்தவராயன் தான் எடுத்த தேனீர் கோப்பையை பழைய இடத்திலேயே வைத்துவிட்டான்.

சதாசிவம் வந்தார். தேனீரை ஒரே வாயில் படக்கென்று குடித்துவிட்டார். அவ்வளவுதான். அவர் தலை கிரீரென்று சுழன்றது. அப்படியே சுவரில் சாய்ந்து தூங்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

சரியாக மணி இரண்டிருக்கும். சதாசிவம் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தார். பரபரப்போடு ஜெயிலைப் பார்த்தார். அவருக்கு உயிரே போய்விட்டதுபோலிருந்தது. ஏன் என்றால் சிறைக் கதவின் கம்பிகளில் இரண்டு வளைக்கப்பட்டிருந்தன. உள்ளே காத்தவராயனைக் காணவில்லை.

இந்தச் செய்தி சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் போய் எட்டுவதற்குள் எப்படியாவது காத்தவராயனைப் பிடிக்கவேண்டுமே! என்ற கவலை சதாசிவத்துக்கு ஏற்பட்டது.

விஷயத்தை யாருக்கும் சொல்லாமல் நேராக பாபுராவின் வீட்டுக்கு விரைந்தார். பாபுராவ் துப்பறியும் நிபுணர் என்பது அவற்றிந்த உண்மை.

சதாசிவம் கதவைத் தட்டியபோது பாபுராவ் அவசரப்படாமல் வந்து கதவைத் திறந்தார். சதாசிவத்தின் முகத்தைக் கிறிதுநேரம் பார்த்தார். உடனே உடையணிந்துகொண்டு கைத் துப்பாக்கியைப் பாக்கெட்டில் போட்டுக்கொண்டு சதாசிவத்துடன் புறப்பட்டார். சதாசிவத்துக்கு வியப்பு மேலிட்டது. நாம் சொல்வதற்குள்ளே நம் முகத்தைப்பார்த்தே விஷயத்தை அறிந்து கொண்டாரே என்று சதாசிவம் ஆச்சரியப்பட்டார்.

பாபுராவ் காத்தவராயன் தப்பியோடிய சிறைச்சாலையிலிருந்து, வெளியே அவனுடைய பாத அடையாளங்களைப் பின்பற்றிச் சென்றார். சதாசிவமும் பின் தொடர்ந்தார். இருவரும் ஒரு குடிசையை யடைந்தார்கள். கதவை உடைத்துவிட்டு உள்ளே

சென்றார்கள். ஆனால் உள்ளே யாரும் இல்லை.

பாபுராவ் தளரவில்லை. குடிசையை ஒரு நோட்டம் விட்டார். பிறகு சதாசிவத்தைப் பார்த்து, திருடன் அகப்பட்டுக்கொண்டான். இப்போது அவன் நன்றாக தூங்குகிறான்". என்று சதாசிவம் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தார். ஆனால் அங்கே பாபுராவைத் தவிர யாரும் இல்லை.

அங்கே அநேக தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் இருந்தன. அதில் ஒரு முலையில் ஒரு முக்காலியிருந்தது! அதை பாபுராவ் சுட்டிக் காட்டினார். ஆனால் சதாசிவத்துக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

பாபுராவ் அந்த முக்காலியை தன் காலால் உதைத்து அழுத்தினார். உடனே ஒரு சுரங்கப்பாதை தோன்றியது. அதில் இருவரும் சென்றனர் அங்கே காத்தவராயன் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். பாபுராவ் ஒரு கைக்குடையை வைத்து அவன் முகத்தில் அழுத்தினார். உடனே அவன் இன்னும் நன்றாகத் தூங்க ஆரம்பித்தான்.

இருவரும் அவனைத் தூக்கிவந்து சிறையில் போட்டனர். பாபுராவ் தன் முழுபலத்தையும் உடையோகித்து வளைந்த கம்பிகளை நிமிர்த்தினார். பிறகு போய்விட்டார். சதாசிவத்தால் பாபுராவை எப்படி வாழ்த்துவதென்றே தெரியவில்லை.

மணி மூன்று. சப் இன்ஸ்பெக்டர் சிறைச்சாலையைப் பார்வையிட வந்தார். சதாசிவம் ஒரு செல்லுட் அடித்துவிட்டு புன்முறுவலுடன் நின்றார். காத்தவராயன்

நன்றாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். அவருக்கு எங்கே காத்தவராயன்

மறைந்து கிடைத்த மர்மம் தெரியப் போகிறது !

ஞானக்கண்

[T. லோகநாதன், பன்னி மாணவர் தலைவர்.]

ஞானக்கண் என்றால் என்ன? அதை அக்காலத்தவர்கள்தான் பெற்றிருந்தார்களா? இக்காலத்திலும் பெற்றிருக்கிறார்களா? எனனுமிவை போன்ற வினாக்களுக்கு ஈண்டு விடை காண்போம்.

நாம் நம் கண்களுக்கு எட்டிய தூரம் வரையுள்ள பொருட்களைக் காண்கிறோம். அதிலும் கண்களில் குறைபாடுள்ளவர்களாயிருந்தால் கண்ணாடி இல்லாமல் அருகிலுள்ள பொருள்களையும் காண முடியாது. ஆனால் பண்டை முனிவர்கள் கண்களுக்கேட்டாத தூரத்தில் நிகழ்வனவற்றையும் கண்டார்கள். எக்கண்களால்? ஞானக் கண்களால் அக்காலத்தில்தான் ஞானக் கண்களால் கண்டார்களா? இல்லை. இக்காலத்திலுங்கூடக் கண்மறைவாய் நிகழ்வனவற்றைக் காண்கிறார்கள் நம் விஞ்ஞானிகள்.

பட்டை தரித்து, பட்டினி கிடந்து, மெய் ஒடுக்கி, ஞானக் கண்ணடைந்தான் பண்டை முனிவன். பட்டாடை தரித்து, பலகாரம் பலபசித்து, உலக இன்பங்களையும் குறைவறத் துய்த்து ஞானகசண் அடைகிறான் இக்கால விஞ்ஞானி யாவற்றினும் மேலாக, சுயநலத்துக்காக-- தான் முக்தியடையவேண்டும் என்னும் ஒரே குறிக்கோளுடன் ஞானக் கண்

அடைந்து பயனடைந்தான் - அல்லது இடையிலே இடறி வீழ்ந்தழிந்தான் பண்டை முனிவன். ஆனால் விஞ்ஞானியோ பொது நலத்துக்காக - இடையிலே இடறினாலும் இடைவிடாமுயற்சியால் ஞானக்கண் அடைந்து பல்லோர் பயனடையத்தான் 'பைத்தியக்காரன்' என்ற பட்டத்துடன் சாகின்றான்.

இக்காலத்திலும் ஞானக்கண் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்கிறீர்களே! அதுவும் பொது நலத்துக்காக உபயோகிக்கிறார்கள் என்கிறீர்களே, சான்றென்ன? என்று நீங்கள் வினவலாம். சான்றாக ஒன்றுமட்டும் கூறுகிறேன்.

முதல் மகா யுத்தத்தின்போது பிரிட்டிஷார் எதிரியின் நீர் மூழ்கிக் கப்பலைத் தாக்கக் கடல் சிங்கத்தை உபயோகித்தனர். 'சப்மரீன்' கப்பல்களின் முன்புறவிசிறி (Propeller) சுழலும் சத்தத்தைக் கடல் சிங்கம் கேட்டு அக்கப்பல்களின் அருகில் சென்று தங்களுக்கு அப்பகைக் கப்பல்களின் இருப்பிடத்தை அறிவிக்குமாறு பழக்கினார்கள். சில நாட்களில் அக் கடல் சிங்கங்கள் எத்திசையிலே எச்சத்தம் கேட்டாலும் அத்திசையிலெல்லாம் ஓட ஆரம்பித்தன. ஆகவே அவை பிரயோசனப்படாது போயின.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது எதிரியின் சப்மரீன் கப்பலைக் கண்டுபிடிக்க ரேடியோ அலைகளை உபயோகித்தார்கள். செகண்டிக்கு 186282 மைல் வேகத்தில் எல்லா இடங்களையும் ஊடுருவிச் செல்லும் ரேடியோ அலைகளின் உதவியால் எதிரிக் கப்பல இருக்கும் இடங்களை அறிந்து கொண்டார்கள். இங்ஙனம் ரேடியோ அலைகளைக் கொண்டு வெகுதூரத்தில் உள்ள பொருள்களைச் சற்றேற மக் குறைய டெலிவிஷனைப்போல ஒருவாறு பிம்பமாகக் காட்டக் கூடிய கருவிதான் விஞ்ஞானியின் 'ஞானக்கண்' எனத் தகும். 'ரேடார்', 'ரேடியோ ஆங்கிள் டைரக்ஷன் அண்டு ரேஞ்சிங்' (Radio Angle Direction And Ranging) எனற ஐந்து ஆங்கிலச் சொற்களின் முதல எழுத்துக்களைச் சேர்த்தே 'ரேடார்' எனற சொல்லால் இக் கருவியைக் குறிக்கிறார்கள்.

இக்கருவியில் டிரான்ஸ்மீட்டர் 'ரெஸீவர்' 'கத்தோட் ரேடியூப்' என்னும் மூன்று முக்கிய பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. ஓரிடத்திலிருந்த ரேடார் கருவியிலிருந்து ரேடியோ அலைகளை டிரான்ஸ்மீட்டர் வெளியே அனுப்புகிறது; இவ்வலைகள் எதிரே தட்டுப்படும் பொருள்களின்மீது பட்டுப் பிரதிபலித்து ரேடியோ அலைகள் சிதறுகின்றன. சிதறிய அலைகளில் சில தாங்கள் சென்ற பாதையிலேயே மீள்கின்றன இங்ஙனம் பிரதிபலிக்கும் அலைகளை 'ரெஸீவர்' என்னும் பாகம் ஏற்கின்றது. டிரான்ஸ்மீட்டர் அலைகளை அனுப்பித்தகாலம் முதல் ரெஸீவர் அவ்வலைகளை ஏற்கும் வரை உள்ள காலம், அவ்வலைகள் சென்ற மீண்டதூரம், திசை, தட்டுப்பட்ட

பொருட்களின் உருவம் முதலியவைகளைக் காட்டுவது ரேடார் லுள்ள 'கத்தோட் ரேடியூப்' என்றும் பாகமாகும்.

இவ்வளவு நுட்பமான பாகங்களைத் தன்னுள் அடக்கிய 'ரேடாரை' இன்று பல காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கிறார்கள். விஞ்ஞானியின் ஞானக்கண் ரேடார் எதிரியின் கப்பல், விமானம் ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிக்கின்றது. பணியும் இருளும் சூழ்ந்திருக்கும்போது கப்பலுக்கு வழிகாட்டுகிறது ரேடார். வரும் விமானங்களை பத்திரமாகக் கீழிறங்க உதவுகிறது ரேடார். கணனுக்குத் தெரியாத தூரத்தில் பறப்பது நேசவிமானமா? எதிரி விமானமா? என்றறிய உதவுகிறது ரேடார். பூமிகும சந்திரனுக்கு முள்ள தூரத்தை வான சாத்திரரீதியாகக் கணித்த கணக்கு சரீதானு என்றறிய உதவுகிறது ரேடார். ரேடார் சமையல்கூடச் செய்கிறது.

பண்டைப் பனுவல்கள் பகரும் முனிவர்களின் ஞான திருஷ்டியை விட விஞ்ஞானியின் ஞானக்கண் ரேடார் அதிசயமாக இருக்கிறது என்பதை இப்போது ஒப்புக்கொள்கிறீர்களல்லவா?

விஞ்ஞானியின் ஞானக்கண்ணை நாமும் அடைந்தே திரவேண்டும். இப்பள்ளிப் படிப்பு அதற்கு ஒரு தூண்டுதலாக இருக்கட்டும். ஞானக் கண்ணர்கள் என்று நம்மை எல்லோரும் அழைக்கட்டும். பைத்தியக்காரப் பட்டத்துடன் பல ஆராய்ச்சிகளை இடையிலே விட்டுச் சென்ற பல அறிஞர்களின் மெய்ஞ்ஞானகனவுகளை நாம் நனவாக்கியே திரவேண்டும்.

அன்பு உள்ளம்

[அ. பவுல் பொன்னையா, ஐத்தாம் படிவம், ஆ பிரிவு.]

உலகில் அன்புள்ளங் கொண் டெழுந்தவர் பலர். ஆனால் இங்கே கூறப்போவது அத்தகையோரையன்று. விண்ணுலகத்தைத் துறந்து மண்ணுலகில் மானிட ராய்ப் பிறந்து, பாவின்காக்க வாழ்ந்து, பாவின்களின் பாவம் போக்க சிலுவையில் தம்மைப்பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த அன்பர் இயேசுவைத் தான்.

இயேசுக் கிறிஸ்துவைப் பற்றி அறியாது இருக்கமாட்டார் என நம்புகிறேன். யூதருக்கு ராஜா வான இயேசு ஒரு சிறந்த அரச குடும்பத்தில் அரண்மனையில் தோன்றினாரில்லை; எளிய வாழ்க்கை நடத்தும் பரிசுத்த முள்ள கன்னிகை மரியாளின் திருவயிற்றில். பெத்லேகேமில் மாட்டுக் கொட்டகையில் பாலகனாய்ப் பிறந்தார். அவரை முதன் முதல் வயல்வெளியில் மந்தையைக் காத்துக்கொண்டிருந்த இடையர் வந்து பணிந்து கொண்டனர். பின்னர் மூன்று வான சாஸ்திரிகளும் வந்து சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்து கொண்டனர்.

இயேசுபிரான் பிள்ளையாக வளரும்போது பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு, தேவக் கிருபையிலும் மனுவார் தயவிலும், ஞானத்திலும் வளர்ந்து வந்தார். தம் தாய்தந்தையர்க்கு தம்மாவியன்ற சிறு உதவிகளைச் செய்து வந்தார். தான் எய்தவேண்டிய நிலையை அடைந்ததும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கப் புறப்பட்டார்.

இயேசு அநேகருடைய வியாதி களைச் சொஸ்தமாக்கியும், அசுத்த ஆவிகளை விரட்டியும், பாவின்களை இரட்சிக்க சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தும் வந்தார். பரிசேயர் அவரில் குற்றம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்ட கேள்விகளுக்கு அன்போடு ஆறுதலான மாறுத் திரங்களைப் பொழிந்தார். தாய்மார் தங்கள் பிள்ளைகளை இயேசுவிடம் கொண்டுவருவதைக் கண்ட சேஷர்கள் அவரிடம் வரவொட்டாது தடுத்தனர். இயேசு சேஷர்களைத் தடுத்து "சிறு பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வரத் தடைபண்ணு தீர்கள்" என்றார். அவர்களைத் தொட்டு ஆசீர்வதித்தார். இதுவும் ஓர் அன்புச்செயலாகும்.

இயேசு தம்மைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாசை ஒன்றும் செய்யாது அவனுக்காகப் பரிதபித்தார். பிலாத்து இயேசுவைப் பொல்லாத யூதர்களிடம் சிலுவையில் அறையும் படி ஒப்புவித்தான். அவர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையுங்கால் இயேசு அந்த மனிதர்களுக்காகப் பரிதபித்துத் தம் பிதாவை நோக்கி 'பிதாவே இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியா திருக்கிறார்களே' என்றார். இயேசுவுக்கு இருபுறங்களிலும் இரு கள ளர்களைச் சிலுவையில் அறைந்திருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் "நீ கிறிஸ்துவானால் உன்னையும் எங்களையும் இரட்சித்துக்கொள்" என்று அவரை இகழ்ந்தான். மற்றவன் அவனை நோக்கி, "நாமோ

நியாயப்படி தண்டிக்கப் படுகிறோம்; இவரோ தகாததொன்றையும் செய்யவில்லையே" என்று அவனைக் கடிந்து கொண்டு, இயேசுவை நோக்கி, ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய ராஜஜியத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்தருளும் என்றான். இயேசு அவனுக்கிரங்கி, "இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூடப்பரதிசீலிருப்பாய்" என்றார்.

இயேசு இறுதியாக அந்திசாயுங்கால் உம்பிதாவை நோக்கி "பிதாவே உம்முடைய கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்" என்று செர்ல்வித் தம் ஜீவனை விட்டார்.

அன்பர்களே நம்மனைவர்க்கும் இயேசு பெருமான் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார்; எனவே அவரது வாழ்க்கையைச் சற்று கவனிப்பீர்களாக. பாவிகளை மனத்திருப்பதலே தன் அனப்புப்பணியெனக்கொண்டு தம்மை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்த இயேசுவை நம் உள்ளங்களில் ஏற்றுப் பணிவோமாக! அவர்பால் அன்புகொண்டு அவர் செய்ததைப் போலவே 'ஒவ்வொருவரும் எல்லோருக்காகவும் எல்லோரும் ஒவ்வொருவருக்காகவும்' என்பதை உணர்ந்து, நேர்மையாக நடந்து, புறங்கூறுது வாழ்வோமானால், நம் வாழ்க்கைநிலை உயரும்; எங்கும் இன்பம் பெறாங்கும் என்பதில் ஐடமில்லை.

அறிவு வளர்ச்சிப் பயணம் — திருச்சி

[P. M. அண்ணாமலை, ஆரம்ப படிவம்]

மாணவர்களின் அறிவு வளரவேண்டும். அச்செழுததுக்களால் அடைக்கப்பட்ட பக்கங்கள் நிறைந்த புத்தகத்தின் மூலமாக மட்டுமல்ல, அனுபவத்தாலும் அவர்கள் வளர்ச்சியுறவேண்டும். இக்கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கடந்தாண்டு மார்ச்சு மாதம் 11-ந் தேதி அழகிய, பெரிய தோர் கட்டிடம் எழுப்பப்பட்டது. அக்கட்டிடத்தின் அகவனப்பிணையினி நோக்குவோமாக.

முப்பது மாணவர்களும், இரண்டு ஆசிரியர்களுமாக முப்பத்திரண்டு பேர்களாகிய யாங்கள் மார்ச்சு மாதம் 11-ந் தேதி வியாழன் நடுப்பகல் இரண்டு மணிக்கு குட்லெட் உயர்நிலைப் பள்ளியை

விட்டுப் புறப்பட்டோம். எங்களை ஏற்றிச் சென்றமோட்டார்வண்டிகாற்றினும் கடுமையாகச் சென்றது. எங்களை இவர்ந்து சென்ற அவ்வாகனம் பதினெட்டுக் கல் தொலைவிலுள்ள அரக்கோண இரயில்புரையை அடைந்தது. அவ்விருந்து மாலை 6-30 மணிக்கு நாங்கள் ஏறிய இரயில் வண்டி புறப்பட்டு நள்ளிரவு சுமார் 11-மணிக்கு விழுப்புரத்தை அடைந்தது.

வழியிடைக் காட்சிகள்:

அந்திக் கருக்கலில் புறப்பட்டோம். அவதிப்படவில்லை. ஆனந்தமாகவே சென்றோம். தொடரில் அடைக்கப்பெற்ற கண்ணாடிச் சாளரங்களின் வழியாக

மாணவர்கள் பல இயற்கையழகினைக் கண்டுகளித்தனர். காலந்தாமதித்ததால் காற்றிலடிப்பட்ட பஞ்செனப் பறந்ததாயினும் அவ்வாகனத்தை, மாணவர்கள் நத்தை போல் நகருகிறதே! ஆமை போல் ஊருகின்றதே! என்றே கூறினர். விளைபுலங்கள் எங்கும் பசுமைப் பாய் விரித்தாற்போன்று எங்கள் கண்களுக்குக் காட்சி விருந்தளித்தன. கூடு தேடிச் செல்லும் பறவைகள் எங்கள் செவிகளுக்கு இசைவிருந்தளித்தன. காரிருள் உலகைச் சூழ்ந்தது. காஞ்சி புரத்தை அடைந்தோம். தமிழரின் சிற்பக்கலைக் கூடமாய் விளங்கிய அவ்வூர் மின்சாரத்தால் பொலிவுற்றிருந்தது. திடுகென வண்டி புறப்பட்டமையால் கண்ட அளவில் திகைத்துச் சொர்க்கமா என மதியங்கினோம்.

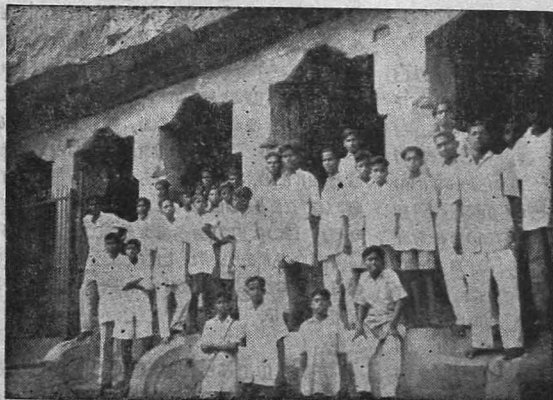
பாலங்களையும், பாileyென பார்வைக்குக் காணும் ஆறுகளையும் கடந்து அடைந்தோம் செங்கல் பட்டு எனும் இரயில் சந்திப்பை. உண்டி முடிந்தது. இளைப்பாற இடம் தேடித் தரப்பட்டது. இளைப்பாறினோம். சிலர்சற்று உறங்

கினர். அரக்கோணத்தில் தொடங்கி எங்களை விட்டகலாது வந்த மோட்டார் பாதையொன்றும் செங்கல்பட்டோடு முடிவடைந்தது.

உடன்கொண்டு சென்றவை:

பயணத்திற்கு உடன்பட்டுப் போந்த மாணவர்கள் படுக்கை, போர்வை, கை மின்சார விளக்கு, தம்ளர், முதலியவற்றை உடன்கொண்டுபோந்தனர். பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமைக்குணமுள்ள மாணவர்கள் வழியிடை வீண் செலவும் செய்தனர். ஏன்? பெரும் பான்மையான மாணவர்கள் பல நூதனப் பொருள்களையும், கண்டிரா விளைபொருள்களையும் அவணிருந்து வாங்கிவந்தமை எண்ணி எண்ணி இறும்புதெய்தற்குரியதாம். நாகரீகச் சின்னமாகிய நம் மாணவர்கள் அழுக்கு நீக்கித் தூய்மை பெறப் பலவத உடைகளையும் உடன் கொண்டு வந்து நம் பள்ளியைச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பித்தனர்.

அதிகாலை சுமார் 3 மணிக்கு விழுப்புரத்திலிருந்து கல்லக்குடிக்கு அனுமதிச் சீட்டு பெறப்பட்டது. வண்டியும் வந்து நின்றது. மாணவர்கள் ஒரு வரை யொருவர் முந்திக் கொண்டு வண்டியிலேயமர்ந்தனர். இருவரை களுக் கிடையில் சென்றது எங்களை யிவர்ந்து சென்ற இரயில் வண்டி. கண்டோம் இப்பகுதிக்கே பெரிய

சிமெண்ட் தொழிலகத்தை. மாணவர்கள் அகி நுட்பமாகப் பல பகுதிகளையும் ஆராய்ந்தனர். அதிர்ச்சியடைந்தார்களா! இல்லை. ஆனந்தக்கடலில் முழுகினர்.

பின்னர் பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு அவ்விடம் விட்டகன்றும் அகன்று அடைந்தோம் திருச்சியை. மலைக் கோட்டையின் மாட்சிமையை முன்னமே அறிந்திருந்தோம். விண்ணுற நிவந்தது விழிகளுக்கெட்டாத கொடுமுடி பெற்று நின்றது அம் மலைக் கோட்டை. அதனாடையுள்ள கோபுரத்தின் முகட்டிலே பதிக்கப்பட்ட பொற்கலசம் எங்கள் கண்களுக்குச் சுடர் மயமாய்க் காட்சி நல்கி எங்களை இன்பக் கடலுக்குள் ஈர்த்துச் சென்றது. கோட்டையில் பண்டைய கல் வெட்டுகள், உச்சப் பிள்கையார்கோயில், சமண மூனிவர்களின் படுக்கைகள், நடராசரின் சிலை, முதலியவற்றைக் கண்டோம் அவனுள்ளத் தவப்பள்ளியாற்றான் அவ்வுருக்கு அப்பெயர் வந்தது எனக் கூறுகின்றனர் ஆராய்ச்சியாளர்.

வரை மிசை வழி வசதி:

மலை மீது ஏறிச் செல்வதற்குப் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சாய்வாகச் செல்லுமிடங்களிலும், குறுகலான திருப்பங்களிலும் இரும்புச் சட்டங்களால் வேலியிடப்பட்டிருக்கின்றன. சிறில விடங்களில் கற்களால் சுவர்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மலை மிசை வழக்குத் தரை பரப்பியிருப்பதால் அங்குப்படிகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. தவறிவழக்கினவர் எமலோகம் செல்லும் ஏனையிலே ஏறுவர். ஆங்

காங்குத் தங்கி இளைப்பாற மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மறுநாள், வாஞ்ஜி நிலையம், கடைவீதி, தெப்பக் குளம், மற்றும் பலவிடங்கள் பார்வையிடப்பட்டன. அன்று மாலை 4-15 மணிக்கு இரயிலேறித் தென்னிந்திய நெற்களஞ்சியமான தஞ்சையை அடைந்தோம் திருச்சியில் காவிரியில் நீராடியதும், தஞ்சை பிருகதீசுவரரைக் கண்டதும் எங்கள் பாவங்கள்பரந்தோடினபோல் காணப்பட்டது. அவண் பெரிய தோர் நந்தி, நிழலைக்கீழேவித்தா கோபுரம், ஆயிரம் சிவலிங்கம் ஆகியவற்றைக் கண்டு களிப்புற்றோம். சரபோஜி மன்னர் சிந்தை மகிழ்ந்தாண்ட அத்தஞ்சையில், ஆயிரம் நாபடைத்த ஆதிசேடனாலும், புசல முடியாப் பொலிவு பெற்று மிளிர்வது சரஸ்வதி மஹாலாகும். அன்றிரவைத் தஞ்சையிலேயே கழித்தோம்.

மறுநாள் தில்லையம்பதியை அடைந்தோம். காலமோ இரவு பொன்னேட்டால் பேரர்த்தப் பெற்ற மண்டபமொன்று மின்சார விளக்கால் சூழப்பட்டு ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. கண்டலர்கள் கதிர்வானுவென கதிகலங்கச்செய்தது. அங்குப் பெரிய புராணம் அரங்கேறிய ஆயிரங்கால் மண்டபத்தைக் கண்டோம். அவ்வாலயங்களில் காலையும் மாலையும் தேவாரம், திருப்புகழ், கந்தபுராணம் முதலியன பாடப்பட்டுவருவது போற்றத்தக்கதாம். காளமேகத்தால் பாடப்பட்ட கணபதியைக்கண்டு மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பிற்பகலில் பயணம் முடிவுற்றது. வீடுதிரும்ப

வேண்டிப் பயணம் மீண்டும்துவங்கப்பட்டது. மறுநாள் திங்களன்று காலை சுமார் 9-45 மணிக்கு மாணவர்கள் முப்பது பேரும் ஆசிரியரிருவருமாக முப்பத்திரண்டு பேர், யாங்கள் சோழலிங்கபுரத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியை அடைந்தோம்.

மாணவர் கூட்டுறவாலும், ஆசிரியர்களின் உதவியாலும் இத்துணைப் பெரிய பயணம் இனிதாக முடிந்தது மகிழ்தற்கரிய செயலாகும்.

தஞ்சாவூர் அரண்மனை

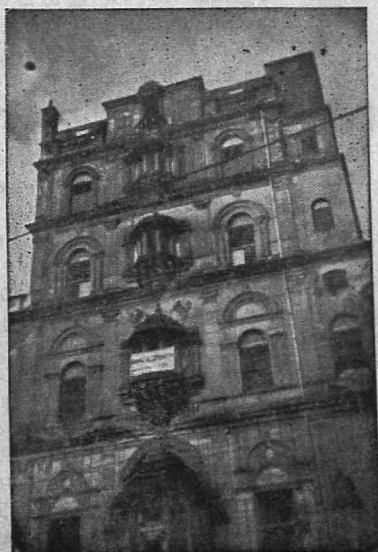
[மோஹன், ஐந்தாம் படிவம், ஆ.பிரிவு.]

சிவாஜி மன்னர் முடி சூடிய பின்பு பல நாடுகளை வென்றார். அவற்றுள் தஞ்சாவூர் ஒன்றாகும். அதில் அவரது தம்பி செங்கோல் நடத்தினார். அந்த மகாராஷ்டிர மன்னர்களுள் கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சிறப்புடன் திகழ்ந்தவர் சரபோஜி மன்னர் ஆவார்.

அற்றை ஞானரில் பொலிவுற்றிருந்த நாளோலக்க மண்டபம் இற்றை ஞானரில் சிறிது சிதைவுற்றிருப்பினும்வரையப்பட்ட அழகிய ஒவியங்கள் சிதைந்தில. நாளோலக்க மண்டபத்தில் கோ இருக்கை திகழ்ந்தாங்கு அவரது உருவப்படம் இலங்குகின்றது.

கலைச் செல்விக் கூடத்தில் (சரஸ்வதி மகாலில்) காணக்கிடைக்காத பற்பல பொருள்களைக் காணும் வாய்ப்பு கிட்டிற்று. ஒரு புறம் லண்டன் மாநகரின் சிறப்பை விளக்கும் புகைப்படங்கள், ஒரு புறம் இன்றைய ஒவியங்களை வெல்லும் அக்காலத்து பன்னிறவரை படங்கள்; ஒரு புறம் தமிழ் ணங்கு ஆய்சுவையோடு வரையாதளித்த அரும் பெரும் தமிழ் நூல்கள்; ஒரு புறம் சிற்பங்

களில் உயிர் பெற்ற கற்சிலைகள்; மற்றொரு புறம் பண்டைய புராணப் பனுவல்கள். இப்படிப் பற்பல. அவைகளைப் பார்க்க அவ்வமயம் எனக்கு இந்திரன் பெற்ற ஆயிரங் கண்களும் பற்றாக்குறையாயிருந்திருக்கும். இராமாயணம் ஒரு சிறிய தாளில் ஒரே பக்கத்தில் திட்டப்பட்டிருந்தது.

அதுவும் எழுத்து வடிவிலா ? அல்ல அல்ல; பன்னிற வரை பட வடிவில் ! என்னே அக்கால ஓவியச் சிறப்பு ! என்னே தமிழர்கள் தம் மதி நுட்பம் ! அவர் தம் மாண்பே மாண்பு. நாம் கால் காகிதத்தில் இருபது வரிகள் வரைய இயலும். ஆனால் இதனிலும் கால் காகிதம் அது. மிகச் சிறியது. அதில் எத்தனை வரிகள் வரையப்பட்டிருந்தன ? நீவிர் அறிவீரோ ? முப்பத்தைந்து வரிகள் ! இதைக் காணுங்கால் அஃது உண்மையா என்று நம் விழிகள் ஐயப்படும் ! இது முற்றிலும் உண்மையே. தமிழ்ப்பெரு மக்களின் கவிங்கம் என்னும் ஆடையையும் ஊடுருவிச் செல்லும் கட்புலன் தான் என்னே !

கலைக்கூடத்தில் சிறப்பங்கள் பொலிவுடன் விளங்கின. ஓரிடத்தில் பேசா அநுபூதியில் முழுகிய புத்தரைக் கண்டேன். சிலை வடிவில் பதுமைகளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட கூடத்துள் நுழைந்தேன் வாயிலின் இருமருங்கிலும் இரு சிவப்புத் தொப்பிக்காரர்கள் நின்றுகொண்டு காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். நான் சிறிது அச்சத்துடனே மெள்ள மெள்ள அடிமேல் அடிவைத்து ஒரு வன்பக்கலில் செனறேன். என் வலக்கை என்னை அறியாமலே அவனுடைய உடலைத் தழுவினது என்ன ஆச்சரியம் ! அவன் உண்மையான சிவப்புத் தொப்பிக்காரன் அல்லன். அஃது வெறும் சிலையே. அவ்வளவு சிறப்பாக—பார்ப்போரின கண்களையும் மயக்கிப் பொய்ப்படுத்தும் வகையில் உயிருள்ளது போல் அந்தப் பதுமை செய்யப்பட்டு, ஏற்ற நிறங்களால் திட்டப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறே சரபோஜி மன்னர் கோ

இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்டிருப்பதுபோலவும் சபையோர் அவரைப் புடை சூழ்ந்து கொண்டு இருப்பது போலவும் சலவைக் கற்களால் செய்யப்பட்டு அவண் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆண்டுக்காணப்பட்ட நாடகமேடை வெகு நேர்த்தியாக இருந்தது. சங்கீத மகால் “எல்லாவற்றையும் கண்டுகளித்து என்னைக் காணாமல் செல்கின்றீரே ! வாரும்” என்று வரவேற்கும் பாவனையில் திறக்கப்பட்டிருந்தது. சங்கீத அரங்கின்கண் சங்கீதக் கலையைத் தோற்றுவித்த கலைச்செல்வி, சங்கீதத்தால் அனைவரையும் மதிமயக்கும் தோரணையில் யாழுடன் காணப்பட்டாள். கல்யாண மகால் வருகின்ற விருந்தினரை புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன் உபசரிக்கும் பாவனையில் கம்பீரமாகவானளாவ நிற்கக் கண்டேன்.

இஞ்ஞான்று சிறிது சிதைவுடன் காணப்பட்டனும் பண்டைய நாகரிகத்தின் இருப்பிடமாய்ப் பொலிகின்ற ஈண்டுள்ள சரஸ்வதி மகால் எட்டாம் உலக அக்சயமாகத் திகழ்கின்றது.

பெரியவர்:— எண்டா, பரீட்சை வந்துவிட்டதே எல்லாப் பாடங்களை யும் படிச்சுவிட்டாயா? எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன ?

பையன்:— எல்லாம் தல்லாப் படிச்சுட்டேனுங்க. ஆனால் தமிழ் தகராறு, இந்தி இழுப்பு, சைன்ஸ் சங்கடம், சோஷியல் சோம்பல், கணக்கு கஷ்டம், இங்கிலீஷ் ஏறலை.

— T. கோகநாதன்

வேளிற் காலத்திற்கேற்ற விவேகம்

வேளிற் காலம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இப்பொழுதே இப்படி வெயில் அடிக்கிறது. மே மாதம் எப்படி இருக்கப் போகிறதோ என்று சிலர் அஞ்சுகிறார்கள். ஆனால் வேளிற்காலம் நமக்கு ஒரு புது அனுபவம் அல்ல. வருஷா வருஷம் வந்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் ஏதோ ஒரு மாதிரியாக இப்பருவ காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டு தான் வருகிறோம்.

நமது உடலின் சாதாரண உஷ்ண நிலை 98.4° F.-க்கு அதிகமாகவோ தாழ்வாகவோ போகுமானால், வந்தது ஆபத்து. எனவே இந்த சுபேட்ச உஷ்ண நிலையில் உடலை வைத்துக்கொள்வதற்குச் சில சூட்சமங்கள் நமது சரீரத்தில் இருக்கின்றன. மூளையின் அடிப்பாகத்தில், சரியாய் காதுக்கு நேராக, ஹைப்போதலமஸ் என்ற உறுப்பு இருக்கிறது. இரத்த ஓட்டத்தில் ஏற்படும் உஷ்ண நிலையின் ஏற்றத்தாழ்வை இது உடனே அறிந்துக் கொள்கிறது. வேளிற் காலத்தில், சூழ்நிலையால் நமது உடலின் இரத்தம் சற்று உஷ்ணப் படுத்தப்படும் போது, ஹைப்போதலமஸ் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கிறது. அதன் விளைவால், உடலின் உள்ளுறுப்புகளிலிருக்கும் சிறு சிறு மயிரிழைப் போன்ற இரத்தக் குழாய்கள் மூடிக்கொள்கின்றன. அதே சமயத்தில் சருமத்திலிருப்பவை விரிவடைந்து அதிகமான இரத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

இங்கிருந்து அவ்வுஷ்ணம் வெளியேறிச்செல்வது வெகு இலகுவான காரியமல்லவா? இது மாத்திரமல்ல, சருமத்திலிருக்கும் வியர்வை சேகரிகள் விரைவாய் வேகிசெய்து, இரத்தத்திலிருந்து வேண்டாத உப்பையும் தண்ணீரையும் எடுத்து வெளியே தள்ளுகின்றன. இததண்ணீர் வெளிக் காற்றின் உதவியால் ஆவியாகிறது. இப்படி ஆவியாவதற்குத் தேவையான உஷ்ணம் இரத்தத்திலிருந்து எடுக்கப்படுவதால் நமது உடலுள்ளிர்ச்சி அடைகிறது. எனவே வெய்யில் காலத்தில் உடலுள்ளிர்ச்சியாய் இருக்க நமது சர்மம் சுத்தமாக வைக்கப் படவேண்டும்.

உடலிலிருந்து தண்ணீர் அதிகமாக வெளியேபோவதால் மேலும் மேலும் அதிகமாய் தண்ணீரையே குடித்துக்கொண்டே இருப்பதால் மாத்திரம் பிரயோஜனம் இல்லை. வியர்வையில் உப்பும் கலந்தே வெளியாகிவிடுவதால் இதை ஈடு செய்வதற்காக நாம் குடிக்கும் தண்ணீருடன் கொஞ்சம் சாதாரண உப்பைச் சேர்த்துக் கொள்வது உசிதம் என்று டாக்டர் எஸ்.பி. உயிட்டஜெட் அபிப்பிராயப்படுகிறார். பழரசங்களைக் குடிப்பது இதை விட சிறந்த முறையாகும். பால், மோர், இவையும் வேளிற் காலத்திற்குச் சிறந்த பாணங்களாகும். சிலர் சோடா சாப்பிடுகிறார்கள், இது வெறும் தண்ணீரும் கரியமிலவாயுவுந்தான். எனவே சிறப்பு ஒன்று மில்லை. சிலர் ஜஸ்கீர்ம், ஜஸ்

ஷர்பத், முதலிய மிகக் குளிர்ந்த பானத்தைக் குடிப்பதால் வெய்யிலின் அகோரத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இது தவறு. இவை இரைப்பையை அடைந்த வுடன் அப்பாகத்தை மறுத்துப் போகும்படி செய்துவிடுகின்றன. மேலும் மடிபடியும் இத்திரவத்தின் உஷ்ணநிலைக்குச் சரியாக வைக்கப்பட்டபிறகுதான் ஜீரணம் நடைபெற முடியும். இதற்கு இரத்தம் தேவை. சருமத்திலிருக்கும் இரத்தம் இங்கு வரவேண்டும் எனவே இந்த அளவுக்கு நமது உடல் குளிரடையாதபடி பாதிக் கப்படுகிறது. ஆகையால் வெய்யில் காலத்தில் சூடான பானங்களைச் சாப்பிடுவதே சாலவும் நன்று! அப்போது என்ன நடக்கிறது தெரியுமா? அதிகமான இரத்தம் குபீரென்று சருமத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு வியர்வை உண்டாவதால் உடலின் உஷ்ணம் தணி கிறது.

வயிறு புடைக்க வெய்யில் காலத்தில் சாப்பிடக்கூடாது. போதுமான இரத்தம் சருமத்திற்கு அனுப்பப்படுவதற்கு இது தடையாய் இருக்கிறது. பொறித்த கறி வகைகளைத் தவிர்ப்பதே நலம். கேக், சாக்ஸெட், டாப்பி, பிஸ்கட், முதலிய பண்டங்களை ஓரளவு தான் உண்ணவேண்டும். எளிதில் ஜீரணிக்கக்கூடிய உணவுகளே மிகவும் நலம். பழ வகைகளில் சூரிய வெளிச்சம் பட்டுக் கனிந்தவை மிகவும் உசிதமானவை. ப்ரூட் சாலட் ஒரு தகுந்த உணவாகும். கொடி முந்திரிப் பழம் வெள்ளரிப்பழம் முதலியவைகளைத் தாராளமாய் உட்கொள்ளலாம். பழங்களின் மூலமாய் நமக்கு வேண்டிய தண்ணீரும் வைட்ட

மின்சனும் உப்புச் சத்துக்களும் கிடைக்கின்றன. உடலில் உண்டாக்கப்படும் அதிகப்படியான அமிலத்திற்கு இவைகளே சிறந்த மாற்றாகும். வெய்யில் காலத்தில் பாலில் வைடமின A-யும் D-யும் அதிகமாயிருக்கும். முட்டையும் ஒரு சிறந்த உணவு.

வெய்யில் காலத்தில் வேலை ஒன்றும் செய்யாமல் சும்மா இருக்க அநேகர் விரும்புகிறார்கள். இது நல்லதல்ல. சீரான தேகாபரீ யாசமும் வேலையும் அவசியம் வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் வியர்வையை வெளியேற்றி உடலை குளிர வைக்கிறோம் அல்லவா? ஆனால் வெய்யிலில் ஓடி ஆடித் திரிந்து களைப்புற வேலை செய்தால் 'என் ஸ்ட்ரோக்' என்றும் ஆபத்துக்குள்ளாவோம்.

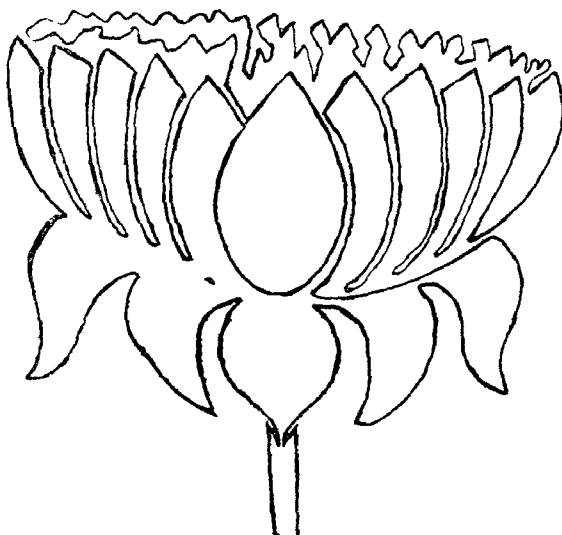
குளிர்ந்த ஜலத்தில் ஸநானம் செய்வது அநேகர் இக்காலத்தில் விரும்பிச் செய்யக்கூடிய ஒரு காரியம். ஆனால் அதிக நேரம் குளிர்ந்த தண்ணீரிலேயே தங்கியிருத்தல் கூடாது. தலை வலி வரும். குடலுக்கும் நல்லதல்ல.

வேளிர் காலத்தில் எவ்வகை உடை நல்லது என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. எவ்வளவுக்குக் கொஞ்சமாய் உடுத்த முடியுமோ அவ்வளவுக்கு நல்லது. வியர்வை ஆவியாகப் போக தடை இருக்கக் கூடாது. எனவே உடை உடலுடன ஒட்டிக்கொண்டிருக்காமல் தளதளவென்று இருப்பது நலம். உஷ்ணப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் அரேபியரின் உடை இப்படித்தான் இருக்கிறது. நமக்கு அரை கால் சட்டையும் அரை கை ஷர்ட்டுமே போதும். உஷ்ணத்தை ஆகர்ஷிக்காத வெண்மை நிறமாய்

இவை இருந்தால் மிகவும்
உசிதம்.

மேற்சொன்ன சிறு உபாயங்களை
நாம் கையாண்டுவந்தால், வேளிர்

காலத்தை சௌகரியமாகக் கழிப்
பது மாத்திரமல்ல; வரப்போகிற
குளிர் காலத்திலும் நாம் சுக நிலை
யிலிருக்கிற இது பெரிதும் உதவி
யாகும்.

ஒரே கோட்டில் வரைந்த தாமரை

— P. C. Subramanian.

தேன் சிட்டு

— P. C. Subramanian.

CHURCH OF SOUTH INDIA

Goodlet High School Magazine

SHOLINGHUR.

1955-56.

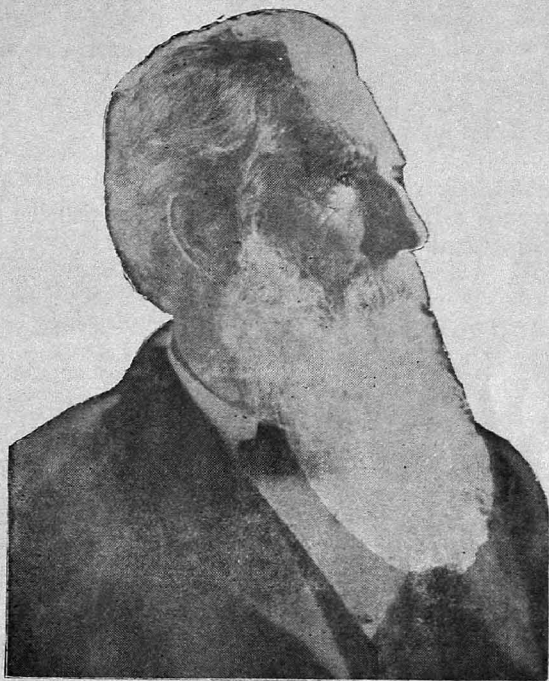
EDITORIAL BOARD

Sri. J. John Dorairaj
" S. Y. Raj.
" K. Dasarathi

Sri P. D. Purushotham
B. L. Durairababu

GOODLET HIGH SCHOOL MAGAZINE

No.	CONTENTS.	Page
1.	School Notes	1
2.	The Magic Kerchief	3
3.	Who is more useful to a country - Doctor or Lawer ?	4
4.	Educational Value of Sports	5
5.	Be kind to your books	6
6.	Kumar travels without a ticket	7
7.	Do you know?	11
8.	Riddle and Puzzles	12
9.	Silver Jubilee Celebration	13
10.	Medicines and their proper use	15
11.	Twenty seven years in India	17
12.	S. S. L. C. 1955 — 56	19
13.	Results of Annual Sports	20
14.	Appendix of the Goodlet High School Library	25
15.	தமிழா ! உன் கடமையை மறவாதே	1
16.	திருக்குறள்	3
17.	வாமும் நாட்டை வளநாடாக்குதல்	4
18.	வாழ்வினே வெற்றி	5
19.	கொக்கிற்குக் கால் ஒன்றே	6
20.	துரோகி சுந்தரம் காணவில்லை	7
21.	சிறிஸ்துவே நல்ல வழி	8
22.	மூன்று தேங்காய்கள்	9
23.	சம்பத்தின் விபத்து	10
24.	இயற்கை நல்கும் எழிலோவியம்	11
25.	ஒற்றுமையுடன் வாழ்தல்	12
26.	ஆணவத்தால் அழிந்த மனிதன்	14
27.	ஊமை மனைவி	15
28.	மஞ்சள் கைக்குட்டை	18
29.	நட்பின் நன்மை	22
30.	வஞ்சகம் வாழாது	24
31.	HINDHI	1 — 7

COLONEL GOODLET

(The donor of the Goodlet Hospital Building,
in which the High School is now housed.)

SCHOOL NOTES

1955-56.

The total number on our rolls is 473 which is slightly higher than the previous year's. Of the scholars 425 are Hindus, 5 Muslims and 43 Christians.

The Arkonam Zone's sports were held in our school this time. Our pupils won the Chedugudu Zone Shield. K. N. Krishnan of our school was selected to represent the North Arcot District in the Inter District Sports. Our Chedugudu team was the runners up in the District Tournament.

This year we had the Auxiliary Cadet Corps. Fifty boys have joined it.

Eight meetings were held by the English Literary Association during this year. An English Elocution Contest was held on 7-2-1956 under the presidentship of Rev. K. V. Coombes. He was assisted by Sri P. V. Srinivasan, Executive Officer, Sholinghur Panchayat Board and Sri T. Padmanaba Rao, Section Officer, Sholinghur, to assess the best speakers. It was a lively meeting. It was really encouraging to see many pupils volunteer to take part in the contest despite the fact that they had to speak in a foreign language.

The Senior and Junior Tamil Association had the Elocution Contest too. The performance by the pupils was above average. A new experiment of having a separate Tamil Literary Association for all the Girls was tried this year.

We are giving prizes to the winners in the elocution contests. The anniversary of the Tamil Literary Association was held on 2-4-1956. A special speaker from Katpadi was invited for the purpose.

Our pupils went on educational tours to nearby places under the guidance of the teachers. Tuesday is a busy day in our school, because it is the weekly inspection day. Pupils come early to school, and keep their rooms tidy. At the stroke of the second bell they line themselves in front of the room. When the teacher comes they stand to attention and salute him. The Class Pupil Leader takes him round the class. Marks are awarded for the neatness of the class room and the inmates. A flag is awarded to the best class. It is a pleasure to see our pupils compete for the honour week after week.

In December we had the privilege of having as our visitor Miss E. Townsend of the Australian Fellowship

Union of N. S. W. Sydney. She was specially interested in the Citizenship Training that is being now imported to the pupils through the School Parliament,

Rev. C. K. Kay returned from furlough not alone but with his bride. We gave them a warm welcome.

For the School Christmas Carol Service, Mr. Charles Koilpillai B. A., (Hons) Head of the Department of Economics, American College, Madurai was the Speaker. We are glad to say that he is an old boy of our school.

Our Scout Troop has been recognised under the New Bharat Scouts and Guides. The present strength of the troop is 20; The Teacher Sri E. M. Pattabiraman is a trained Scout Master. In addition to their usual activities the members render good service during the public meetings of our school and during the Hindu Festival times when a large number of pilgrims gather in Sholinghur.

In the month of December news reached us that the floods and wind had wrought a great havoc to the people in the districts of Ramanathapuram and Tanjore. An urgent

meeting of the School Parliament was held, and it was decided unanimously to arrange for an entertainment and collect money for the afflicted in the flood areas. The amount collected through the entertainment and donation from friends was Rs. 134-12-0. This was sent in the name of the High School to the Dt. Collector, Cyclone Relief Fund. N. A.

A few changes were inevitable in the staff. Sri E. R. Rajagopalachari left us at the end of the school year and in his place Sri A. E. Kamalanathan, B. A., B. T., was appointed. Sri A. Jayaraman B.A., rejoined our staff. Sri M. Narasimhan, B. Sc., and Sri K. S. Sampath, B. A., were newly appointed. Mr. Sunderaraj was appointed as the Junior Tamil Pandit.

We are glad to say that this year our school results in the S S L C., Public Examination are very encouraging. Out of 39 that appeared 26 have been declared eligible for college course. This makes a percentage of 67%. In Tamil, English, Composite Maths, Science and Social Studies our school average is higher than the Presidency Average.

THE MAGIC KERCHIEF

V. Bakthavatchalu, V Form - A.

There was once a rich man who had a wife. They had no son or daughter. He was a bad man. He was not kind to others. He never gave even a penny to the poor people. He hated even to see the poor people. When he saw a poor man he would say, "You dog! you should not live if you have no money. Why don't you die? Why do you trouble men like me?"

A young girl was their servant. He was very unkind to her. If any thing was wrong he beat her. But the servant served her master well. She thought, "How long am I to suffer like this? Can I not have better luck?"

The Gods wanted to help her and one of them came to her in the form of a poor man. He said to the servant girl, "Oh little maid, I am very hungry. Give me something to eat."

She had nothing to give him and she was afraid to give any thing from her master's house. It was not right too. Then she remembered that she had a small bag of rice. She gave him this bag and asked him to go away before the master could return.

Just then the master returned and the poor man went out of the house. But before going away he gave her a handkerchief and said, "Wash your face with this every day and never give it to any other person."

The master beat her very much because she took a poor man into the house. He asked her, "What did you give him?" He did not wait for her answer but beat her again. She bore it all patiently.

At this time she began to use the handkerchief to wash her face every day. Slowly she became more and more beautiful. When the master saw this he was surprised. One day he asked her, "What do you do to your face? It is becoming very beautiful."

Soon she told him the truth and said, that no other person should use that handkerchief or evil will come to him. But her master made her give it to him. He washed his face with it every day. His face changed slowly. Hair grew all over his body and he became a monkey and ran away to the forest. The poor girl was happy because no one beat her.

Who is more useful to a Country Doctor or Lawyer ?

T. Loganathan, VI Form.

Both doctors and lawyers are useful to a country. But the doctors are more useful than the lawyers.

One who qualifies for law is called a lawyer. The lawyer helps to keep order in a country. But many times the lawyer fails to fight against the evil because his only aim is to earn money more and more. Hence he does wrong to society. The lawyers should try to be on the side of truth and fight against the wrong. Then only our society can progress.

The doctors are very useful to society. They do not deal with documents like the lawyers but they deal with patients and give them courage and alleviate their suffering. A doctor's job is very cheerful and helpful. They often hear the sweet sound of "Tinkling" in their dispensaries. They have very good opportunities to help the society.

Now a days the doctors do very wonderful deeds. Germs produce diseases. But our doctors and scientists hunt out these germs and kill them. In these days the doctors operate all the parts of the body without danger to life. They operate even on the

brain. In olden days the people thought that leprosy could not be healed. But in the present age the doctors give pills and heal it. So the doctors are able to heal all kinds of diseases at the present time.

The doctors not only give medicines but also instructions to live a healthy life. But everyone should try to get some instructions to live a healthy life from a doctor or from a book that describes the healthy life.

If the people of a country are healthy they will work hard to produce more food. If the people have enough food they will work hard and produce more wealth. So only doctors help the people to live peacefully and cheerfully. And hence the doctors are more useful to a country than the lawyers.

Our country needs many doctors at present. The United States of America has a doctor for every 750 people. Britain has a doctor for every 1000 people. But our country has a doctor for 8000 people. This is very unsatisfactory. So many of us should become doctors.

(Sri S. Y. Raj.)

Some Visitors from Australia.

Miss Townsend and Miss C. R. McCredie
with the S. P. L. and H. M.

Our School Pupil Leader
1955 - 56.

Educational Value of Sports

P. L. Doraihabu, V Form.

Sports means outdoor recreation for all people. After a day's hard labour we feel the necessity of taking part in some sort of games, chiefly for the sake of the pleasure it affords. But apart from enjoyment sports serve other useful purposes. They benefit both our body and mind. If the sports are manly, they make us healthy and strong and they exercise a strong influence on our mind and character. Sports teach us presence of mind. As the fortunes of games are ever changing, we learn to adopt ourselves to circumstances. If the captain has presence of mind he may win a losing match.

We have read tales of hunters saving themselves from the clutches of wild animals by dint of their presence of mind. Sports develop in us coolness of nerves and steadiness. Sportsmen learn to get accustomed to repeated dangers and reverses of fortune. They remain cool in the face of dangers. Sports create a warm fellow-feeling. Sports men learn to feel for their comrades in peril. They would even risk their own lives for their friends. This spirit of fellowship inspires modern sportsmen too.

Sports teach us discipline. In every game certain rules must be obeyed; the rights of opponents must be respected. Even when we are going to lose a game we have got to stick to the rules, rather than try to win by foul play. Un-sportsmanly conduct is severely dealt with in games. Like soldiers the players rise and fall together. So strong is the sense of unity among the players.

Sports develop our sense of honour and justice. In games we learn to be fair to our opponents. A boy might naturally feel tempted to win and take an unfair advantage over his rival party. But he soon finds that everyone would take to such unfair means and that the result would be an utter confusion. Thus in the field the student learns this sense of justice and honour. So closely is the honour bound up with a high sense of justice a true sportsman would rather lose a game than be false to his honour. He detests lies above everything

Presence of mind, coolness of nerves, warm fellow feeling, sense of discipline, sense of justice and honour-in short-all soldierly qualities are acquired by a true sportsman.

BE KIND TO YOUR BOOKS.

A good workman respects his tools. If they are not mis-used they will last him a long time and give him greater service. For the students the books are the tools. But students very rarely know how to keep their books in a serviceable condition.

Many boys (and girls too) are unintentionally rude to their books. Though we do not classify books under fragile articles still they must be treated as such. When you come home from the school don't throw the books on the table with a bang. Instead, arrange them gently on the shelf. Some pupils stuff their school-bags with books almost to their breaking point, and run slinging them down their shoulders. Do you know what amount of inconvenience your books are undergoing inside that uncomfortable dungeon. The stiff covered books are rather fortunate, but the others are squeezed out of their shape. Add to this when you reach the school you give them another twist with the idea of bringing them back to their original shape, but alas! you are only breaking their backs.

Do you know how to open a book? Perhaps this question

sounds very childish in your ear. But it is a fact that many people do not know even this simple technique. Hold the book in one hand with the open side between your thumb and the other fingers and rest the back of the book on the table. Then take hold of one cover and gently bring it down so that it may rest on the table. Do the same with the other cover. All this time the leaves of the book must be kept close-together. Then take a few leaves from one side and softly press them down. Take approximately an equal number of leaves on the other side and do the same. Continue this till the centre of the book is reached, and the book rests flat upon the table on its covers. Now turn the leaves on either side till you reach the page that you want. Some people moisten their fore-finger with saliva to help them turn the pages, but you should never do this. It is dirty habit.

To help them find out where they had left reading, some people bend the corner of that page. Soon the book will become dog-eared. Would you like to bring your book to this sad and pitiable condition? A bright ribbon will serve the purpose of a book-

mark best. But I have seen boys using their pencils, pens, coins, or scales as the book-mark. To the old people their spectacle - cases come in handy.

The habit of writing the meanings of the difficult words by their side on the text book is not a desirable one at all. If you consider that a word, phrase, or sentence is very important, then underline it with a fine pencil.

Just a few words about the costly books that you may have in possession. I imagine that one of your relations presented you with a beautiful

leather Bible last Christmas. It is life-time gift and with normal proper care it will last two generations or more. Never roll your Bible. You will be tempted to do this for the binding and every thing else appear as though the book was made to bear even such treatment. This will produce wrinkles on the leather and shorten its life. But there is a device to prevent this. Treat the leather from time to time with colourless leather preservative which is available in the shops. This will keep the covers smooth and flexible. It is the oil and the grease contents of the leather that gives long life to your Bible.

KUMAR TRAVELS WITHOUT A TICKET.

(By B. C. Venkatesh, Employees' State Insurance Corporation,)

It was 9.33 a. m. train from Borivli, that I boarded for going to my office in the Fort area. As is usual, the train was overcrowded and with a great deal of difficulty, I was able to push myself into the compartment.

The train halted at Malad Station, and a gentleman, who looked to be very sad got into the compartment. His beard seemed to be 8 days old and his clothes had not seen soap for a long time. This face

attracted my attention and aroused in me a curiosity to enquire from him about his difficulties but I was unable to do so, as there was a great stampede at the entrance where the man was standing.

Fortunately the train arrived at Bandra station at its scheduled time. When the train was about to leave Bandra, a Travelling Ticket Examiner entered the compartment as if to add an insult to injury, to check the tickets

of the passengers. I noticed that the appearance of the T. T. E. caused a mental shock to the youth, and his face bore an eloquent testimony to it. After checking the tickets of 3 or 4 persons, the Ticket Examiner politely said, "Ticket please". Immediately the youth burst into tears, and I could well make out that he was a T. W. T. (Traveller without Ticket), and that he was ashamed of having committed this offence. Probably, never in his life had he travelled without a ticket. As there was no response, the T. T. E. reiterated his words and the youth said, "Sir, I have never travelled without a ticket..." His eyes were full of tears. The youth was about to say something, and at this juncture, I took out my purse and asked the youth where he wished to go, with a view to pay the necessary charges for his journey and save him from the horrors of the jail. To my great surprise, the youth fell on my feet and said, "I do not want anyone to pay for my journey. I come from a respectable family and I cannot tolerate this humiliation. My brother has got Rs One Laksh - hard cash - but I am denied even my bread. I have suffered enough in this world and I do not want any one to suffer for my sake and sustain any loss on my account". He surrendered himself to the T. T. E. and said that neces-

sary legal action may be taken against him as he did not have a single pie with him. Everyone in the compartment was moved by the pitiable condition in which the youth was and so also the T. T. E. who went away silently.

I did not keep quiet on hearing this pathetic story of the youth and I was all out to help the youth according to my mite. After a brief halt at Marine Lines, our train terminated its journey at Churchgate. The youth got out with me at C' Gate station and I requested him to come with me and have some light refreshment, but again he declined my offer. Fortunately, none asked him about the ticket and as I was anxious to console the youth, I came out of the station accompanying him all the while. After I had put a number of questions, he narrated his story to me.

He gave out his name as KUMAR. He added that he hailed from a very respectable family of Calcutta. He was a commerce graduate. He told me that due to some family quarrels he left his home town 20 days ago to find some suitable job in this metropolis. As his brother refused to part with a single pie out of Rs. One Lakh that his father had earned, and left behind, he was helpless.

Through the help of some good friends and well wishers, who collected and gave him some amount to cover charges of his job hunting journey, he reached Bombay.

He came to Bombay by Calcutta Mail and when he alighted at Bombay V. T. he was in a helpless condition and moreover he did not have any acquaintance in Bombay. As no money was left over with him he was unable to stay in a hotel and pay heavy charges. With all these difficulties, he walked up and down the big roads of the city and at last, he was glad that a foot-path at Lohar Street, was ready to accommodate him. He passed the night there and in the morning, he managed to have a path from the common tap of a chawl and without any breakfast or anything of the sort he dressed himself and started with certificates and testimonials in search of a job. He visited several Commercial Firms in the fort area but everyone gave him a negative reply. But still Kumar was not dejected.

It was nearly 1.30 p. m. and he reached a palatial building which housed nearly 15 to 20 firms all having BIG BOARDS. As it was lunch time for most of the offices hardly anyone was found in the office. After a brief search Kumar noticed

a peon of office sitting on a stool. He approached the old chaprasi and read the name plate of the firms as SANGHA SEVA LTD. Kumar requested the old man to recommend his application for an assistant's post in the Co., in any department. Kumar narrated his story to the old man and offered to serve as a peon also, if no other job could be allotted to him. The old man heard the whole story of Kumar and gave him a word of encouragement by promising to get him a suitable job after about 15 days, when Bara Seth returns from U. K. The old man was kind enough to get some Khara Biscuits and Tea for Kumar. This refreshment gave Kumar a slight relief. Poor Kumar had not eaten anything since the morning! After a brief conversation Kumar took leave of the old man promising to see him after 15 days at his residence at Malad.

When the problem before the youth was how to pass the next minute, without any support, how could he afford to keep quiet for 15 days, but he had to console himself by cursing his own stars. He did not waste a single minute and continued his efforts in order to get a job.

The same evening he went to another commercial firm and gave an application for a

clerical post through the peon, who took the application to the manager and returned saying that the applicant should wait in the visitor's Hall for some time. Kumar silently sat for about 45 minutes although every minute meant a precious loss to him. When the youth enquired about the fate of his application the chaprasi murmured something in Kumar's ears. It was nothing but a demand for illegal gratification in order to expedite his appointment. As Kumar could not accede to the chaprasi's demand he left the premises at once.

Kumar was now very much dejected and was pained to find that no one was prepared to give him a job - even that of a peon - in this commercial centre. He pitied the lot of those who did not have even adequate education. At last he came to the conclusion that influence was the main qualification for getting an appointment and merit was but a secondary factor.

After his strenuous efforts of the day he returned to his original place. He envied those who happened to move in luxurious cars with costly attire, when the masses were crying for a square meal. He cursed those who occupied palatial buildings when his

brotheren had to sleep on the rough foot-path and pass the days.

One after the other the shops in that area closed their doors after having done a roaring business. Now Kumar was the only man left in the street with lamp-posts as his companions.

Kumar spread his blanket on the rough pavement to take some rest. His two shirts three pants and a bundle of certificates served the purpose of a pillow. Alas ! Kumar had never before, spent a single moment in this wretched manner. As he was very tired, he soon fell fast asleep, hoping to welcome a happy morning.

Next day in the morning he got up early and was surprised to find that his clothes were missing and that his certificates were lying on the road. This occurrence surely damped the enthusiasm of the youth who cherished a fine morning. He went and picked up the certificate lying on the road. Already a car had passed over them leaving its dirty marks on them. Kumar patiently removed the dust on the certificates with his shirt for they were the things on which he could depend in securing a job.

Hunger is one of the beneficent and terrible instincts. Kumar concluded that crying over the past was in vain and that he should work vigorously to achieve his goal.

God was not very cruel to him and on the same day he got a job in a Marwari shop on a monthly salary of Rs. 60. As Kumar did not have any accommodation, his Seth obliged him by placing the garage at the youth's disposal. Accidentally, Kumar told his boss, that he knew driving too. After 2 or 3 days the old driver who was being paid Rs. 120/- p.m., was discharged from the services and Kumar's services were gainfully utilized from 7 a.m. to 10 p.m. Kumar was not accustomed to

this type of hard labour and it became very difficult for him to carry on with this job.

As ill luck would have it, he was asked from the firm on the 10th day for having asked for a rise in salary, in view of the additional duties entrusted to him.

Kumar was about to conclude his story, when we reached a small restaurant. I compelled him to take tea with me and then he told me that he had been to Malad to see the Old Chaprasi, who had promised a fortnight back to get him a suitable job in SANGA SEVA LTD. and that he was going for an interview.

I wished him best of luck and walked towards my office.

DO YOU KNOW?

- (1) **ATOM** :— Take a tea spoon full of water. Divide this into 5×10^{19} (1 followed by 19 zeros) parts. Each part is called an atom.
  - (2) A human body consists of 10^{28} atoms and the world consists of 10^{52} atoms.
  - (3) If one hundredth of Snow in the South pole melt the level of the Sea will be raised by 9" to $2\frac{1}{2}$ ft.
  - (4) If 33000 million tons of coal is fired the energy is exhausted is called one Q. Thus till 1850 9Q energy had been exhausted. But from 1850 to 1950 (that is in hundred years) 5Q energy had been exhausted.
-

[By V. Bakthavatchalu, V Form, A.]

- I. I am a Seven letter word
I am an important Subject to the college students.
My first three letters if joined to-gether
will make a possessive pronoun
My last five letters are the lover of children
Who am I? Answer :- HISTORY

- I am a Seven letter word:
Put the letters "ish" after the first four letters
It shows an important language
My last letters show the meaning of the earth
My last three letters if combined will make a
conjunction
If you add "h" before the very first letter
- The first two letters will show the
other gender of "Cock"
Then who am I?   Answer :- ENGLAND

[By : Kayessess.]

- (1) Will it **BE HARD** for you to find out the hidden person in the capital letters? [Hint: A Great Congress Leader]
- (2) Find out the person :—

His First letter comes in	GIRL but not in	LADY	
His Second	...	BALL	... BULL
His Third	...	VAN	... VEHICLE
His Fourth	...	WIND	... AIR
His Fifth	...	SLIGHT	LITTLE
His Sixth	...	FUNCTION	CEREMONY

(Hint : A great Social Reformer.)
- (3) What will you get when 'O' is multiplied by 'n'.
- (4) You are given 4 nines. Arrange this without adding any number to make out 100.
- (5) The dimension of a Square field is 18 ft. I changed the dimension in such a way that I got only the same square. How I changed the dimension ?

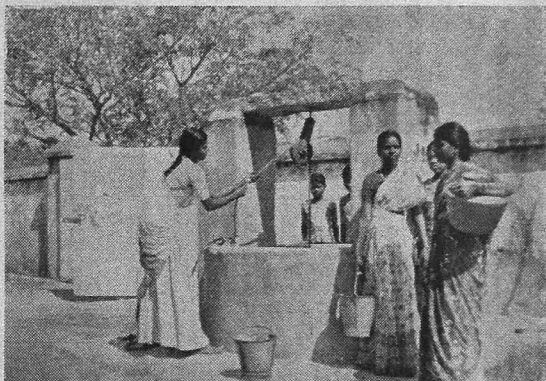
(1) DHEBAR, (2) GANDHI (3) OXEN (4) 8+99 (5) REVERSELY

A Day at the Boarding Home.

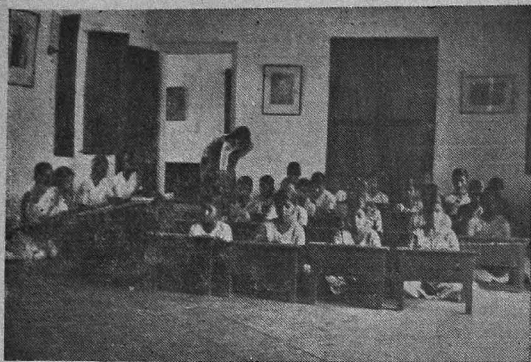

At the
Grinding Stone.

At the well.

Noon meal
in
preparation.

Study Hall.

Rice pounding stone.

Getting the rations
for the day.

AN ADDRESS PRESENTED TO
MISS C. R. MCCREDIE
on the occasion of her Silver Jubilee celebration.

Respected and dear Madam,

It is indeed a great pleasure to us in commemoration of your Silver Jubilee to take stock of your varied activities as a missionary and co-worker in our midst for the past twenty five years.

Your work as Manager of the schools both in Sholinghur and Pallipat will ever be cherished by us. You always held the view that schools run by the mission should be ideal in every respect and you spared no pains to achieve it. Money did not count to you when you felt the need to equip the schools with the necessary educational aids. Your constant visits to the schools and your actual taking part in the teaching are manifest proofs of your interest shown in the discharge of your duties as manager. Your zeal to spread the gospel of Jesus Christ to the pupils in the schools and to nurture them in Christian teaching and training has found expression in the framing of a syllabus in scripture suitable to children of different faiths and age groups.

The welfare of the teachers received its due attention at your hands. Whenever you

spoke about them we remember, that you spoke of them as "My teachers" thereby indicating your interest and attitude towards them.

Your faith in the Holy Word of God and in Prayer was remarkably strong and unshakable and it was therefore your earnest desire that all the mission workers should share this act of faith with you. With this end in view you organised Bible Study Groups for the teachers in the several schools under your management. The time we spent with you on those occasions has been very helpful to us in deepening our spiritual experiences.

The proposal of converting the Middle school into a High school really originated in your regime and indeed you took an active part in bringing into being the present High School. We take this opportunity of extending to you our gratitude and sincere thanks. The present Girls' Boarding Home and the Mary McLean Higher Elementary School for Girls of which you are still the manager owe you so much that words cannot adequately describe it.

You were kind enough to place at the disposal of the teachers a number of books, magazines and papers which were useful in enriching their knowledge both temporal and spiritual.

The pupils of this High School are grateful to you for helping them in stamp collections. There are a number of albums maintained by the pupils having new and rare stamps given them by you.

You are a firm believer in Indian Leadership and with that end in view you caused responsible positions to be held by a few of the Indians: This generous gesture on your part will be gratefully remembered by us.

You organised the Christian Endeavour Society on efficient lines. As an advisor of the Leaders' council you guided the activities of the Society in a singularly christian way. You endeavoured to inculcate in the members the real spirit of service and evangelism. Sunday School work also received its enthusiastic support at your hands.

The work you have been doing among women both in the town and villages is indeed praiseworthy. The social centre which has been started recently affords ample scope to come into contact with the

women of this town and to share with them the gospel of Christ.

As a member of the pastorate committee you played a very significant role. In matters connected with the church you never hesitated to extend your co-operation. The building up of the church of Christ in and around Sholinghur, the caring for the spiritual needs of the members of the church and the carrying of the work of evangelism to every part in the mission field were a few of the many church duties which received your earnest attention.

The Higher Elementary School in Paravathur owes its existence mainly to your enterprise. The humble beginning made there in the midst of heavy opposition and difficulties has grown from strength to strength with the result that there is now a flourishing Higher Elementary School catering to the secular and spiritual needs of the pupils studying in it. The people in and around Paravathur feel bound to be grateful to you for such a boon bestowed upon them.

Your work as a missionary for the past twenty-five years has indeed been note worthy in many ways and we, assembled here thank the Almighty for having enabled us to cele-

brate your Silver Jubilee. May God bless you and your work abundantly that it may bring forth fruits sixty-fold and hundred-fold and give you the joy to see the fruits of your labour in His vineyard:

We remain,
Respected and dear Madam,
The Staff and Pupils of the Goodlet High School,
Sholinghur.

MEDICINES AND THEIR PROPER USE.

(by Dr. Claire Thomson)

How germs and viruses cause illness

Sponsored by the Preventive Medicine Committee,

Christian Medical Association of India.

People very often say to their doctor: "Give me good medicine, give me an injection". They seem to think that medicine which is put into the body with a needle is much better than that which is swallowed. They also think that one injection of any sort will make them well. Both these ideas are wrong. The important thing is not the **way** the medicine gets into the body, but that it is the **right** medicine to deal with the **cause** of that particular illness. The causes and cures of many illnesses are known. Some still remain to be dis-

covered. We are foolish if we do not take our doctor's advice as to what medicine we need, and how it should be taken. At one time quinine was only medicine known to cure malaria. Now the illness is cured by many kinds of new tablets, so injections of quinine are rarely given. Typhoid fever can be **prevented** by injections, but it can only be **cured** by a powder taken in correct amounts at regular intervals.

If we want to understand the right use of medicines it is a help to know something

about the causes of some of the different illnesses and what led to the discovery of the way to prevent and cure them.

Germ and viruses.

Whilst many germs and viruses are quite harmless, others cause a number of illnesses. They cause all the illnesses which pass from one person to another as well as several others. Here are some of them: tuberculosis, pneumonia, whooping cough, influenza, smallpox, leprosy, cholera, dysentery, measles, mumps, diphtheria, poliomyelitis, colds, rabies and tetanus.

Germ and viruses are everywhere: in the air, in the dust, on our bodies and clothes, and, unless we are very careful, in what we eat and drink. The trouble is that as they are far too small to see, we forget about them, and think that they do not matter. The germs of different illnesses can be recognized. When germs are looked at with a microscope, which magnifies a thousand times, they look smaller than the head of a pin. Viruses are even smaller. Both germs and

viruses multiply very fast. When they reach a certain size they divide in half. In this way crores are formed in a very short time. It is the poison released by this large number of germs which cause illness. Our bodies, however, are not defenceless. The white blood cells have the power of dealing with dangerous germs, and they also can increase very rapidly in numbers. A sort of battle takes place, if the white cells win, the person gets well. If the germs win, he is ill and may die.

Three ways in which medicine fight against germs.

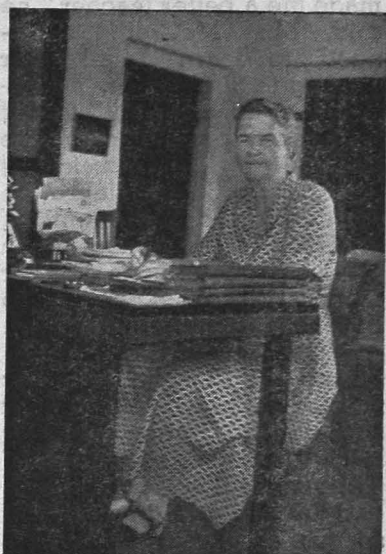
1. They increase the resistance of the body to the germ. (immunity)
2. They prevent the entry of living germs into the body. (Antisepsis)
3. They stop the growth of germs after they have entered the body.
(Antibiosis)

TWENTY SEVEN YEARS IN INDIA.

Even as a girl at school Miss Catherine R. McCredie was interested in foreign missionary work. After an experience of two years in the Y. W. C. A. she decided to go out as a missionary to foreign countries, but had no particular inclination towards India. In fact her mind very often strayed towards Korea and China. Her course in the Melbourne Missionary Training College increased her desire to go out as a missionary to Korea. But God at that time shut every door to Korea and showed very plainly that He would have her to India. So when the representatives of the Board suggested Sholinghur, she accepted the offer and began to make preparations to go out in 1927. But ill-health prevented Miss McCredie from starting on the voyage to India as was originally planned. The delay of two years was really a blessing in disguise as this was a period when her evangelical zeal acquired an acumen which has ever since remained as her special characteristic.

On December 6th 1929, four new missionaries from Australia arrived at Arkonam, and Miss C. R. McCredie was one of them. In January 1930 Miss

Miss McCredie in her office.

McCredie went to the Tamil Language School at Kodaikanal. After nine months had passed she returned to Sholinghur and next year owing to the retirement of Rev. Turnbull, she had to assume the responsibility of the District Missionary and became the Mission Treasurer. During the short period of her language study in Kodaikanal she made an attempt to learn Tamil intelligently. Her Tamil tutor whom the writer of this article met recently could remember only one thing about Sholinghur. — "From Sholinghur one Miss McCredie

came to our language School and she used to ask me intelligent questions in Tamil Grammar which has incidentally made me a better teacher" he said. Miss McCredie continued to learn Tamil after coming to Sholinghur. Elsewhere appears the full text of the address presented to Miss McCredie on the occasion of her Silver Jubilee Celebration by the Staff and Students of the Goodlet High School which gives a panoramic view of her work. Hence it is needless to cover the same field here.

Miss C. R. McCredie is methodical in every thing that she does. Hence, "haste" last "minute" preparations, "apologies" "bunglings" and the like are non-existent so far as she is concerned. She incalculates punctuality in all with whom she comes in contact. In Committees her words are greatly respected. She is forcible without being dogmatic.

Miss McCredie is at her best when, surrounded by an eager group of men and women, she expounds the word of God. She is a fundamentalist and an ardent student of the Bible. Her explanations of the verses are practical and scholarly. Far fetched explanation and modernism in biblical

interpretations have no attraction for her.

As a hostess there is none to equal Miss McCredie. Her Christmas Parties cannot be easily forgotten. But no function or party in her residence is complete without some spiritual food to the soul also.

Herself a voracious reader, she encouraged others to read as well. For this purpose she has thrown open her library to all her Indian friends. Very rarely we find in its shelf a book that has not been carefully read and marked by Miss McCredie.

Above all, Miss McCredie is a believer in Indian leadership. Long before people thought of devolution in mission field she was practising it in her limited sphere. She trusted her Indian colleagues absolutely and gave them personal training to fit them for positions of responsibility.

It is too early for us to evaluate the work of Miss McCredie but no one will doubt that she has done a good deal of pioneering work in the evangelical and educational field in and around Sholinghur for which the Indian Church will remain ever grateful.

S. S. L. C.

1955-56.

Sitting First Row:— Peon Singaram. Daisy Victor. C. V. Padmavathi. T. Manonmani. D. Sakuntala. P. D. Soundaravalli. K. Saroja. G. Swarna Agnes. Peon Vedamanickam.

Second Row:— Sri D. S. M. Rajaratnam. Sri Sampath, B. A. Sri K. Dasarathi, Tamil Pandit. Miss Lazarus. Miss C. R. McCredie. Rev. K. V. Coombes. Miss Heather Coombes. Mrs K. V. Coombes. Sri J. John Dorairaj, B. A., L. T., (Headmaster). Sri S. Y. Raj, B. A., L. T. (Asst. Headmaster) Sri P. D. Purushotham (Art Master) Sri D. S. C. Rhenius (Clerk).

Standing Third Row:— Sri James William, (P. E. T.) A. D. Ranganathan K. Thandavamurthi. M. V. Markandan. A. Punniakotti. P. M. Ramakrishnan. P. K. Narasimhan. A. Munusamy. K. N. Krishnan. G. Mohanlal. T. S. Sundaram. A. Shanmugam. J. T. Abel John. M. M. Annamalai. Sri J. Sundararaj. Sri M. V. Balasubramaniam, (Hindi Pandit). T. Loganathan.

Fourth Row:— Sri Narasimhan, B. Sc. John Franklin K. Devanayagam. P. V. Shunmugam. E Shunmugam. N. Buvaragamurthi. D. Murugesan. A. Janakiraman. C. Rajendran M. Velayutham. A. Rajamanickam. S. Subramanyam. P. K. Krishnan. Shadrack. P. L. Dorai-
babu. (School Pupil Leader).

Fifth Row:— Sri S. Vedanandam, (P. E. T.) A. Govindasamy. C. L. Narsimhan. N. Balakrishnan. G. P. Shanmugam. Sri E. M. Pattabiraman. G. Muniratnam. Sri A. Jayaraman, B. A. N. Paramasivan. Sri A. E. Kamalanathan, B. A., B. T. C. Doraiswamy. R. Hari. Ganesabaskaran. Paul Ponnaiah. Robert Bruce. D. Eliazar. T. Rudhramurthi.

RESULTS OF ANNUAL SPORTS

Boys' Section

SUPER SENIOR

18 years and above

110 Metres Hurdles:

1. G. P. Shanmugam

400 Metres Run:

1. K. Thandavamoorthi
2. G. P. Shanmugam

200 Metres Run:

1. A. Shanmugam
2. S. Subramanian
3. G. P. Shanmugam

100 Metres Run :

1. A. Paul Ponnaiah
2. A. Gnanaprakasam
3. G. Munirathinam

C. B. Throw:

1. G. Munirathinam
2. S. Subramanian
3. K. Krishnan

Hop Step and Jump:

1. A. Shanmugam }
G. Munirathinam }
2. A. Gnanaprakasam
3. A. Paul Ponnaiah

Long Jump:

1. A. Shanmugam
2. A. Gnanaprakasam
3. G. Munirathinam

High Jump:

1. A. Paul Ponnaiah
2. A. Gnanaprakasam
3. G. Munirathinam

Relay Race:

1. Gandhi House
2. Aaron House

Champion :- A. Shanmugam
Nehru House.

SENIORS : 16 - 18 years.

110 Metres Hurdles:

1. T. Loganathan
2. P. L. Duraibabu
3. N. Paramasivan

400 Metres Run:

1. T. Loganathan
2. K. N. Krishnan
3. R. Murugan

200 Metres Run:

1. P. L. Duraibabu
2. T. Loganathan
3. K. N. Krishnan

100 Metres Run:

1. T. Loganathan
2. P. L. Duraibabu
3. B. G. Mohan

Pole Vault.

1. K. N. Krishnan
2. P. L. Duraibabu

Shot put:

1. K. N. Krishnan
2. R. Murugan
3. P. L. Duraibabu

C. B. Throw:

1. K. Narasimhan
2. A. Jayaraman
3. K. N. Krishnan

Hop Step and Jump:

1. D. Krishnan
2. T. Loganathan
3. K. N. Krishnan

Long Jump:

1. K. N. Krishnan
2. T. Loganathan
3. P. M. Sampath

High Jump:

1. K. N. Krishnan
2. T. Loganathan
3. P. M. Sampath

Relay Race:

1. Gandhi House
2. Tagore House

Champion:- T. Loganathan
(GandhiHouse)

INTERMEDIATES

14 — 16 years.

75 Metres Hurdles :

1. C. V. Gopal
2. R. Philip
3. G. D Mashack

75 Metres Run :

1. C. V. Gopal
2. R. Philip
3. C. Munusamy

200 Metres Run:

1. C. V. Gopal
2. R. Philip
3. G. Christudass

Pole Vault.

1. M. Janakiraman
2. C. Munusamy
3. N. Krishnan

C. B. Throw :

1. C. V. Gopal
2. R. Philip

Long Jump:

1. C. V. Gopal
2. C. Munisamy
3. V. Narayanan

High Jump:

1. C. V. Gopal
2. G. Sundaramoorthi
3. V. Narayanan

Relay Race:

1. Tagore House
2. Aaron House

Champion:

C. V. Gopal, Gandhi
House.

JUNIOR

12 — 14 years.

50 Metres Run:

1. C. V. Muniraj
2. C. Lakshmanan
3. T. V. Loganathan

Sack Race:

1. R. Harris
2. M. R. Kothandaraman
3. T. V. Loganathan

C. B. Throw:

1. C. V. Muniraj
2. P. Ranganathan
3. C. Lakshmanan

Long Jump.

1. Harris
2. C. Lakshmanan
3. T. V. Loganathan

High Jump:

1. C. Lakshmanan
2. P. Ranganathan
3. R. Harris

Relay:

1. Gandhi House
2. Tagore House

Champion:

C. Lakshmanan,
Nehru House.

SUB - JUNIOR

12 and below.

50 Metres Run:

1. N. Devarajan
2. K. Narasimhan
3. T. Sivakumar

Nondi Race:

1. T. Sivakumar
2. N. Devaraj
3. K. Narasimhan

Potato Gathering:

1. N. Devaraj
2. S. Balaraman
3. P. Govindaraj

Sack Race:

1. T. Sivakumar
2. C. S. Gersome
3. S. Ambalavanan

Champion:

N. Devaraj, Aaron House.

SWIMMING COMPETITION**Senior - 75 Metres:**

1. P. L. Doraiababu
2. A. Jayaraman
3. K. Thandavamoorthi

Intermediates - 75 Metres:

1. V. Balakrishnan
2. C. V. Gopal
3. S. Narasimhan

Junior - 50 Metres:

1. R. Kannan
2. Bakthavatchalu
3. A. D. Darai

Sub-Junior - 50 Metres:

1. S. Ambalavanan
2. K. Palani
3. P. Ganesan

C. V. Gopal,   S. Vedanandam,
Games Minister,   Games Secretary

Girls' Section**SENIORS****50 Metres Run:**

1. G. Swarna
2. S. Thresa
3. J. Mary

Hitting the pot:

1. J. Mary

Thread and Needle.

1. G. Swarna
2. K. Saroja
3. C. V. Padma

Champion:

G. Swarna, Symonds
House.

INTERMEDIATES**50 Metres Run:**

1. D. Sakunthala
2. S Agnes
3. P. D. Vimala

Hitting the pot:

1. R K. Saroja

Late for the Train:

1. S. Agnes
2. R. Alamelu
3. Lakshmi

Lime and Spoon:

1. P. D. Vimala
2. S Agnes
3. D. Sakunthala

Champion:

S. Agnes, Symonds
House

JUNIORS**50 Metres Run:**

1. D. Hepsibai
2. K. Adhisakthi
3. C. Saraswathi

Skipping Race:

1. D. Hepsibai
2. K. Athisakthi
3. B. S. Sarojini

Potato Gathering:

1. Thayar
2. Hepsibai
3. K. Athisakthi

Musical Chair:

1. D. Hepsibai
2. C. Saraswathi
3. Gowen

Champion:

D. Hepsibai, Symonds
House.

SUB-JUNIORS**50 Metres Run :**

1. C. V. Andal
2. A. Joyce
3. M. R. Sumathi

Flag Race:

1. Joyce
2. C. V. Andal
3. K. Hamsa

Eating Race:

1. A. Joyce
2. K. Hamsa
3. C. V. Andal

Skipping Race:

1. C. V. Andal
2. A. Joyce
3. Thailamba

Champion:

A. Joyce,
Symonds House.

Staff**100 Metres Dash:**

1. Sri A. E. Kamala-nathan
2. „ D. S. C. Rhenius
3. „ James Sundararaj

Open to all**Slow Cycle Race:**

1. R. Murugan
2. N Venugopal
3. A. D. Ranganathan

Old Boys**100 Metres Run:**

1. G T. Ramamoorthy
2. R. K. Padmanaban
3. S. Velu

Intramural Tournament Winners

1955 — 56.

1. Foot ball	... Boys	... Nehru House.
2. Soft ball	... Boys	... Gandhi House.
3. Chadugudu	... Boys	... Nehru House.
4. Badminton	.. Boys	.. Aaron House.
5. Volley ball	... Boys	... Nehru House.
6. Hockey	... Boys	... Aaron House.
7. Tennikoit	... Boys	... Nehru House
8. Throw ball	.. Girls	... Symonds House.
9. Tennikoit	... Girls	... Symonds House.

*
* **
* **
* *

1. 1955 — 56 ... Shield ... (Boys) .... Gandhi House.
2. 1955 — 56 .... Shield .... (Girls) ... McLean House.

Appendix Goodlet High School Library.

Added since April 1955

Catalogue No.

1300 Tamil-Eng. Dictionary	1380 Rabindranath Tagore
1301 Kidnapped	1381 Gora
1302 The Coral Island	1382 The home and the world
1303 Pride and Prejudice	1383 Reminiscences
1305 She	1384 Sacrifice - Rabindranath Tagore
1306 Fetch Filimoni	1385 Mashi
1307 The Young Linchon	1386 Personality
1308 The Moonshine tales	1387 Glimpses of Bengal
1309 Four fat Dwarfs	1388 Sadhana
1310 Creatures great and small	1389 Hungry Stones
1311 The Christian Book Seller	1390 The King of the dark chamber
1312 Apostle of England	1391 The Gardener
1304 Westward No 1	1392 Creative Unity
1354 Great Expectations	1393 Poem of Kabir
1349 Bright Story Readers	1394 Lectures and addresses
1350	1395 Red Oleanders
1355 Visual Education Books	1396 Gitanjali
1356 Report of the Secondary Commission	1397 Fruit gathering
1357 Self Reform in Schools	1398 Selections from Tagore
1358 Student Indiscipline	1399 Lover's Gift and cross-
1359 Teachers and curricula	1400 Stray Birds [ing
1360 School Record	1401 The Post Office
1361 Seven Years	1402 The Crescent Moon
1364 Thirty in faith and life	1403 My early life
1365 Evanston speake	1404 More Stories from Tagore
1367 Seventy less known Bible Stories	1405 Chitra
1368 P. G. Wodehouse	1406 Stories from Tagore
1369 Robinson Crusoe	1500 Modern Marvels encyclopedias
1375 Madras Information for April	1501 The words greatest wondrous
1376 Madras Information for May	1502 The all picture book of general
1377 Social Welfare - March	1503 Tales from Shakespeare Charles and Mary Lamb
1378 - April	1504 Old age and the life to come
1379 - May	

1505 Torches for teachers Higham	1589 Social welfare (June)
1506 Modern Parables	1594 Suggested Service for use at the proposed inauguration C. S. I
1507 Little Men M. Alcott	1596 Deepak Readers No. 5 Teachers' Notes
1508 The Bumper book for boys	1597 The story of the postage stamps
1509 David Copperfield	1598 Christian Urban and Basic Education
1510 Dick Whittington and his Cat	1602 The song of Tranquebar
1511 Olga of Norway	1603 Plumbline
1512 The Story of a thread of cotton	1610 Christian Students' Library No. 1
1513 Kala of Hawaii	1611 " No. 2
1514 Chula of Siam	1612 " No. 3
1515 Chingling and Jingling	1613 " No. 4
1516 Abdul of Arabia	1614 " No. 5
1517 Maria and Carlos of Spain	1615 " No. 6
1518 Manuel of Mexico	1616 Fifty Short Stories
1519 The children's picture dictionary	1617 Evelyn under Hill
1520 Lots of things to do	1618 The wonderful world of books
1521 Wilhelmina of Holland	1619 Gulliver's Travels
1522 Postage Stamps	1620 Tales of Life and Adventures
1523 Electric Models from odds and ends	1621 Story books
1524 Ben Hur	1622 Caroline Crusol
1525 Father Flanayan of Boys Town	1623 Waifs of Woolanoo
1526 Don Camillo	1624 The Golden Galleon
1527 Your way to popularity and personal power	1625 Way to power & Poise
1528 Heights after Everest	1626 Significance of Silence
1529 The Book in the pillow	1627 Holy-land
1530 Social work of year book	1628 Christian Behaviour
1552 Poems of Shelly	1629 Madras Information
1553 Grimm's fairy Tales	1630 Social Welfare - July
1555 Robbin Hood	1631 " - Dec.
1556 Aids to Scoutmastership	1632 Moonlight Stories
1557 Ideas for Rover Scouts	1633 Elizabeth Cote Anderson
1558 The Scouter's Job	1634 Billy Graham
1587 The Snake Charmer and other stories	1646 Oliver Twist
1588 The story of my life	1647 Popular Tales
	1648 As you like it
	1649 Pandit Nehru
	1650 Sohrab and Rustum

- 1651 Stories from
Shakespeare
- 1652 "
- 1653 Stories from Poets
- 1654 Little Nell
- 1655 Ivanhoe
- 1656 Treasure Island
- 1657 Animal Tales
- 1658 Long ago Tales
- 1659 David Balfour
- 1660 Old time Tales
- 1661 Fables and Legends
- 1662 Tales from Ancient India
- 1663 Foreign travellers in
India
- 1664 Stories for the young
- 1665 Tom Brown's School day
- 1666 The man Born to be
[king
- 1667 Simple Stories
- 1668 The Stories of Dick
Whittington
- 1669 Simple Stories
- 1670 The boy Hunters of
Mississippi
- 1671 More Stories
- 1672 The Three Musketeers
of Duncan Greenless
- 1673 Sophron and Tigranes
and other stories
- 1674 The Magic horse
- 1675 Social Welfare
- 1676 New Education
- 1677 The Treasure Chest
- 1678 Madras Information
- 1699 Tranquebar then and
now
- 1700 It Beganat Tranqubar
- 1709 Bartholomaeus
Ziegenbalg
- 1710 Freda Bedi
- 1711 Social Welfare
- 1712 Teaching
- 1713 Threads of Gold
- 1714 The Ascent of Everest

- 1721 Science in the march
write and the way of
the Science No. 1
- 1722 " No. 2
- 1723 The Stories of the
- 1724 Three Clerks [Greeks
- 1725 Journey to India
- 1726 King Arthur
- 1727 The Barber of Isphan
- 1728 Teaching English
- 1729 The Lion Cub
- 1640 Vicar of Wakefield
- 1641 Secondary Education

English Text Books

- 1532 S. S. L. C. English
- 1533 S. S. L. C. English
- 1536 Deepak Readers V
- 1537 Rose Readers III
- 1539 Supplimentary Readers
- 1540 Our Bapuji VI [IV
- 1541 A Tale of Two Cities VI
- 1542 Kothandaraman Maths.
- 1543 C. T. Records [IV
- 1544 C. T. Records VI
- 1545 C. T. Records V
- 1546 C. T. Records IV
- 1547 C. T. Records III
- 1548 C. T. Records II
- 1549 C. T. Records I
- 1550 Science Record IV
- 1551 Hindi VI
- 1599 Moral Instructions for
Std's I — V
- 1600 " " I — III
- 1601 " " Form V
- 1715 New plan Grade one
Book II
- 1716 New plan Grade one II
- 1717 New plan Grade one III
Book II
- 1718 New plan Grade one
Book III
- 1719 New plan Grade one
Book IV

Tamil

- 1315 மறைமலையடிகள்
 1316 தளபதி
 1317 தேம்பாவணி
 1318 சிறு கதை களஞ்சியம்
 1319 பளிங்குச்சிலை
 1320 சமுதாய விரோதி
 1321 பெர்னாடுஷா
 1322 சேரநாட்டு வீரன்
 1323 வீரமா முனிவர்
 1324 காப்பியக் கதை கொத்து
 1325 நாலடி இன்பம்
 1326 ஈசாப் கதைக் கொத்து
     (முதற் பாகம்)
 1327 ஈசாப் கதைக் கொத்து
     (2-ம் பாகம்)
 1328 ஆண்டியின் புதைபல்
 1329 தமிழ்த் தொண்டர்கள்
 1330 பாரதியார்
 1331 பள்ளிப் பாடல்
 1332 நல்ல பாடங்கள்
 1333 நீதிக் கதைக் கொத்து
 1334 பொது அறிவு (பாகம் 1)
 1335 பொது அறிவு (பாகம் 2)
 1336 மார்க்கோபோலோ
 1337 பொது அறிவு (பாகம் 3)
 1338 ராஜாராம் மோகனராய்
 1339 மாய விளக்கு
 1340 அலமு
 1341 நீதி நூல்
 1342 சுருண சுந்தரி
 1343 தமிழ் சுடர் மணிகள்
 1344 கஞ்சியிலும் இன்பம்
 1345 இன்ப ஊற்று
 1346 வள்ளல் பாரி
 1347 சிலையும் குருவியும்
 1348 காய்க்கறித் தோட்டம்
 1351 மரணமே உன் சுடர் எங்கே
 1352 அவர் அடிச்சுவடுகளில்
 1353 பூமியும் மனிதனும்
 1362 நான் பெற்ற செல்வம்
 1363 மாஸ்கோ கடிதங்கள்
 1366 மரணமே உன் கூர் எங்கே?
 1370 அவர் அடிச்சுவடுகளில்
- 1371 சிறுவர் நகரம்
 1372 நாட்டுப்புறத்து டாக்டர்
 1373 இராம காதை
 1374 கம்பர் காவியம்
 1407 மாணவருரிமை
 1408 பன்மலர்ப் பொய்கை
 1409 பலநாட்டுச் சிறு கதைகள்
 1410 தமிழ்ப் பண்பாடு
 1411 டாக்டர் சண்முகம் செட்டியார்
 1412 அறிவுலக வளர்ச்சி
 1413 பழந் தமிழர் பண்பு
 1414 த. வ. பெரியார்கள்
 1463 இலக்கிய உதயம்
     (முதற் பகுதி)
 1464 இலக்கிய உதயம்
     (2-ம் பகுதி)
 1465 மஞ்சிவிரட்டு
 1466 ஒளவையார் திருவுள்ளம்
 1467 நட்சத்திரக்கோவை
 1468 கிறிஸ்தவ இலக்கியத்
     திரட்டு
 1469 ஜியாடனோ புருனோ
 1470 புஷ்பக் கூடை
 1571 சாது சுந்தர்சிங் ஆத்மிக
     வாழ்க்கையும்,
     தியாகங்களும்
 1472 போலி இளவரசன்
 1473 ஹெலன் கெல்லர்
     (என் சரிதை)
 1474 தாகூரின் கவிதை கனி
 1475
 1476 இலக்கிய மணிமாலை
 1477 பெரியபுராண பெண்மணிகள்
 1478 தியான ஆலயம்
 1479 சிலப்பகார விளக்கம்
 1480 ஸபர்ஜன் செய்த
     பிரசங்கங்கள்
 1481 பாவமும் ரக்ஷிப்பும்
 1482 கடைமருந்துகளும்
     பயன்களும்
 1483 அணுவை அறிக
 1484 டாமபிரௌனின் பள்ளி
     (வாழ்க்கை)
 1485 மாயவிளக்கு
 1486 பண்டிதை ராமாபாய்

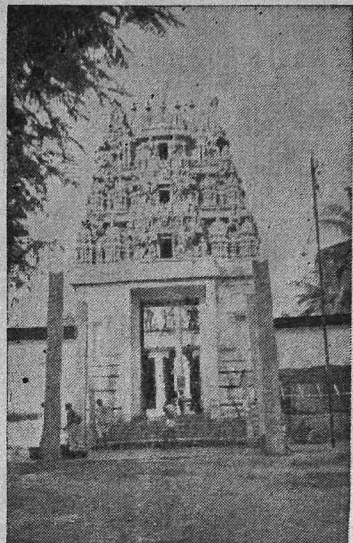
1707 பர்த்தலோமியாசிகஸ்பால்க்
1708 தமிழ்நாட்டு அறிஞர் மூவர்
1720 குணசீல குபேரர்

Tamil Text Books

1415 இலக்கண மஞ்சரி VI
1416 " V
1417 " IV
1418 " III
1419 " II
1420 இளைஞர் இலக்கணம்
1421 புதுமுறை கழகத் தமிழ்
1422 நற்றமிழ் இலக்கணம் III
1423 " II
1424 " I
1425 தமிழ் மலர் வாசகம் III
1st Part
1426 " III 2nd Part
1427 " I 1st Part
1428 " I 2nd Part
1429 " II 1st Part
1430 " II 2nd Part
1431 எங்கள் தமிழ் வாசகம்
III - 1st Part
1432 " III - 2nd Part
1433 " II - 1st Part
1434 " II - 2nd Part
1435 " I - 1st Part
1436 " I - 2nd Part
1437 நம் நாட்டு தமிழ் வாசகம்
III - 1st Part
1438 " III - 2nd Part
1439 " II - 1st Part
1440 " II - 2nd Part
1441 " I - 1st Part
1442 " I - 2nd Part
1443 அருங்கலைத் தமிழ்
I - 1st Part

1444 " I - 2nd Part
1445 " V - 2nd Part
1446 " IV - 2nd Part
1447 நேஷனல் தமிழ் வாசகம்
III - 1st Part
1448 " III - 2nd Part
1449 " II - 1st Part
1450 " II - 2nd Part
1451 அருங்கலைத் தமிழ் இலக்
கியக்கோவை IV-1st Part
1452 " V-1st Part
1453 மாணவர் இலக்கியக்
கோவை IV-1st Part
1454 " IV-2nd Part
1455 பைந்தமிழ் கோவை
IV-1st Part
1456 " IV 2nd Part
1457 " V-1st Part
1458 " V-2nd Part
1459 இலக்கியக் கோவை
IV-1st Part
1460 " IV-2nd Part
1461 " V-1st Part
1462 " V-2nd Part
1591 சமூக அறிவு நூல் V
1636 செந்தமிழ் பொழில்
IV-1st Part
1637 " IV-2nd Part
1638 " V-1st Part
1639 " V-2nd Part
1703 செந்தமிழ் பொழில்
V-1st Part
1704 " VI-1st Part
1705 " VI-2nd Part
1531 S. S. L. C. - தமிழ்
1534 புக்கர் வாஷிங்டன் - VI

With a Camera in and
around Sholinghur.

Sri Subramania Temple:

Sri Vinayagar.

Perumal Koil, Sholinghur.

தமிழா உன் கடமையை மறவாதே!

P. L. தரைபாய், ஐந்தாம் படிவம், அ பிரிவு.

தமிழ் இனிமை நிறைந்தமொழி. தமிழ் என்ற சொல் லு க் கே இனிமை என்று தான் பொருள். இனிமையும் அழகும் தன்னகத்தே கொண்ட நம் மொழிக்கு எம் மொழியும் நிகராகாது. உயர்தனிச் செம்மொழி, நம் மொழி, எம் மொழிக்கும் இலக்கணம் தோன்றக் காலத்து நம் மொழிக்கு இலக்கணம் தோன்றியது. தொலகாப்ரியம் என்னும் பழம்பெரும் நூலிலிருந்து நாம் பலவற்றைக் காண்கிறோம். ஈண்டு அவற்றைக் குறிப்பிடின் விரியும் என்று விடுத்துச் செல்லுகின்றேன்.

லத்தின், சமஸ்கிருதம், முதலிய பழைய மொழிகள் இன்று எட்டாளவிலே தான் உள்ளன. இன்று வாழுகின்ற மொழிகள் எல்லாம் தமிழுக்குப் பிற்காலத்தவைகளே.

தமிழன் தன் மொழியைச் சிதையாது பாதுகாத்தல் வேண்டுமென்று வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை வரையறுக்கத் தோன்றினாலே அன்றிலிருந்து இன்று வரை இருந்துவருகின்ற தமிழ் என்றும் வாழவேண்டும். நம் முன்னோர் எவ்வாறு நமக்குப் பாதுகாத்துக் கொடுத்தனரோ, அதே போன்று நம் வழிவழி வரும் பிள்ளைக்கும் பாதுகாத்துத் தரவேண்டும். வள்ளுவன் வளர்த்த தமிழ் — மதுரையில் எங்கம் அமைத்துப் பாண்டியன் வளர்த்த தமிழ் — பாரதி வளர்த்த தமிழ் — திருவி.க. வளர்த்த தமிழ் இன்னும் வளரவேண்டும்.

தமிழ் நல்ல பண்பு கொண்டதோர் மொழி. நல்லவனுக்கும்

புணிகிறது — தியவனுக்கும் பணிகிறது — அறிஞனுக்கும் அறியாதவனுக்கும் பணிகிறது. இந்த ஒரு பண்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு திய கருத்துக்களைத் தேன்போன்று இனிக்கும் தீந்தமிழிலே எழுதித் தருகின்றனர். இனிக்கும் தமிழிலே மயங்கி, அம் மயக்கத்திலே இக் கருத்துகளுக்கு இடங்கொடுக்கின்றனர் பலர். மாணவர்களும் மாணவிகளும் இளைஞர்களும் தான் வருங்கால உலகின் தூண்கள். அவர்கள் கெட்டுவிட்டால் உலகம் கெட்டுவிடும். அவர்கள் சீர்பட்டால் உலகம் சீர்படும். திய கருத்துகளை எழுதாமல், அதே தேன்மொழி கொண்டு பல அறிவு நூல்களை, பல இலக்கியங்களை, எழுதித்தந்தால் தமிழ் நாடு மட்டுமன்று, உலகமே போற்றும். எழுதித் தரலாம் — தமிழன் என்ற தன்மான உணர்ச்சித் தன்மனத்திலேதோன்றினால். தோற்றவேண்டும். நல்ல நூல்களையே எழுத வேண்டும். இளைஞரும் நல்ல நூல்களையே கற்கவேண்டும்.

பழந் தமிழனுடைய வீரமென்ன? உழைப்பென்ன? வள்ளல் தன்மையென்ன? பிறருடன் நட்பு கொண்டு இருந்தவகையென்ன? நாட்டுப்பற்று என்ன? எங்கே இவைகளெல்லாம்? சொல் தமிழனே சொல்! சிந்தித்துப் பார். தமிழா! எங்கே வீரம்? உழைப்பு எங்கே? தோழமை எங்கே? தமிழ்ப் பற்று எங்கே? எங்கே சென்றன இவைகளெல்லாம்? செல்லரித்துவிட்டனவா? முடியாதே! வெள்ளமும் தீயுங் கொண்டுவிட்டனவா? அவைகளாலும் முடியாதே! பின்

எங்கே? எங்கே? சிந்தித்துப் பார்.
நயேதான் மறந்துவிட்டாய்!
எழுந்திரு தமிழா!

ஒலி கேட்கின்றது. ஆம், முர
சொலி கேட்கின்றது. அவ்வொலி
ஒரு மங்கையின் செவிகளிலே படு
கின்றது. ஓடுகிறாள் ஒளிந்து
கொள்ளவா? இல்லை, இல்லை. தன்
மகனைத் தேடுகிறாள். பன்னிரண்டு
வயதுகூட நிரம்பாதவன். அவ
னுக்கு எண்ணெய்ப்பூசி, தலை சீவு
கிறாள். கையில் வேல் கொடுக்கி
றாள். போருக்குச் சென்று திரும்
புக என்று அனுப்புகிறாள். மகன்
கோழை போல் பயந்தானா!
இல்லை, போர்க்களத்துக்கு விறு
கொண்டு செல்லுகின்ற கோவங்
கண்டு மகிழ்வெய்துகிறாள் தாய்.

இன்னொரு காட்சி. போர் முடிகி
றது; வீரர்கள் திரும்புகின்றனர்;
தன் மகன் வரவில்லையே, ஏன்
என்று கேட்ட முதுகிழவிக்கு
மகன் புறமுதுகிட்டோடினான் என
பதில் அளிக்கின்றனர். அது
கேட்டுச் சீறி எழுந்தாள். என்
மகன் புறமுதுகிட்டோடி யிருப்பா
னாகில் அவனுக்குப் பாலீந்த
இரு தனங்களை வெட்டி எறிவேன்
என்று வஞ்சினங் கூறிப் போர்க்
களத்துக்குச் செல்கின்றாள். அங்
குக் கிடந்த பிணங்களைப் புரட்டிப்
புரட்டிப் பார்த்தாள். தன் மக
னைக் கண்டாள். மைந்தன் புற
முதுகிட்டோடவில்லை. மார்பிலே
அம்பு தைத்திருக்கிறது. மைந்தனை
மார்போடணைத்துப் பெற்றபோதி
லும் பேருவகை அடைகின்றாள்.

இத்தகைய பழந்தமிழ்த் தாய்
மார்க்கைப் போலவே இன்றைய
தாய்மார்கள் இல்லை. "வெளியே
போகாதே, பூதம் விழுங்கிவிடும்"
"அதோ பார் அஞ்சக்கண்ணன்
பிடித்துக்கொள்வான்" என்று

கூறிக் குழந்தைகளுக்குப் பயத்
தைக் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர்.
இந்த நிலை அடியோடு மாறவேண்
டும். பண்டைய வீரத்தாய்மார்க்
களின் வழி ஒழுகவேண்டும். ஆட
வர்கள் வீரர்களாவதும், கோழைக்
ளாவதும் பெண்டிராலேயே எனக்
கூறலாம். எங்ஙனமெனில் குழந்
தையை வளர்க்கும்போது தாய்
மார்கள் எந்த விதத்தில வளர்க்
கின்றனரோ, அதே வழியில்தான்
குழந்தைகளும் செல்வர். இன்
றைய மக்களிடையே உழைப்புக்
குறைந்துவிட்டது. கிராமங்களில்
உழைப்பதைவிட நகரங்களில்
உத்தியோகம் பார்ப்பதும், வேறு
சில வேசான அலுவல்களைப் பார்ப்
பதும், வாணிபம்செய்வதும்பெருகி
விட்டன.

தற்போது சிறிதுசிறிதாக தமிழ்
வளருகிறது. இது போதாது. இன்
னும் வேகமாக வளர வேண்டும்,
தமிழ்மீது நாம் அதிக கவனம்
செலுத்திப் பயிலவேண்டும். சிலர்
'பஜார்', 'டர்னிங்', 'ஷாப்பிங்க்'டை
யில் வாங்கி வா' என்று பேசுகின்ற
னர். கூடியமட்டும் நாம் நல்ல
தமிழில் பேசிப் பழக வேண்டும்.

பையன்:- அப்பா இந்த வகை
வகுப்பில் லெப்ட், ரைட் கற்றுக்
கொடுத்தார்கள். நான் கன்றாய்க்
கற்றுக்கொண்டேன்.

அப்பா:- லெப்ட் சொன்னால்
ரைட்டா திரும்புவாயா?

பையன்:- ஒ! திரும்புவேன் அப்பா!

அப்பா:- என்னடா! கன்றாய் கற்
றுக்கொண்டேன் என்றாய்! லெப்ட்
சொன்னால் ரைட் பக்கம் திரும்பு
வேன் என்கிறாயே!

க. அரங்கநாதன்,

ஐந்தாம் படிவம், அ.பிரிவு.

திருக்குறள்

[P. D. செளந்திராவல்லி, ஆரூர் படிவம்.]

செந்தமிழ் தந்த செகம்புகழும்
ஒரே நூல் திருக்குறள். தருக்
குறள் தமிழ் நாட்டோரின் தனிச்
சொத்தாகப் போற்றப்படுவதில்லை.
காரணம்! உலக முழுவதும் உய்
வதற்கு உயரிய வழி காட்டுகிறது
இந் நூல். எக்காலத்திற்கும்,
எந்த நாட்டாருக்கும் பொருந்தக்
கூடிய பொன்னுன நூல் திருக்
குறள்.

திருக்குறளைப் பற்றிப் பாடிய
ஒரு புலவர் "கடுகைத் துளைத்து
ஏழ்கடலைப் புகுத்திக் குறுகத்
தறித்த குறள்" எனார். அரு
மையான விளக்கம், ஆம்! உலகத்
தாருக்கு, "வாழ்க்கை என்பது
என்ன" என்பதைச் சுருங்கக்கூறி
விளங்க வைத்துவிட்டார் வள்ளுவர்.

'வான்புகழ் கொண்ட
வள்ளுவன்' என்று பாரதிபாராட்
டியுள்ளார். வள்ளுவர், மனித
இனத்தின், மகத்தான மங்காத
ஒளியுடன் திகழும் உயர் நூலாக-
மாணிக்க முடியாக - சிந்தனையின்
சிகரமாக - பண்பின் பாதையாகத்
திருக்குறளை ஆக்கித் தந்தார்.
அதிலே அறம் இருக்கிறது - அர
சியல் இருக்கிறது - இன்பம் துடிக்
கிறது - இப்படி வையத்துள் வாழ்
வாங்கு வாழ்வதற்கான எல்லா
உயர் பண்புகளும் அதிலே அடங்கி
இருக்கின்றன.

அவனியில் சமயங்கள் ஆயிரம்-
அவைகளுக்குச் சாமிகள் பல்லா
யிரம். மக்கள் பிளவுபட்டு, பிரிவு

மனப்பான்மையோடு, பிணக்கோடு
சிதறிக் கிடக்கிறார்கள்: இவர்களை
அணைத்து இணைக்க வள்ளுவன்
வழங்கிய குறள் வழிகாட்டுகிறது.

"பிறப்போக்கும் எல்லா உயிர்க்
கும்-சிறப்போவ்வா செய் தொழில்
வேற்றுமையான்," என்றார் வள்ளு
வர். பிறப்பால் அனைவரும் சமம்.
ஜாதி மத பேதம் வேண்டாம்
என்று சமுதாயத்தைச் சாடுகிறார்.

உலகத்தில் ஒருவன் மாடமாளி
கையிலே-உல்லாச உப்பரி கை
யிலே-பகட்டான பளிங்கு அறை
யிலே, பட்டு மஞ்சத்திலமர்ந்து
மகிழ்ச்சிக் கடலிலே மூழ்கிக்
கிடக்க, மற்றொருவன் - குந்தக்
குடிசையின்றி - உடுக்க உடை
யின்றிப் - பாட்டாளி என்ற பட்
டத்தோடு - வாழி வழியற்று வதை
கொண். இந்த நிலையைத் திருக்
குறள் கண்டிக்கிறது.

"இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்
டின்—பரந்து கெடுக இவ்வுலகியற்
ருன்" என்கிறார் வள்ளுவர். ஒரு
வன் பிச்சையெடுத்துத்தான் வாழ்
வேண்டுமென்றால், உலகை இயற்
றியவனே அழியட்டும் என்கிறார்.
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு
முன்பே, பொதுவுடைமை பேசி
யிருக்கிறார் வள்ளுவனார்.

'இதுதான் வாழ்வென்பது
என்று வையகத்தாருக்குக் காட்டு
கிறது திருக்குறள். வாழ்வென்பது
மாயம் நிறைந்தது' என்று வறட்டு
வேதாந்தம்பேசவில்லை வள்ளுவர்.

மாருக இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று காட்டுகிறார்.

யாழினிது, குழலினிது என்பர்தம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர் என்று குடும்பத்தில குதித்தாடிக் குதூகலம தரும் குழந்தைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் வள்ளுவர்.

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலுமிரண்டும் சொல்லுக்குறுதி” என்று வழங்குவதாலும் — “பழகு

தமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்” என்று ஓளவையார் பாராட்டியதாலும் டாக்டர் போப் ஐயர் இந்நூலை ஆங்கிலத்துல் மொழிபெயர்த்திருப்பதாலும், இந்நூலை எம்மதத்தினரும் வேறுபாடினறிக் கொள்கின்றமையாலும் — எல்லாக் காலத்தாரும் போற்றக்கூடிய புதுமணம் கமழும்-அறிவுத் தென்றல் வீசும் பூஞ் சோலையாகும் திருக்குறள் என்றால், அது மிகையாகாது.

வாழும் நாட்டை வளநாடாக்குதல்.

T மனோன்மணி, ஆரூரம் படிவம்.

தற்காலச் சிறியோர்களே வருங்காலப் பெரியோர்கள் - நாட்டின் தொண்டார்கள் - சமூக அங்கத்தினர்கள் - அரசியல் தலைவர்கள். ஆதலின் எதிர்காலத்தில் நாடு சிறப்படைவதற்கு நாடே பணிபுரியக் கடமை பட்டுள்ளோராவோம். முற்காலத்தில் வளம்பலபடைத்து நலமுடன் சிறப்புற்றோங்கிய நம் நாடு இன்று வறுமை நிலையில் சுழன்று துன்ப நிலையில் இருப்பதை நாம் அறிவோம். இந்நிலை மாறி நன்னிலை பெற வேண்டுமாயின், நாட்டின் அங்கத்தினர்களாகிய நாம் மட்டுமன்று நம் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் முயற்சியுடன் உழைக்க வேண்டும்.

“தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வது நாடு” என தெய்வப்புவலவர் திருவள்ளுவர் நாட்டின் சிறப்பினை முதற்கண் கூறுகின்றார். “சுழன்றும் ஏர் பின்னது உலகம்” என்கின்றார். இது நிற்க “உண்டி

கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்” எனப் புறநானூற்றுச் செய்யுள் அடி உணவின் மூலம் உழவின் சிறப்பித்து நிற்கின்றது. ஆதலின் நாடு வளம்பெற வேண்டின் நாட்டுமக்கள் உழவுத் தொழிலின்மேல் கவனம் செலுத்தி உணவுப் பொருளினே அதிகரிக்கச் செய்தல வேண்டும்.

இன்றைய கல்வித் திட்டமானது உட்கார்ந்து வேலைசெய்யும் காரியத்தைப் பெறுவதற்காகவே பயன்படுகிறது, நம்மில் பலர் கல்வி கற்று முடிந்தவுடனே உழவுத் தொழிலினையோ அன்றிப் பிற தொழிலினையோ மறந்து பிறந்த இடத்தை விடுத்துப் பிற இடங்களுக்குச் சென்று சொற்ப ஊதியம் பெற்றுச் சொற்றுக்கு திண்டாடிச் சுவையினைக் காணுகின்றோம். அதுவே பெரிதென யெண்ணி இறுமாந்தும் நிற்கின்றோம். வறுமை நம்மைத் தொடர்ந்து வரும் நம் நிழலினைப்போன்று நம் அடிச் சுவட்டைத் தொடர்ந்து விரட்டும்

சமயத்திலும் உழைப்பினை மேற்கொள்ள மறுக்கிறது உழைப்பின்றி வளர்ந்த நம் உடல்கள். இந்நிலை மாறவேண்டும்.

சுதந்திர நாட்டிலே, குடியரசு ஆட்சியிலே முடிமன்னர்களாகத்

திகழும் ஒவ்வொருவரும் சலியாமுயற்சியுடன், தளரா உள்ளத்துடன் உழைத்து வாழும் நாட்டை வளநாடாக மாற்றவேண்டும். வறுமைப் பிணியினை ஒட்டவேண்டும். நாடு வாழ நாம் வாழவேண்டும்.

வாழ்விலே வெற்றி!

[T. லோகநாதன், ஆரூர் படிவம்.]

வெற்றி என்பது என்ன?

ஒருவன் உடல் வளமும் உள்ளவளமும் பெற்றிருப்பின் முழு மனிதனாகிறான். அத்தகையவன் ஒரு சிறந்த குறிக்கோளுக்காகவே வாழ்ந்து அதில வெற்றி பெற்ற பின்னரே ஓய்வானையின் அவனை வாழ்வில் வெற்றி பெற்ற மனிதனாவான்.

வெற்றி வாழ்க்கை:

உலகில் ஒவ்வொரு அணுவும் வெற்றியையே விழைகின்றது. ஆனால் அவ்வெற்றியை அடைவதெப்படி என்றறியாமல் இடையிலே இடறி வீழ்ந்தழிகின்றது. ஆற்றிவ படைத்த மனிதன் கூடப் பல சமயங்களில் வெற்றி காண்பதரிதாகின்றது.

பின்னர் வெற்றி வாழ்க்கை வாழ்வதெங்ஙனம்? என்று நீங்கள் வினவலாம். வெற்றிக்கு உழைப்பு வேண்டும். "உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ?" இல்லை. குறுக்கு வழிகளிலும் பலர் வெற்றி வாழ்க்கை நடாத்தலாம். ஆனால் அன்னதோர் வெற்றி வெகு காலம் வாழாது. விரைவிலே அவ்வெற்றி

இடருற்று அழியும்: இருந்தபுகழும் ஒழியும். ஆகவே உண்மையான வெற்றிக்கு முழு உழைப்பும் தளரா ஊக்கமும், இருக்கண் உற்சாகம் எதிர்த்துப் போராடும் ஆற்றலும் இருந்தால்தான் வீட்டிலும், நாட்டிலும், எட்டிலும், பள்ளியிலும் பெரும்புகழ் கிட்டும். "அத்தகைய ஆற்றல் நம்மிடம் இல்லையே! ஆகவே நாம் வெற்றி பெற முடியாது" என்று நீங்கள் ஏங்கவேண்டாம். ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலும் அளவற்ற ஆற்றல் பொதிந்து கிடக்கிறது. அவ்வாற்றலை அகழ்ந்து பயன் படுத்துவோன் வாழ்வில் வெற்றிபெறுகிறான். திய சேர்க்கை போன்றவற்றால் உள்ள ஆற்றலும் அகற்றப்படுவோன் விரைவில் அழிந்தொழிகிறான்.

ஆற்றலின் ஆற்றல்:

"உள்ளத்தின் ஆற்றல் ஒருவனை உயர்த்தும்" என்பதற்குக் காட்டாக ஒன்று காட்டுகிறேன். அகிம்சையின் அண்ணல் - விடுதலை வீரர்-நம் தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தம் இளமையில் இப்போதுள்ள எந்த சிறுவனின்

ஹும் வேறுபட்டிருக்கவில்லை. தம் விட்டிலேயே திருடினர். புகை பிடிக்கப் பழகிக்கொண்டார். இன்

ரும் வாழ்விலே வெற்றி பெற்ற மனிதரேயாவார்.

உயர்ந்த மனப்பான்மை:

ஹும் நம்மில் அநேகர் செய்யக் கூடிய திய காரியங்களை எல்லாம் செய்தார். எல்லாம் தியசேர்க்கையின் பலன் தான். ஆனால் அவருள்ளத்திலும் ஆற்றவிரும்பு. ஆற்றவின் தூண்டுதலை அசட்டை செய்யாமல் அதன் எவுதலுக்கு அடிபணிந்தார். தியவைகளை ஒதுக்கினார் திய நண்பர்களை விலக்கினார். மன சாட்சிக்கு விரோதமின்றி நடந்தார். நல்லவரானார். உயர்ந்த கல்வி பெற்றார். பதவிகள் பெற்றார் பட்டங்கள் பெற்றார். தொண்டுகள் செய்தார். வாழ்விலே வெற்றி பெற்ற முழு மனிதனாக மதிக்கப்பட்டார்.

குறிக்கோளுக்காகவே வாழ்ந்த மற்றோர் மனிதரையுங்காணுங்கள். வட அமெரிக்காவில் எளிய நீக்ரோவர் குடியிலே பிறந்தார் புகர் - தி - வாஷிங்டன். "தாம் உயர்ந்து தம் நீக்ரோ இனத்தை உயர்த்தவேண்டும்" என்னும் ஒரே குறிக்கோளுக்காகவே வாழ்ந்து உலகம் வியக்கும் டஸ்கிக் கல்லூரியை நீக்ரோவருக்காகவே கட்டி அவர்களின் உயர்வைக் கண்டு மகிழ்ந்து மாண்டார். அவ

நாம் "உள்ளுவவெல்லாம் உயர் உள்ளம் மற்றவை தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து" என்னும் வள்ளுவன் வாக்குப்படி உயர்வையே சிந்திப்போம். "எப்படியாவது வாழலாம்" என்னும் கொள்கையைத் தகர்த்தெறிவோம். "இப்படித் தான் வாழவேண்டும்" என்னும் வரம்பை வகுத்துக்கொள்வோம். மனத்தின் எழுச்சிகளை அசட்டை செய்யாதீர்கள். அவையெல்லாம் ஆண்டவனால் எழுப்பப்படும் அறிவுக் கருவூலங்கள். "நீ இப்படித்தான் வாழவேண்டும். இப்படியாக உயர வேண்டும். சிறந்த மனிதனாக சமூகத்தால் மதிக்கப்படுதல் தான் வாழ்வின் பயன்" எனறெல்லாம் உன் மனம் அடிக்கடித் தூண்டும். நீ அஞ்சி அவற்றைத் தள்ளாதே. மன எழுச்சிப்படி உயர் நீ உன் வாழ்க்கையை வகுத்துக்கொள். இடையிலே தோல்விகளும் சமுதாயத்தின் நச்சுப் பூச்சுகளும் எதிர்ப்படலாம். அஞ்சாதே. முன்னேறு. வெற்றி நிச்சயம். பின்னர் நீயும் வாழ்விலே வெற்றி பெற்ற ஒரு மனிதனாவாய்!

கொக்கிற்குக் கால் ஒன்றே.

[ம. இசைக்குமணன், மூன்றாம் படிவம்.]

ஒரு பணக்காரன் விட்டில் ஒரு சமையற்காரன் இருந்தான். அவன் மகா புத்திசாலி. ஒருநாள் எஜமானன் ஒரு கொக்கைச் சுட்டுக் கொண்டுவந்து கறி சமைக்கும்படி கூறினான். சமையல்கார

ஹும் அதை நன்கு பக்குவமாக்கினான் அனால் அவன் நாக்கில் தண்ணீர் ஊறவே கொக்கின் ஒரு காலிச் சாப்பிட்டுவிட்டான்.

எஜமானன் சாப்பிடுகையில் கறி

யாக்கிய, கொக்கை இலையில் வைத்தான். அப்போது எஜமானன் "இதன் மற்றொரு கால் எங்கே?" என்று கேட்க சமையல்காரனே "கொக்குக்கு ஒரே கால்தான்" என்று சாதித்தான். உடனே எஜமானன் சமையல்காரனை அழைத்துக்கொண்டு ஒரு குளத்திற்குச் சென்றான். அப்போது கொக்குகளெல்லாம் ஒற்றைக்காலில் நின்றுகொண்டிருந்தன. சமையல்காரன் தன் எஜமானனிடம் "அதோ பார்த்தீர்களா? எல்லாக் கொக்குகளுக்கும் ஒரே

கால்தான்" என்றான். அப்போது எஜமானன் தன்கைத் துப்பாக்கியால் ஒரு கொக்கை நோக்கிச் சுடவே எல்லா கொக்குகளும் மற்றொரு காலையும் நீட்டிக்கொண்டு பறந்தன. 'இப்போது பார்த்தாயா? எத்தனைக்கால்?' என்று கேட்டான் எஜமானன். அதற்குச் சமையல்காரன் "நீங்கள் இப்போது சுட்டதுபோல அன்றும் நான் சமைத்த கொக்கை சுட்டிருந்தால் இரண்டாவது கால் வந்திருக்கும்" என்று சாமர்த்தியமாகப் பதிலளித்தான்.

துரோகி சுந்தரம் காணவில்லை.

[S. பாண்டொங்கன், மூன்றாம் படிவம், ஆ - பிரிவு.]

நடுநிசி. மிகவும் வேகமாகச் சென்றுகொண்டு இருக்கிறது ஒரு மோட்டார் சைக்கிள்! அது ஒரு காட்டிற்குள் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஓர் மரத்தடியில் அது நின்றது. அதிலிருந்து இறங்கிய சுந்தரம் மரத்தடியில் என்ன செய்தாரோ தெரியவில்லை! அங்கிருந்து ஒரு பாறை நகர்ந்தது. நகர்ந்த இடத்தில் கொஞ்சம் பள்ளமாயிருந்தது. அதனுள் குதித்தார். இங்கே இவரது கூலிக்காரர்களான திருடர்கள், உள்ளே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர் அவர்களை ஒரு மிரட்டு, மிரட்டி, "என்ன இந்தச் சமயத்திலே இப்படி இருக்கிறீர்களே? புறப்படுங்கள் உடனே" என்றார். அவர்கள் "எங்கே?" என்றார்கள். அதற்குச் சுந்தரம் "சங்கரமபிள்ளை வீட்டில் அவரைக் கொலை செய்துவிட்டு,

அவர் வீட்டில் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு வாருங்கள்" என்றார். உடனே அவர்கள் அன்றிரவு அப்படியே செய்தனர். மறுநாள் காலை பேப்பரில் உள்ள கொட்டை எழுத்துக்கள் ஊரையே அதிர்ச்சியுறச் செய்தது. என்னவென்றால் சங்கரம் பிள்ளை கொலை! அவருடைய வீட்டில் ரூபாய் பத்து லக்ஷம் கொள்ளை என்றும், அதன்கீழ் அதைக் கண்டு பிடிப்பவர்களுக்கு ரூபாய் பத்து ஆயிரம் இனம் என்றும் இருந்தது. பேராசைப் பிடித்த சுந்தரம் இந்த ரூபாய் பத்து ஆயிரத்தையும் அபகரிக்க நான் கண்டுபிடிக்கிறேன் என்று சொல்லி ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு குகையைக் காட்டிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். போலீசார் திருடர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு விஷயத்தை வினவினர். திருடர்கள்

உண்மையை உரைத்தனர்: போலீசார் சுந்தரத்தைத் தேட, சுந்தரம் காணவில்லை! மறுநாள் காலை பேப்பரில், சுந்தரத்தைக் கண்டு பிடிப்பவர்களுக்கு ரூபாய் பத்து

ஆயிரம் இனம் என்று இருந்தது. நீங்களும் சுந்தரத்தைக் கண்டு பிடித்தால் அப்பரிசு உங்களைச் சாரும்.

கிறிஸ்துவே நல்ல வழி.

[தா. பரமானந்தம், ஐந்தாம் படிவம், ஆ - பிரிவு.]

வாழ்க கிறிஸ்து போதனைகள் - வாழ்க சிலுவை சாதனைகள். மானிலத்தே மாந்தர் பெறும் வெற்றிகள் பல. கல்வியிற் சிறந்தோர் அறிஞரென - ஆண்மையில் சிறந்தோர் வீரரென - பயனெதிர்ப்பாராது பணிசெய்வோர் தொண்டரென - இடையராது வழங்குபவர் வள்ளலென ஆக்கப் பணியில் சிறந்தோர் விஞ்ஞானியென அவரவர் அவ்வத் துறைகளிலடைந்த வெற்றிக் கேற்பப் புகழப்படுகின்றனர். இவைகள் இவ்வுலகத்தை ஆதாயப் படுத்திக் கொள்ளும் வெற்றிகள் சில. ஈண்டு யான் கூறும் வெற்றி அவ்வெற்றிகளினின்று மாறுபட்டது. அவ்வெற்றியே கிறிஸ்துவின மூலம் உலகத்திற்கு உண்டான அற்புத வழி - அதுவே ஜீவ வழியாகும்.

மானமுடையவனே மனிதன். தன்னை உயர்த்துவதும், நிலைகலக்கித் தாழ்த்துவதும் அவன் மனமே. வாழ்க்கைத் தேரினிலே புலன்களென்னும் குதிரைகளைப் பூட்டி மனமென்னும் சாரதி செலுத்துகிறான். பிரயாணிக்கு இருளிலே ஒளி தேவை. மோட்ச பிரயாணிக்குப் பாவ இருளிலே தூய ஒளி தேவை. கிறிஸ்துவே அத்தூய ஒளி. அவ்வொளியைப் பெற்றவர் அவ்

வொளியின் மூலம் வெற்றி காண்பது திண்ணம்.

குருடருக்குக் குருடர் வழிகாட்டுதல் முடியா. அதுபோன்று பாவி களுக்குப் பாவி கள் வழிகாட்ட முடியாது வழியறியாருக்கு வழியறிபார் வழிகாட்டுதல் முடியா. ஏனெனில் இருளிலே ஒளியிருக்க முடியாது. இவ்வுலகிலே எல்லாரும் பாவி களே. ஆனால் அளவில் வத்தியாசம் அவ்வளவுதான். பாவத்தை வெறுக்கினும் பாவசபாவம் நம்மகத்தேயுண்டு கிறிஸ்து ஒருவரே பரிசுத்தர். உலகம் பாவ இருளில் மூழ்கிக் கிடக்க அங்கு பரிசுத்த ஒளி தோன்றுவது எங்ஙனம் இயலும்? இயலாதன்றோ? ஆதலின் விண்ணுலகம் மண்ணுலக வெற்றிக்கு இயைசுவை ஒளியாகத்தந்தது. கிறிஸ்துவே, ஒளியும், வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாக இருக்கிறார். ஆக உலகம் தராத, தரமுடியாத, தரக்கூடாத பேரின்ப வழி கிறிஸ்துவின் மூலமே யுண்டாயிற்று. அவரே உலக மீட்பர்,

தியாக வெற்றி:— கிறிஸ்து நல்வனவற்றையே நினைந்நார் - பிரிசுத்தமான பயனுள்ள வார்த்தைகளையே பேசினார். செ சால் விய

வண்ணம் செய்து காட்டத் தன் னையே தியாகமாகத் தந்து சிலுவையில் தொங்கினார். இரும்புமுகைகள் உடலைக் கிழித்தன. ஆருடல் அவதிப்பட்டது. மாண்டு படும் சமயத்தும் மன்னியுமென்றுரைத்தார். ஈண்டிவரே ரட்சகரென இனி வேறு சான்று வேண்டா. தந்தையாகி உலகனைத்தும் தந்தாரா. மைந்தனாகி மனு மக்களைப் புறந்

தார். புனித ஆவியாகி ஞானவர மருளினார். உலகம் இவ்வொப்பற்ற வெற்றியைக் கிறிஸ்துவின் மூலமே அடைந்தது.

“சிலுவையும், ஆவியும், செந்நீரும் சேர்ந்த திருவுருவம் பொலியும் உள்ளத்தினில் பொன்றிடும் பாவப் பொருளே.”

மூன்று தேங்காய்கள்.

[க. தி. இலக்குமணன், நான்காம் படிவம். அ - பிரிவு.]

ஓர் ஊரில் ஒரு அந்தணன் இருந்தான். அவன் மிகவும் அழகாயிருந்தான். ஆனால் அவனுடைய மனைவி கருப்பாக இருந்தாள். ஒருநாள் ஒரு சந்நியாசி வந்தார். அவருக்கு அவர்கள் இருவரும் மிக்க மரியாதையுடன் உபசாரம் செய்தனர். அவர் இரண்டுநாளே இருந்து சென்றார். செல்லுமபோது மூன்று தேங்காய்களைக் கொடுத்து “நீங்கள் எதை விரும்பி இதேங்காயை உடைக்கின்றீர்களோ, அது அப்பொழுதே வரும!” என்றார்.

அவர் சென்ற பிறகு அவ்வந்தணன் தன் மனைவி தன்னைப்போல் அழகுள்ளவளாக மாறவேண்டும் என்று உடைத்தான். அவள் அந்தணனைப்போல் அழகுள்ளவளாக மாறினாள். ஒருநாள் அந்தணன் வெளியே சென்றிருந்தான். அப்பொழுது அவ்வூர் அரசன் மகன்

அவனைத் தன் அரண்மனைக்குத் தூக்கிச்சென்று ஓர் அறையில் பூட்டிவைத்தான். சென்ற அந்தணன் மீண்டான். அரசன் மகன் தன் மனைவியைத் தூக்கிச் சென்றதைக் கேள்வியுற்றான். உடனே தேங்காயை எடுத்து தன் மனைவி கரடியாக மாறவேண்டும் என்று எண்ணி உடைத்தான். அவள் கரடியாக மாறிவிட்டாள். அரசன் மகன் ஆவலோடு போய் அறையைத் திறந்து பார்த்தான். உடனே கரடி அவன்மேல் பாய்ந்து அவனைக் கொன்றது. அரசன் மகன் இறந்தான். கரடி வெளியே ஓடி வந்தது. மக்கள் பயந்தார்கள். அப்பொழுது அந்தணன் சென்று கரடியை அழைத்துவந்து கடைசித்தேங்காயைப் “பழையபடி மாறவேண்டும்” என்று உடைத்தான். அவள் தன் பழைய உருவத்தை அடைந்தாள். இல்லறம் இனிது நடந்தது.

ச ம ப த்தி ன் வி ப த்து .

[சு. காராயணன், நான்காம் படிவம், ஆ - பிரிவு.]

திருவாங்கூர் என்ற இராஜ்ஜியத்தில் கொல்லம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. இவ்வூரில் சம்பத்து என்னும் ஒரு புரோகிதர் இருந்தார். இவர் ஆரிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு உண்ணாமலை என்ற மனைவி இருந்தாள்: சம்பத்துக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. பக்கத்துவிட்டில் ஜானகிராமனுக்குப் பஞ்சாக்காரம், பெருமாள் என்னும் இரு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். இப்புதல்வர்களைக் கண்டால் சம்பத்துக்கு மிகவும் வருத்தம் உண்டாகும். ஏனெனில் அவனுக்கு ஒரு குழந்தையும் இல்லை.

ஜானகிராமன் மிகவும் சாது. அவர் மனைவி காஞ்சனாவும் நற்குணம் படைத்தவள். புரோகிதர் சம்பத்தோ பேராசைக்காரர். அவர் மனைவியோ சொல்லத்தரமில்லை—வாயாடி என்பதற்கு.

ஜானகிராமன் மிகவும் பக்தியுடையவர். அவர் வழக்கமாகக் கடவுளைத் தரிசிப்பதற்கு ஆற்றங்கரையில் உட்கார்ந்து கடவுளைத் தியானிப்பார். இதை அறிந்த புரோகிதர் சம்பத்து தனக்குப் புத்திரபாக்சியத்திற்காக ஒரு நாள் ஜானகிராமன் அருகில் போய் அமர்ந்துகொண்டார். இருவரும் கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தனர். கடைசியில் கடவுள் அவர்களுக்குக் காட்சி அளித்து,

"புரோகிதரே! உமக்கு என்ன வரம் தேவை?" என்று கேட்டார். அதற்குப் புரோகிதர் சம்பத்து, ஜானகிராமன் பிள்ளை வரம்தானே கேட்கப்போகிறானென்று நினைத்து "ஜானகிராமன் என்ன வரம் கேட்கிறாரோ அதைவிட எனக்கு இருமடங்கு அதிகமான வரம் வேண்டும்" என்று வினவினார்.

புரோகிதர் சம்பத்து கேட்ட வரத்தை ஜானகிராமன் அறிந்தவராகையால் நன்றாக யோசித்து வைத்துக்கொண்டார்.

பிறகு கடவுள் ஜானகிராமனுக்குக் காட்சியளித்து, "உனக்கென்ன வரம் தேவை?" என்று வினவினார். அதற்கு ஜானகிராமன், "எனக்கு ஒரு கண பார்வை மங்கவேண்டும்" என்றார். ஜானகிராமனுக்கு உடனடியாக ஒரு கண பார்வை மங்கியது. புரோகிதர் சம்பத்துக்கோ இரண்டு கண்களும் பார்வையிழந்தன. பிறகு ஜானகிராமன் சுகமாக வீடு போய்ச்சேர்ந்து நடந்த சங்கடங்களைத் தன மனைவியாகிய காஞ்சனாவிடம் கூறிச் சுகமாக வாழ்ந்தான்.

சம்பத்தோ இரண்டு கண்களையும் இழந்து ஆற்றில் விழுந்து இறந்தான்.

'பேராசை பெரும் நஷ்டம்.'

இயற்கை நல்கும் எழிலோவியம்.

[ச. குப்புசாமி, ஐந்தாம் படிவம், ஆ - பிரிவு.]

இயற்கையின் எழின் நலங்களை யெல்லாம் இன்புறத் துய்த்து நவையறு இன்சொல் காவியங்களாகத் தீட்டினர் புலவர் பெருமக்கள் பலர். அப்புலவர் பெருமக்கள் வாரி வழங்கிய சொல்லோவியம் இதோ!

நக்கீரர் பெருமானும் கவினுறு இயற்கையை விளக்கக் "கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பு" என நவீனமுள்ளார். வான வீதியின் கண் வைகறையில் வெங்கதிர்களைக் கொண்டு வலம் வரும் வெயிலவன் வண்ணக் கரங்கள், கடலிடை பொன்னுள்ளி போல் காட்சியளிக்கின்றன. அக்காட்சியில் எழு ஞாயிற்றுக்குரிய நாடாயுள்ளது ஆழியைச் சூழ்ந்த பகுதி.

"குறுமணி உருண்டு திரண்டா லென இருள் சூழ்ந்த கொண்டல் முடியும், செஞ்ஞாயிற்றின் எழுக திருமிழும் இளவெயிலில் ஒன்றிப் பொலிவு காட்டும் பச்சைப் பசும பட்டுப் போர்வையும, வண்டின் யாழ் முரலும், குயில் பாட்டும் மஞ்ஞையாட்டும் கொண்ட ஒரு மால் வரை நிறகின்றது. கிளியின கொடுமுடியிலே பிறந்து அதன் வழியிடைத் தவழ்ந்து அதனைச் சார்ந்த பதியிலே வளர்ந்து வெள்ளியை உருக்கிவிட்டாலென ஒரு அருவி ஓடுகிறது. ஓடிவருங்கால் அது பாயும் பதிகளையும் தவழ்ந்த இடத்தையும் வளம் செய்கின்றது.

கலைவானின் நீல நிற வனப்பும், அந்திவானின் செந்நிறக் காட்சி

யும், வெள்ளிப் பனி மலைகளின் பொலிவும் கண்ணைக் கவர்வன. மழைநீர் அருவியாகஓடும் அழகும் அவ்வருவி ஆரூகப் பெருகிப் பசுமை வளம் பெருக்கும், பொற்பும், இயற்கைப் பொழில்களும் கண்டு இன்புறத் தக்கன. விண்முட்ட நிவந்தோங்கும் மரங்களும் அவற்றினைக்கொண்டு பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கும் கொடிகளும், இப்பசுமையினூடே காணப்படும் பன்னிற மலர்களும் அப்பருப்பதத்தைக் காண்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை சொள்வன.

மருதத்தைச் சுற்றியிருக்கும் மாநிலங்களில பைங்கூழ்களின் காட்சி காண்போர் உள்ளத்தைக் கவரும்.

வனத்தில் பன்னிற மலர்களுடைய தருக்களைக் கொழு கொம்பாகக் கொண்டு படர்ந்து மலர்கள மலர்நதிருக்கும் காட்சி பதக்கத்திலே டொதிகிருக்கும் முத்துக்களைப் போன்றிருக்கும்.

இளமர்க்காவில் பன்னிற மலர்களும் பகலவன் ஆணைப்படி மலர்கின்றன. தனனை நாடி யாரும் வரவில்லையென்று மலர்கள் ஏங்குங்கால் வண்டுக் கூட்டங்கள் தேறலை அருந்த அவற்றை நாடிச் செல்கின்றன. அந்தி நேரத்திலே ஆண்டுச் செல்வோர் தங்கள் இருக்கையிலிருக்கப் பல திறப்பட்ட பறவைகளின் ஈட்டமும் பறந்து சென்று தங்கள் இனிய இசையை இசைக்கும்.

இயற்கையன்னை கொலு வீற்றிருக்க மஞ்ஞை தோகை விரித்து ஆட, அருவி தாளமறுத்துப்பாட அறிஞர்கள் அப்பொலிவை வர்ணிக்கும் தகைமை போற்றத்தக்கன.

இவ்வண்ணம் இயற்கையன்னை தன் எழிலை மக்கட்குப் புலவன் திட்டும் ஒவியமாய்க் காட்சியளிக்கிறான்.

ஒற்றுமையுடன் வாழ்தல்.

[D. S. லோகநாயகி, ஐந்தாம் படிவம், ஆ - பிரிவு.]

சோபிதம் தரும் சோலை ஒன்று; தென்றல் தவழ்கிறது; குயில் இன்னிசைக்கேதம் இசைக்கிறது; மயில் நளின நடை போட்டு நடமிடுகிறது; வண்ண மலர்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன; கண்கவரும் கவின் மிகும் காட்சி, இதை அருகிலே நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவன் சோகப்பிம்பமாக மாறி, "சோலை அழியப்போகிறது" என்கிறான். அவன், ஒன்று — சித்தநிலைமாரிய பித்தனாக இருக்க வேண்டும், அல்லது சிந்தனையற்ற வெறியனாக இருக்கவேண்டும். — இரண்டும் இல்லாவிட்டால் அவன் அநதகனாக இருக்கவேண்டும்.

இந்த நிலையில் அவனி காட்சி அளிக்கிறது. அழிந்துவிடுமென்று ஆருடம் கணிக்கின்றனர். சகோதரத்வம், சமத்துவம் போன்ற மணம் வீசும் மலர்கள் குலுங்கும் இந்த அவனி அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் செல்கிறது. வல்லுனர்கள் போன்று வல்லரசுகள் உலகை வளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன அவர்கள் பேசுவதெல்லாம் 'அமைதி' என்னும் தாரக மந்திரம் ஆனால் அமைதிக்குப்

பங்கம் விளைவிக்கும் கேடு புரிகிறார்கள்.

யுத்த வெறி பிடித்து அலைகிறார்கள். உலக மகா யுத்தத்தினால் விளையக்கூடிய நாசங்கள் — நேச நாடுகளின் முறிவு — பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தடை — பொன்னுன் அவனியில் சண்டை, பூசல் பொருமை முதலிய குணங்கள் மலிந்துவிட்டன. தேடி எடுத்த தேன்குடத்தில் தேள் வந்தால் எப்படி உள்ளம் திடுக்கிடுமோ, அப்படி இருக்கிறது நாம் காணும் அவலக் காட்சிகள்.

உலகத்தைக் கட்டி ஆள நினைத்த ஹிட்லர் மண்ணோடு சாய்ந்தான். காரணம் — யுத்த வெறி! ஜப்பானியர் அவனுக்குக் கை கொடுத்தனர். கைமேல்பலன் கண்டனர் — நாகசாகியும் ஹிரோஷிமாவும் நாசமாக்கப்பட்டன. மனித இனம் மறைந்துவிடுமோ என்று ஆச்சரியம் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்குக் கேடுவிளைவித்தன உலக மகா யுத்தங்கள். உயிர்ச்சேதம் — எண்ணிப் பார்த்தால் கண்கள் கண்ணீர் கக்கும். பொருட்சேதம் — பெர்ன்மலையே

எழுப்பியிருக்கலாம். அவ்வளவு பணம்—எல்லாம் புகையாகமாறின விசப்பட்ட குண்டுகளால்—அகில உலக முழுவதும் குதூகலம் குன்றி குற்றயிராக் கிடந்தது.

இவ்வளவையும் உணர்ந்தவர்கள் இன்றைய வல்லரசுகள். ஜெர்மனியை அவர்களே சாய்த்தார்கள்—அவர்களே புனருத்தாரணம் செய்கிறார்கள்—ஜப்பானை அவர்களே சாம்பலாக்கினார்கள்—இன்று புத்துயிர் தருகிறார்கள். அன்று அசோகன் கலிங்கத்தை வென்றவுடன் தன் களங்கத்தை உணர்ந்து போரை விட்டான். அந்த நல்லறிவு வல்லரசுகளுக்கு என்று வருமோ?

ஆனால் அரசியல் ஞானிகள், அமைதி நிலவுவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள்—நேருவின பஞ்சசீலக் கொள்கையை இன்று பத்திரிகையாளர்கள் பத்திப்பத்தியாக எழுதுகின்றனர். அரசியல் தலைவர்கள் போற்றுகிறார்கள். சமாதானம் நிலவ மகாநாடுகள் கூட்டுகிறார்கள். எல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் செய்வது? கருணையுள்ளம் படைத்தவன கசாப்புக்கடைக்காரனாக முடியாது. முற்றும் துறந்த முனிவன் அகிலத்திலுள்ள அத்தனையும் அடைய ஆசை கொள்வது எவ்வளவு பொருந்தாதோ—அப்படியே இருக்கிறது வல்லரசுகளின் செய்கை. அமைதி என்று வாயார பேசுகிறார்கள். ஆனால், ஹைட்ரஜன் குண்டைத் தயாரிக்கிறார்கள்—அவனியில் அராஜகத்தை தவழவிட, முக்தியடைய விரும்பிய சந்தியாசி முக்காடிட்டுக்

கன்னம் வைத்தானும். அதைப் போல இந்தப் போக்கு நிறுத்தப் படவேண்டும்.

அவனியில் அமைதி நிலவ ஐ. நா. சபை பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். மாபெரும் தேசமாகிய சீனாவை அப்புறப்படுத்திவிட்டுப் பணி புரிகிறது. ஐ. நா. சபை சிங்காரக் குழந்தை சிரித்து சிரித்து விளையாடுகிறது. ஆனால் அது ஊமை என்றால் எவ்வளவு பரிதாபம்?

எல்லா நாடுகளும் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமை உணர்ச்சியோடு வாழ வேண்டும் இதைத் தான் நேரு (Peaceful Coexistence) அமைதியுடன் உடல்வாழ்தல் என்கிறார். கொரியா, பார்மோஸா, காஷ்மீர் போன்ற பயங்கரப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். வல்லரசுகள் மற்றவர்களின் சுதந்திர பூமியில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதை நிறுத்தவேண்டும். இப்படி அவனியில் அமைதி நிலவச் செய்ய வேண்டிய பணிகளை அடுக்கிக் கொண்டேபோகலாம்.

உலக அமைதி என்பது அடைய முடியாத ஒரு கனவல்ல. அது உயர்ந்த இலட்சியம்.

அவனியில் அமைதி நிலவி மக்களிடையே நிற பேதம் மறைய வேண்டும். அமெரிக்கன், ரஷ்யன், இந்தியன், சீனன் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் சகோதர உணர்ச்சியுள் வளர வேண்டும். பின்னர் தான் அவனியில் அமைதி நிலவ முடியும்.

ஆணவத்தால் அழிந்த மனிதன்.

[4. மு. சரணன். ஐந்தாம் படிவம்.]

பார்த்திபனார் என்பதோர் ஊர். அவ்வூரினாடே ஒரு குடிசையில் வாழ்ந்து வந்தவன் தில்லைநாயகன். அவன் இல்லக்கிழத்தி கற்புடை மங்கை, திருமணி என்னும் பெயரினள். திருமணி வனப்புள்ளவள், கீழ்ப்படிதலுள்ளவள்.

இன்றோன்ன தன்மை பொருந்திய அமமங்கைக்குக் கிடைத்த கணவனோ திய குணப் படைத்தவன். ஊரில் அவனுக்கு விரோதி அல்லாதார் எவருமே கிடையாது. "பங்காளிக் குடியை உறாடிக்கெடுத்தல்" என்னுமமுதுபொழிக் குச்சற்றும் வேறுபட்டவன் அல்லன்.

உலகின் கண் மானிடப் பிறவி எடுத்த எவர்க்கும், நற்குணம் உடைய நல்ல மனைவி கிடைத்தால் நல்ல கணவன் கிடைப்பதரிது. நல்ல குணமுடைய நல்ல கொழுநன் கிடைத்தால் நன் மனைவி கிடைத்தலரிது. இது உலகிடை நடைபெறும் ஒரு வழக்கமாகும். இவ்விருவர்பால நிலைத்து நின்றது இவ்வழக்கம். இவர்கள் நடாத்தும் இந்நல்வாழ்க்கைக்கு இரு பிள்ளைகள் வேறு. என் செய்வாள் அம்மங்கை? துயருற்று வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தாள் திருமணி. இம்முறையில் நீண்டு சென்றது இவர்களின் வாழ்க்கை.

ஒருநாள் தில்லைநாயகன் தன் விரோதிகள் எல்லாரையும் இறக்க வைக்கவேண்டுமென்று தவம் கிடந்தான். பல்லாண்டுகள் தவம் கிடந்த படினால் கடவுள் அவன்

முன் காட்சியளித்தார். "என்ன வேண்டும் மகனே?" என வினவினார். தில்லைநாயகன், "சுவாமி! நான் என் விரோதி எவரென்று கண்டு ஆண்டு ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லி, ஒரு குதி குதித்தால் அவ்விடம் கிணற்றுல சூழப் பெற்று அவர்கள் இறக்கவேண்டும். இந்தச் சக்தியை எனக்குக் கொடுத்தருள்வீராக" என்றான். "சரி மகனே, அப்படியே தந்தேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை தண்ணீரைத் தோற்றுவிக்குமுன் நீ தப்பிப் பிழைப்பதற்காக மற்றொரு மந்திரத்தைச் செப்பினால் தான் பிழைப்பாய்" என்றார். "சரி அப்படியே ஆகட்டும் சுவாமி" என் வாக்குறுதி தந்தான்.

தில்லைநாயகன் தன் ஊருக்குப் போந்தான். மனைவியைக் கண்டான். பெற்று வந்த வரத்தைச் செப்பினான் "என் இந்த விபரீதமான சக்தி?" என வினவினான். கேட்கவில்லை அவன். தன் விரோதிகளிடம் வந்தான். பலரை அழித்தான். ஊரில் இச்செய்தி எங்கும் பரவத்தொடங்கியது.

ஊரிலுள்ள மக்கள் இவனை முதலில் ஒழிக்கவேண்டுமென முடிவு கட்டினார்கள். ஊர் எதிர்த்தால் என்ன செய்ய முடியும் இவ்வொருவன்? ஒரு சமயம் தனக்குப் பொருள் வேண்டிக் கடைக்குப் போனான். கடைக்காரனிடம் வேண்டிய பொருட்களைக் கேட்டான். கொடுக்க மறுத்தான் கடைக்காரன். ஆண்டுப் பிறர் இறக்கவேண்டிய மந்திரத்தைச்

சொல்லித் தான் பிழைக்கும் மந்திரத்தையும் சொன்னான். அக்கடை மாயக்கிணற்றால் மூழ்கியுழிந்தது. கடைக்காரனும் இறந்தான். இதை அறிந்த ஏனையோர் இவனுக்குப் பயந்து கேட்ட பொருட்களை உடனடியாகக் கொடுத்து விடுவார்கள்.

ஒரு நாள் அவன் இல்லத்தில் அவனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் சிறு ஊடல் நேர்ந்தது. அதன் காரணமாக அவனுக்குச் சினம் பெருகியது. உடனே அவன், பிறர் இறக்கவேண்டிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தான் பிழைக்கும் மந்திரத்தைச் சொல்ல மறந்தான். உடனடியாக அங்கு கிணறு உண்டாகி அவன் மனைவி மக்கள் இறந்தார்கள். அவனும் அழிந்தான். ஆணவம் மிகுந்த அவ்வொருவனின் பொருட்டு அவன் குடும்பமே அழிந்தது. சீர்குலைந்தது. மண்ணோடு மண்ணாய் மறைந்தது.

ஊரிலுள்ளவர்கள் இதைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள். ஆனால் அவ்வொருவன் நிமித்தம் அவனுடைய சிறந்த நல்ல மனப்

பான்மையுடைய மனைவி மக்கள் இறந்துவிட்டனரே என்று தான் கவலைக்குள்ளானார்கள். இவனால் அவ்வூரிலுள்ள இவனைப் போன்ற மற்றவருக்கும் அறிவு வந்தது.

ஆணவத்தால் அழிந்தான் அம் மனிதன். அகூந்தை என்ற பெயர் அவனை ஆட்டிவைத்தது. ஊரில் தான் ஒருவன் தான் உயர்ந்தவன் என்று தனனைத் தானே புகழ்ந்து கொண்டான். அறிவினமையால் அவன் குடும்பமே சீர்குலைந்தது.

மாணவர்களாகிய நாம் அம் மனிதனைப் போல் அல்லாமல் சிறந்த அறிவுள்ளவர்களாக இவ்வையகத்தில் தன்மையைச் செய்வோமாக. கடவுள் நம்மை நன்முறையில் உண்டாக்கியிருக்கிறார். அதன் பயனாய் நல்ல காரியங்களைச் செய்வோமாக. "அரிதரிது மானிடராகப் பிறத்தலரிது" எனினும் ஒளவையார் திரு வாக்கின்படி அரிய மானிடப் பிறவியாகப் பிறந்த நாம், நம் அறிவை நன்முறையில் செலுத்துவோமாக. கடவுள் என்மென்றும் நம் மனதில் நின்று கிருபை புரிவாராக.

ஊமை மனைவி

காட்டுர் என்பது ஒரு பெரிய நகரம். அங்கு நல்லாப்பிள்ளை என்ற ஒரு பெரிய பணக்காரர் இருந்தார். அவருக்கு ஒன்பது பிள்ளைகள் பிறந்தனர். ஆனால் ஒரு பிள்ளை மட்டும் தான் தங்கிற்று அதுவும் ஆண் பிள்ளை. அதனால் சேரும் செல்வமுமாக வளர்த்தனர். செல்லப்பிள்ளை என்றும் பெயர்வைத்தனர்.

குழந்தை தவழ்ந்தான்; நடந்தான்; பள்ளிக்கூடம் சென்றான்; பட்டங்களும் பெற்றான். இப்பொழுது அவனுக்கு மணம் செய்ய வேண்டிய பருவம்.

"நான் - நீ" என்று ஆயிரம் பேர் பெண் கொடுக்க முந்திக் கொண்டு ஓடிவந்தனர். ஆனால் நல்லாப்பிள்ளை தன் மகன் செல்லப்

பிள்ளை விருப்பப்படியே நடக்கும் என்று கூறிவிட்டார். செல்லப்பிள்ளையும் எத்தனையோ பெண்களையும் பார்வையிட்டான். எதுவும் பிடிக்கவில்லை, அதுநொள்கை, இது நொட்டை, அது இப்படி, இது அப்படி என்று ஏதாவது குற்றம் சொல்லி மறுத்துவிடுவான் செல்லப்பிள்ளை. இப்படியாகப் பல ஆண்டுகள் கழிந்தன.

இது இப்படியிருக்க, அழகூரிலே ஒரு பெண் மிகவும் அழகாக இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டுச் செல்லப்பிள்ளை அங்குச் சென்றான். பெண்ணைப் பார்த்ததுமே பிரமித்துவிட்டான். அதனை அழகாய் இருந்தாள் அவள். தடை ஒன்றும் சொல்லாமல், தானே கலியாணத்திற்கு நாளும் குறிப்பிட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். இதை அறிந்த நல்லாப்பிள்ளை மிகவும் மகிழ்ந்தார். ஊராருக்கெல்லாம் ஒரே குதூகலம். பணக்காரர் கலியாணம் அல்லவா!

எட்டுநாளும் கொட்டு முடிக்கத் தோடு கலியாணம் நடந்தது. இடையிடையே ஆட்டக் கச்சேரிகளும் பாட்டுக் கச்சேரிகளும் விமரிசையாய் நடந்தன. விருந்து சுவையாய் இருந்ததால் வந்தவர்கள், விலாப்புடைக்கச் சாப்பிட்டு விட்டு இரை விழுங்கிய பாம்பைப் போல இப்படியும், அப்படியும் புரண்டுகொண்டிருந்தார்கள்.

எல்லாம் முடிந்தது மணப் பெண்ணும் பிறந்த வீட்டைவிட்டுப் புதுந்த வீட்டிற்கு வந்தாள். செல்லப்பிள்ளைக்கு இப்படிப்பட்ட அழகான மனைவி கிடைத்தாளே என்று எல்லோருக்கும் ஆனந்தம் அளவு கடந்து இருந்தது.

ஆனால் .... ஐயோ! ... என்ன? என்ன? மணப்பெண் ஊமை! கல்யாண அமளி துமளியில் இதை யாருமே கவனிக்கவில்லை.

ஊமை எல்லோருக்கும் மெதுவாக எட்டிவிட்டது: அனைவரும் கேலி செய்தனர். செல்லப்பிள்ளைக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும் போல இருந்தது.

ஆனால் பெண்ணே தங்கமானவள். இனிமையாக சமையல் செய்வதிலும், வீட்டை நன்றாக அழகு படுத்துவதிலும் அவள் மிகவும் செட்டிக்காரியாக இருந்தாள். செல்லப்பிள்ளை விரும்பியதையெல்லாம் விரைந்து செய்தாள். ஆனாலும் அவள் ஊமை தானே. செல்லப்பிள்ளைக்கு இப்போது கொஞ்சம் ஆறுதல்தான். இருந்தாலும் அவமானத்தினால் குனிந்த கலையை இன்னும் நிமிர்த்தவேயில்லை.

டாக்டரிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்கலாமா என்று யோசனை தோன்றிற்று. செல்லப்பிள்ளைக்கு உடனே ஓடோடியும் சென்று ஒரு பெரிய டாக்டரைக் கண்டான். விஷயத்தையும் அவருக்கு விளக்கமாகச் சொன்னான் அவரோ "தன்னை முடியாதது ஒன்றும் இல்லை" என்று முடிவாகக் கூறினார்.

நாக்கோடு ஒட்டிக் கொண்டிருந்த நரம்பு வெட்டப்பட்டது. இதுவரையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அவள் நாக்குத் துள்ளிக் குதித்தது. பேசினாள்; சிரித்தாள். பாடினாள். எல்லோருக்கும் ஒரே குதூகலம். செல்லப்பிள்ளை முன்பு தன்னைப் பார்த்து சிரித்தவர்கள் முன்னே சிங்கம்போல் நடந்து சென்றான். தன் ஊமை மனைவி

இப்பொழுது ஓய்யாரமாகப் பேசுகிறார் அல்லவா !

நீண்டநாள் பேசாதவள் இப்பொழுது பேசுகிறாள். அதனால் தான் இதுவரை பேசாததையெல்லாம் இப்பொழுதே பேசிவிட வேண்டும் என்பது அவளுக்கு ஆசை. அல்லும் பகலும் அறுபது நாழிகையும் சல சலவென்று பேசினாள். கா கோ என்று கத்தினாள்!. ஒ வென்று கூச்சவிட்டாள் ! பேசுவாளா ? என்று எதிர்பார்த்த எல்லோரும் பேசாதிருக்கப் போகிறாளா ? என்று எதிர்பார்த்தனர்.

பேசிப் பேசி கணவன் காதைக் குடைந்துவிட்டாள். இவள் சல சலப்பு அவனுக்கு ஒரே மனத்தைக் குத்தலாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் அப்படித்தான் இருப்பாள் - பிறகு திருந்திவிடுவாள் என்று பொறுத்துப் பார்த்தான் செல்லப்பிள்ளை. நாள் வளர வளர நாகும் வளர்ந்தது; தொண்டையும் வளர்ந்தது கத்தலும் கதறலும் பெருகத்துவிட்டன. இதைக்காண செல்லப்பிள்ளைக்கு ஒரே குழப்பமாய்விட்டது. கடவுளே ! இந்த வாயாடியை மறுபடியும் ஊமை யாக்கமாட்டாயா ? என்று கடவுளை எப்பொழுதும் வேண்டிக் கொண்டிருந்தான்.

திடீரென்று அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. பழைய டாக்டரிடம் சிட்டாய்ப் பறந்து சென்றான். தன் குறைகளை யெல்லாம் அழாக் குறையாய் முறை

யிட்டான். அவனை மீண்டும் ஊமையாக்கிவிட்டால் நீர் வேண்டியதையெல்லாம் நான் தருகிறேன் என்றும் கேட்டுக்கொண்டான்.

டாக்டரோ தன்னால் முடியாதென்று கையை விரித்துவிட்டார். செல்லப்பிள்ளைக்குக் கோபம் குமுறிக் குமுறி வந்தது. டாக்டரைப் பார்த்து ஐயா ! நீர்தாம் என் ஊமை மனைவியை வாயாடியாக்கி விட்டீர் நீர் அதற்குத் தகுந்த பதில் சொல்லிப்பாக வேண்டும். என்றுதுள்ளிக் குதித்தான். ஆனால் டாக்டரோ பிரயோஜனமில்லை என்று உதட்டைப் பிதுக்கிவிட்டார்

ஏமாந்து திரும்பின செல்லப்பிள்ளை ஏங்கிய மனதோடு வீட்டிற்குள்ளேயே கலங்கிக் கிடந்தான்.

" எத்தனைப் பெண்களை வீணாக்குகிற சொன்னேன். இப்பொழுது என் மனைவியை எத்தனைபேர் குறை சொன்னாலும் நான் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியது தான். இனிமேல் யாரையும் குறை கூற மாட்டேன். புத்தி புத்தி " என்று தவடையில் போட்டுக் கொண்டான் செல்லப்பிள்ளை.

" குறை கூறுவதிலேயே பொல்லாப் பிள்ளையாக இருந்த செல்லப்பிள்ளை நல்ல பிள்ளையாக மாறி விட்டான் " என்று அவனை ஊரா ரெல்லாம் மெச்சிக் கொண்டார்கள்.

மஞ்சள் கைக்குட்டை

[ஐவர் இராஜன்]

ராஜேந்திரன் வீட்டு டெலிபோன் மணியடித்தது. அவர் ரிசீவரை எடுத்தார்.

"ஹலோ! ராஜேந்திரன் பேசுகிறேன்."

"சார், நான் பாபு எலக்ட்ரிக் மாடல் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி முதலாளி இரத்தினம். எங்கள் கம்பெனி இஞ்ஜினியர் பரமசிவத்தின் மகன் சுகுமார் காணாமல் போய்விட்டான். இஞ்ஜினியர் இப்போது "ஜெட் ப்ளேன்" மாடல் செய்வதில் மிகவும் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார். மகன் காணாமல் போனது அவரை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி, ஆராய்ச்சி தடைபட்டுவிடுமோ என அஞ்சுகிறேன். ஆகையால் நீங்கள் தடவுசெய்து வாருங்கள்"

"சரி மிஸ்டர் இரத்தினம்! எனக்குச் சொல்வதற்குமுன் யாரிடமாவது புகார்பண்ணினீர்களா?"

"ஆமாம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சட்கோபனுக்குப் போன் பண்ணினேம்."

"சரி இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் வருகிறேன்"

ராஜேந்திரன் ரிசீவரை வைத்து வீட்டு கார் ஷெட்டை நோக்கி நடந்தார்.

அவர் "ப்ளிமத்" கார் மெதுவாகக் கிளம்பி வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தது.

கம்பெனியின் முன்னால் ஓர் மணிக்கூண்டு இருந்தது. முதலாளி இரத்தினம் ராஜேந்திரனை இஞ்ஜினியர் பரமசிவத்தின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

ராஜேந்திரன் வெட்டிப் பேச்சு பேசாமல் "நான் உங்கள் மகன் சுகுமாரின் அறையைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்று அறிவித்தார். எவ்வோரும் சுகுமாரின் அறையை அடைந்தார்கள்.

சுகுமாரின் அறையில் ஜன்னல் கண்ணாடிகள் அனைத்தும் வைரத்தால் அழகாக வெட்டப்பட்டிருந்தன! ஒரு சிறு கண்ணாடித்துண்டு கூட கீழே காணவில்லை!

அறையில் லேசாக "குளோரோ பாரம்" என்ற மயக்க மருந்தின் மணம் வீசுவதை ராஜேந்திரன் அறிந்தார்.

அது எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை அறிய ராஜேந்திரன், படுக்கையில் இருந்த போர்வையை நீக்கினார். அங்கே ஒரு மஞ்ஜள் கைக்குட்டை இருந்தது.

"திருடன் என்ன முட்டாள்தை! கைக்குட்டையை வீட்டு விட்டு போய்விட்டானே! இதிலிருந்து வண்ணன் குறியை அறிந்து அவனைக் கண்டுபிடித்துட்டலாமே!" என்று எண்ணினார் ராஜேந்திரன்.

ஆனால் திருடன், ராஜேந்திரன் மதிப்பிட்டதுபோல் அவ்வளவு முட்டாள்தை அல்ல. ஏனென்றால் அவன் வண்ணனுக்கே போடாத புதிய கைக்குட்டையை உபயோகித்திருந்தான்!

ராஜேந்திரன் அதை எடுத்துத் தன் பாக்கட்டில் வைத்துக்கொண்டார். அச்சமயம் "டக்-டக்" என்று பூட்ஸின் ஒலி கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சட்கோபன் வந்தார்.

சட்கோபன் ராணுவ முறையில் பரமசிவத்திற்கு விறைப்பாக ஓர் வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு "மிஸ்டர் பரமசிவம், நான் உங்கள் பையனைத்தேட ஐந்து கான்ஸ்டேபிள்களை அனுப்பினேன். அவர்கள் உங்கள் பையன் சைக்கிளை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் உங்கள் பையன் வேண்டுமென்றே ஓடிவிட்டான் போலிருக்கிறது!" என்று கூறி முடித்தார்.

ராஜேந்திரன் சற்று உரக்கவே ஐந்து வினாடிகள் சிரித்தார். "மிஸ்டர் சட்கோபன், உங்கள் தீர்ப்பு விந்தையானது" என்று கேலியாகக் கூறினார்.

"எதைச் சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று சட்கோபன் உறுமினார்.

"சுகுமார் ஓடிவிட்டதைத் தான் சொல்லுகிறேன். அவன் ஓடவில்லை! கடத்தப்பட்டிருக்கிறான்." என்று அழுத்தமாக ராஜேந்திரன் கூறினார்.

சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இராஜேந்திரனை முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு "அவன் ஓடவில்லையானால் எங்கிருக்கிறான் என்பதைக் கண்டுபிடியுங்களே?" என்று கத்திவிட்டு வந்ததுபோலவே "டக்டக்" என்று போய்விட்டார்.

இராஜேந்திரன் லேசாக ஓர் புன்னகையை விசிவிட்டு, ஓர் எக ரெட்டை எடுத்து வாயில் வைத்துக்கொண்டார். அதற்குத் தியும் வைத்தார். இராஜேந்திரன் உள்ளுக்கிழுத்து ஊதி விட்டார். அந்தபுகை மேலேஎழும்பி சுருள் சுருளாக சென்று தேய்ந்து மறைந்து கொண்டிருந்தது. அதைப்பார்த்து ரசித்துக்கொண்டிருந்தார் இராஜேந்திரன். அவர் இப்படியிருந்தால் சிந்தனை செய்கிறார் என்று அர்த்தம்!

ராஜேந்திரன் கையில் கட்டியிருந்த "ரோலக்ஸ்" கடிகாரத்தில் இருந்த வினாடிமூள் ஐந்து முறை சுற்றிவிட்டது!

நெருப்பு அவர் கையைச் சுற்றி என்று சுட்டது. அவர் சிந்தனையை விட்டுவிட்டு, துண்டு எக ரெட்டை விசிவிட்டார். "வாருங்கள் இப்போது கம்பெனியைப் பார்ப்போம்" என்று சொல்லிட்டு நடந்தார்.

"பாலு எலக்ட்ரிக் மாடல் மாலு பாக்சரிங் கம்பனி"யில் வேலைத் தொடங்கியிருந்தார்கள். இயந்திரங்களில் ஓசை ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

அப்பொழுது வேலப்பன் என்றும் வேலைக்காரன் தள்ளுவண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்தான். அவன் இவர்களைக் கண்டதும் வண்டியை விட்டுவிட்டு மரியாதையாக வணக்கம் தெரிவித்தான்! "என்ன நல்ல வேலையாள்!" என்று வியந்தார் ராஜேந்திரன்.

இவன் உங்கள் கம்பெனியில் என்ன வேலை செய்கிறான்?" என்று ராஜேந்திரன் கேட்டார்.

"இவன் பெயர் வேலப்பன். எங்கள் கம்பெனி வாட்ச்மேன். பகலில் ஏதாவது இப்படி வேலை செய்வதுண்டு" என்ற பதில் கிடைத்தது ஐந்து நிமிடங்கள் கடந்தன.

"நான் எதிரிவிருக்கும் ஓட்டலில் அறை யெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் என்னிடம் பேசவேண்டுமென்றால் ஓட்டலுக்குப் போன் பண்ணுங்கள்; மற்றுமொன்று, மறுபடியும் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சட்கோபன் வந்தால் அவரை அரசாங்கம் செயல்படுத்த சொல்லுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு ராஜேந்திரன் காரில் செல்பஸ்டாட்டரை அழுத்தினார்.

எல்லோரும் ஒருவரை ஒருவர்
ஒநாய் முன் அகப்பட்ட ஆடு
போல் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

நடுப்பகல் மணி பன்னிரண்டு.

ராஜேந்திரன் ஓட்டல் அறைக்
கதவைத் திறந்து கொண்டு
வேளியே வந்தார்.

பாக்கட்டில் கையை விட்டபடி
வேலப்பனின் வீட்டை நோக்கி
நடந்தார்.

வேலப்பனின் வீட்டையடைந்
ததும் மெதுவாக ஜன்னல் வழி
யாக எட்டிப் பார்த்தார். அந்த
ஜன்னலுக்கு கம்பியே இல்லை!

உள்ளே வேலப்பன் அயர்ந்து
தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.
உடனே ராஜேந்திரன் ஜன்னலில்
கையை வைத்து உள்ளே எம்பிக்
குதித்தார். ஒரு சப்தமும் கேட்க
வில்லை. கால்மணிநேரம் குடைந்து
பார்த்ததில் அவருக்கு, முன்பு
சகுமாரின் அறையில் இருந்த
மஞ்ஜள் கைக்குட்டை போலவே
ஒரு கைக்குட்டையும் "குளோரோ
பாரம்" மருந்து பாட்டிலும், ஓர்
ரகசியக் கடிதமும் கிடைத்தன!
கடிதத்தை மட்டும் எடுத்துக்
கொண்டார். பிறகு வந்த வழியே
திரும்பினார்.

இரவு மணி ஒன்பது.

ராஜேந்திரனின் அறை மின்சார
விசிறி "கிரர்" என்று வேகமாக
சுழன்றுகொண்டிருந்தது. நாற்கா
லியில் அமர்ந்திருந்த ராஜேந்
திரன் ஸ்கரெட்டைப் புகைத்தபடி
ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்
தார்.

அப்போது ஓட்டல் பையன்
ஓடிவந்து "சார் உங்களை யாரோ
போனில் கூப்பிடுகிறார்கள்" என்று
கூறிவிட்டுப் போய்விட்டான்.

போன் பண்ணியிருந்தது இரத்
தினந்தான்:

"மிஸ்டர் ராஜேந்திரன்! இப்
போது இஞ்ஜினீயர் காணாமல்
போய்விட்டார்! எனக்கு எல்லாம்
மர்மமாகவே இருக்கிறது! தயவு
செய்து வாருங்கள்."

"மிஸ்டர் இரத்தினம், நீங்கள்
பயப்படாதீர்கள். இது நான்
எதிர்பார்த்ததுதான். இன்று இரவு
2-மணிக்கு இருவரும் கிடைத்து
விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை
இருக்கிறது," ராஜேந்திரன் ரிஸீ
வரை வைத்துவிட்டுத் திரும்பினார்.

இரவு மணி பத்து.

ராஜேந்திரன் ஓட்டலில் ஓர்
மறைவான மூலையில் உட்கார்ந்து
கொண்டு ஓர் சாப்பாட்டிற்கு "ஆர்
ட்" கொடுத்தார். சாப்பாடு வந்
தது.

அவர் வாயும் கையும் சாப்
பாட்டை முடிக்கும் கைங்கரியத்
தைச் செய்துகொண்டிருந்தனவே
ஒழிப, அவர் மனமும் கண்களும்
ஓட்டல் வாசலையே நோக்கியிருந்
தன.

ஐந்து நிமிடங்கள் ஆமை
வேகத்தில் ஊர்ந்தன! அப்போது
வாட்ச்மேன் வேலப்பன் டிபன்
பாத்திரத்துடன் ஓட்டலினுள்
நுழைந்தான். அவன் குருட்டுக்
கண்கள் ராஜேந்திரனைக் கவனிக்க
வில்லை.

அவன் இரண்டு ஆட்களுக்
குரிய சாப்பாட்டை வாங்கிக்
கொண்டான். பிறகு போய்விட்
டான்.

ராஜேந்திரன் தன்கையை
கழுவிவிட்டு, போலீஸுக்கு ஏதோ
போன் பண்ணினார்.

துப்பாக்கியுடன் வேலப்பனைப்
பின் தொடர்ந்தார்!

வேலப்பன் கம்பெனியின் பின்
னால் உள்ள சுவற்றை அலட்சிய
மாகத் தாண்டிக் குதித்தான்.
ராஜேந்திரனும் குதித்தார்.

அவன் மணிக் கூண்டிற்குப் போகும் படிக்கட்டில் ஏறிப் போனான். ஓர் அறை வந்ததும் நின்றான். எங்கும் இருள்! வேலப்பன் ஓர் ஸ்விட்சைப் போட்டான். அறையில் மங்கலான வெளிச்சம் பரவியது. அங்கே மூலையில் இஞ்ஜினியர் பரமசிவனும் அவர் மகன சுகுமாரும் கட்டப்பட்டிருந்தனர். அவர்களின் வாய்க்கட்டையும் கைக்கட்டையும் மட்டும் அவிழ்த்துவிட்டு சாப்பாட்டை அவர்கள் முன் வைத்தான் வேலப்பன். அவர்கள் மறுப்பேச்சின்றி சாப்பிட்டார்கள். ஏனெனில் ஒரே பசி வெளியே கார் வந்து நிற்கும் சப்தம் கேட்டது. உடனே வேலப்பன் இருவரையும் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு போனான்.

வந்திருந்த காரில் இருவரையும் போட்டுவிட்டு அவனும் ஏறி உட்கார்ந்தான். கார் புறப்படத் தயாராக இருந்தது. அப்போது "டூயில்" என்று வேட்டுச் சப்தம் கேட்டது! எல்லோரும் திகிலோடு திரும்பினார்கள். அங்கே ராஜேந்திரன் துப்பாக்கியுடன் நின்றிருந்தார். சிறிது நேரத்தில் பத்து போலீஸ்காரர்கள் காரை குழந்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு பளப்பளக்கும் துப்பாக்கியிருந்தது! போலீஸஸ்டேஷனில் ராஜேந்திரன், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் முன் உட்கார்ந்திருந்தார். பக்கத்தில் வேலப்பனும், கேடி மருதமுத்துவும் விலங்கிடப்பட்டு நின்றிருந்தார்கள்.

ராஜேந்திரன் தான் எவ்வாறு அவர்களைக் கண்டுபிடித்தார் என்பதை விளக்க ஆரம்பித்தார்.

"நான் வேலப்பன்தான் வாட்ச்மேன் என்றதுமே நான் அவன் மேல்தான் சந்தேகப்பட்டேன்.

ஏனென்றால் அவனைத் தெரியாமல் யாரும் உள்ளே புகழுடியாது! ஆகையால் நான் வேலப்பனின் வீட்டை சோதனைப் போட்டதில் ஓர் மஞ்ஜள் கைக்குட்டை, "குளோரோபாரம்" புட்டி ஓர் ரகசியக் கடிதம் முதலியவை கிடைத்தன! அக்கடிதத்தில் வேலப்பா, இஞ்ஜினியரையும், அவர் மகனையும் கடத்திவை இரவு பதினேறு மணிக்கு அவர்களைக் கொண்டுபோகிறேன், உனக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். இப்படிக்கு, மருதமுத்து - என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

"அன்று காலை மருதமுத்துதான் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக வேலம் போட்டுக்கொண்டு சடகோபக நடித்தான். ஏனென்றால் சுகுமார் ஓடிவிட்டான் என்றால் அவனைத் தேடாமல் விட்டுவிடுவோம் என்ற எண்ணத்தில்தான் அப்படிச் செய்தான். ஆனால் அவன் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. நடேசன் என நண்பர் ஆகையால்தான் இவன் நடேசன் இல்லை என்று தெரிந்துக்கொண்டேன். வேலப்பன் இரண்டு ஆள் சாப்பாடு வாங்கியதும் நான் அவனைப் பின் தொடர்ந்தேன். அவர்களை மருதமுத்தின் காரில் ஏற்றப்போன சமயம், நான் போன் பண்ணிப்படி நீங்கள் வந்து பிடித்துவிட்டீர்கள். மருதமுத்தின் நோக்கம் என்ன வென்றால் இவர்களை வைத்துக் கொண்டு மானேஜர் இரத்தினத்தின் பணத்தைக் கரைக்கலாம் என்பதுதான்! ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை." ராஜேந்திரன் சொல்லி முடித்தார்.

ஓர் சிகரெட்டைப் பற்றவைத்த படியே காரில் உட்கார்ந்தார். அவர் "ப்ளீமத்" கார் வீட்டை நோக்கி ஓடியது.

நட்பின் நன்மை

[H. முனிராவ், நான்காம் படிவம், ஆ - பிரிவு.]

பொன் ஏட்டிலே பெருமையுடன் பொரிக்கப்படுவது தமிழகம். அப்பொன் ஏட்டிலே வைரத்தால் செதுக்கப்பட்டது சோழநாடு. ஓளவை சேக்கிழார் முதலியவர்களால் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட நாடு. அந்நாட்டிலுள்ள தஞ்சாவூர் இன்றும் தன் பெருமையை இழக்காமல் வந்தவர்களை வரவேற்று விருந்தளிக்கிறது.

தஞ்சாவூரில் நாராயணன் என்றவர் வசித்து வந்தார். அவர் பெரும் தனவந்தர். அவ்வூரில் அவருக்கு நேர் இல்லை என்றும் செல்வத்தில், எழுபது ஏக்கரா நஞ்செய், புஞ்செய் நிலம் இவரது வருவாயைப் பெருக்கியது. அவை இல்லாமல் ஊரில் நான்கு மாடி வீடுகளும் இருந்தன. இவருக்கு என்ன குறை? இவருக்கு மனைவி மார் இருவர், முதல் மனைவி "ஜயந்தி" மாசற மங்கை. மங்கையர் குலத்திற்கு மங்களம் உண்டாக்குபவள். இரண்டாம் மனைவி "மீனாட்சி" உருட்டு விழியாள். சூது, கபடம், பொருமை சகலமும் பதிந்தவள். பெண் குலத்திற்கு இழுக்கு இழைப்பவள். இவளுக்கு ஒரே ஒரு மகன்; அவன் பெயர் வசந்தன். ஜயந்திக்கு இரண்டு பெண்களும், ஒரு பையனும் இருந்தனர். மூவரும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக ஒழுக்கமாக வளர்ந்து வந்தனர்.

எங்கும் பஞ்சம்! பாமர மக்கள் பஞ்சத்தால் பரதவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தமிழகத்தில் தலை

விரித்தாடியது மாபெரும் பஞ்சம். சோழவளநாடு சோறுடைத்து என்று பெயர் பெற்ற அந்நாட்டிலும், தஞ்சாவூரிலும் பஞ்சம். வருணனுக்காக மழையின் பெயர் சொல்லி வதைசெய்யப்பட்ட காம தேனுக்கள் பல. தஞ்சாவூரில் நாராயணன் மக்களுக்குத் தன் தானியங்களைக் கள்ள மார்க்கட்டில் விற்று நானயங்கள் திரட்டிக் கொண்டிருந்தார். பணத்தை மீனாட்சி பேங்கில் போட்டுவந்தார். அதற்கு மேலே ஜர் திருவாளர் வசந்தன். வசந்தன் படிப்பு B. A. முதல் மனைவி ஜயந்தி மகன் குணசேகரன் படிப்பு M. B. B. S. இவன் தனிமையில் வைத்தியசாலை வைத்து அதில் வரும் செல்வத்தில தன தாயாரையும், சகோதரிகளையும் காப்பாற்றி வந்தான்.

நாராயணன் தன் இரண்டாம் மனைவி மீனாட்சியிடம்தான் அதிக தொடர்பு கொண்டிருந்தார். தன் முதல் மனைவி ஜயந்தியை அவ்வளவு அக்கரையுடன் கவனிப்பது கிடையாது. குணசேகரனுக்கு ஒரு நண்பன். பெயர் சுந்தர். படிப்பு B. A., B. L. இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். சுந்தர் குடும்பச் செய்கி அனைத்தும் குணசேகரனுக்குத் தெரியும். குணசேகரன் குடும்பச் செய்தி முழுமையும் சுந்தருக்குத் தெரியும்.

ஒருநாள் இரவு சுந்தர் தன் வழக்கு விஷயமாக ஏதோ படித்துக்கொண்டிருந்தார் வீட்டில். தன் சகோதரி சரோஜாவிற்கு மார்வலிப்பு ஆரம்பித்தது. உடனே

சுந்தர் தன் சகோதரியை குணசேகரனிடம் அழைத்துச் சென்றார். வைத்தியர் குணசேகரன் பெரும் முயற்சியெடுத்து சரோஜாவைக் காப்பாற்றினார். அன்றுமுதல் ஆரம்பித்த நட்பு நாளடைவில் நலம்பெற்று வந்தது.

பஞ்சம் பறந்து இரண்டாண்டு கழிந்தன. நாராயணன் நலமாக இருந்தார். பஞ்சத்தில் திரட்டிய செல்வத்தைக் காண நானே வருவதாக கூறிக் கொண்டிருந்தார் நாராயணன் வசந்தனிடம்.

வான வீதியிலே வலம் வந்துக் கொண்டிருந்தது வெண்ணிலா. தடாகங்களிலுள்ள அல்வி மொட்டுக்கள் பூத்துக்கிடந்தன. பரந்த வானில் சிதறிக்கிடந்த நட்சத்திரங்கள் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. இரவு உண்டி உண்டு நாராயணன் பட்டு மெத்தையில் உறக்கத்திற்காக புறங்கொண்டிருந்தார்.

காரிருள் நீங்கி கதிர்வன் இளம் கதிர்களை வீசிக்கொண்டு கிழக்கில் வந்துகொண்டிருந்தான். நாராயணன் எழுந்து சிற்றுண்டி உண்டார். காபி வாயில் வைத்த சில வினாடிகளில் அப்படியே சாய்ந்தார். உடனே அவரைக் குணசேகரன் வைத்தியரிடம் அழைத்துச் சென்றான் வசந்தன். குணசேகரன் தன் தந்தையைக் கண்டவுடன் முதலில் அதிர்ச்சியுற்றான். பிறகு வசந்தன் மூலம் செய்தியறிந்தான். நாராயணனை சோதித்துப் பார்த்தான். டெலிபோன் அறைக்குச் சென்று தன் தோழன் சுந்தரத்திற்கும், இன்ஸ்பெக்டர் இமானுவேலுக்கும் தன் இல்லத்திற்கு வருமாடி போன் செய்து வெளிவந்தான்.

தன்னுடைய நண்பன் சுந்தர் முதலில் வந்தான். சுந்தரிடம் குணசேகர், என் தந்தை நிலைமை படுமோசமாய் இருக்கிறது. இவரை நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவ்வமயம் நீ வாக்கு மூலம் வாங்கு என்று கூறினான். அதற்குள் இன்ஸ்பெக்டர் இமானுவேல் வந்து சேர்ந்தார் குணசேகரன் இன்ஸ்பெக்டரிடம் கூறியதாவது 'நெ. 6, துரைசாமி சாலையில் இவர் வசித்து வருகிறார். இவர் என்னுடைய தந்தை. இவர் காலை சிற்றுண்டி உண்ணும் தருணம் மயங்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டார். நீங்கள் மேற்கண்ட விலாசத்திற்குச் சென்று இவர் உண்டி சிற்றுண்டி, காபி டம்ளர் முதலியவைகளைப் பரிமுதல் செய்துவரவும் என்று கூறி அனுப்பிவிட்டார் இன்ஸ்பெக்டரை.

சில வினாடிகளில் நாராயணன் பேச முற்பட்டார். அவரிடம் வாக்குமூலம் சுந்தரமும், குணசேகரனும் வாங்கிக்கொண்டனர். சில வினாடிகளில் நாராயணன் இம் மண்ணுலகம்விட்டு விண்ணுலகம் எய்தினார். இன்ஸ்பெக்டர் இமானுவேல் வந்து சேர்ந்தார். அப்பாத்திரங்கள் பரிசோதனைக்காக அனுப்பப்பட்டன. குணசேகரன், அவனுடைய சகோதரிகள், அவனுடைய தாய், சுந்தரம் முதலானோர் சில நிமிடங்கள் துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்தனர்.

மறுநாள் காலை ஒன்பதுமணிக்கு இன்ஸ்பெக்டரும், சுந்தரும் குணசேகர் மாளிகைக்குள் நுழைந்தனர். நாராயணன் காப்பி குடித்த பாத்திரத்தில் சிறிதளவு காப்பி மிஞ்சியிருந்தது. அதை பரிசோதித்ததில் கொடிய நஞ்சு கலந்திருப்பதாக தெரியவந்தது. இதை

யார் செய்தது? எனக்கொன்றும் புரியவில்லை என்றார் இமானுவேல்.

வழக்கறிஞர் சுந்தர் எழுந்து, பதற்தீர்கள் இமானுவேல், நஞ்சு கலந்தவனுக்கும், நஞ்சு உண்டவனுக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும். நாராயணன் அளித்த வாக்குமூலத்தில் தனக்கு சிற்றுண்டி கொண்டு வந்து கொடுத்தது "வசந்தன்" என்று கூறியுள்ளார். சிற்றுண்டி உண்டா நடுப்பகல் தருணத்தில் தனது மகன் வசந்தன் மேனே ஜராக இருக்கும் "மீனாட்சி" பேங்கிற்கு வருவதாகவும், தன் தொகையைப் பற்றிய கணக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்றும் வசந்தனிடம் கூறினாராம். இவ்விரண்டும் ஆன பின் தன்னுடைய இருமடிப் பெட்டியில் உள்ள பேங்கு புத்தகத்தின் படி பேங்கிலுள்ள தொகை இருக்கிறதா என்று நம்மைப் பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறார். அச்செல்வத்தில் மூன்றில் இரண்டு பாகம் ஜயந்திக்கும் ஒரு பாகம் மீனாட்சிக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்வளவுதான் அவர் அளித்த வாக்குமூலம்.

நாம் சென்று "மீனாட்சி பேங்கைப்" பார்வையிட்டு நாராயணன் கூறியது சரியா என்று காணலாம் வாரும் என்று சுந்தர், குணசேகரன், இமானுவேல் முதலி

யோர் நாராயணன் இல்லத்திற்குள் நுழைந்தனர். அங்கு பேங்கு புத்தகம் தேடி எடுத்துக்கொண்டு பேங்கிற்கு சென்றனர். அங்கு தொகையைப் பார்வையிட்டதில் மூன்றுகோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக இரண்டுகோடி ரூபாய்தான் இருந்தது. உடனே வசந்தன் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து சுந்தர் திறமையுடன் வாதம் புரிந்து வாக்குமூலப்படி மூன்றில் இரண்டு பாகம் ஜயந்திக்கும் ஒரு பாகம் மீனாட்சிக்கும் என்று கூறினார். அன்றியும் மூன்றுகோடி ரூபாயில் ஒருகோடி ரூபாய் வசந்தன் களவாடி கையாண்டிருக்கிறார். இவ்வமயம் பேங்கிலுள்ள இரண்டுகோடி ரூபாய் ஜயந்திக்குச் சொந்தம் என்றும் அவர்குறிப்பிட்டார் தமது வாதத்தில். தீர்ப்பும் அப்படியே தீர்க்கப்பட்டது.

மேற்படி இரண்டுகோடி ரூபாய் குணசேகரனிடம் 'ஜயந்தி' சார்பாக அளிக்கப்பட்டது. வசந்தனும், மீனாட்சியும் சென்னை சென்று பிழைத்து வருகின்றனர். சுந்தர் சேகர் உறவாளிகள் ஆனார்கள். ஆன்றோர் நிச்சயித்தபடி சுந்தரின் தங்கைக்கும் குணசேகருக்கும், குணசேகர் மூத்த சகோதரிக்கும் சுந்தருக்கும் கல்யாணம் சிறப்பாக நடைபெற்று, இல்லறம் நல்லறமாய்த் திகழ்ந்தது.

வஞ்சகம் வாழாது

விந்தையூர் என்பது ஒரு பட்டிக் காடு. அங்கு எல்லாம் வியப்பாகவேயிருக்கும். ஏரி, குளங்கள் ஏராளம். ஆனால் தண்ணீரோ தலைகீழ் நின்றால் கழுத்துமட்டும்

இருக்கும். மல்லாந்து படுத்தால் மார்பளவிற்குக்கும். நெல் விதைத் தால் புல் முளையும். கல்தான் விளையும். அவ்வளவு செழிப்புள்ளது அங்குள்ள நிலங்கள்.

அந்த ஊருக்கு எல்லா ஊரிலும் இருப்பதுபோல் கணக்குப் பிள்ளை யிருந்தார். அவர் இட்டிதுதான் திட்டம். போட்டதுதான் சட்டம். பாமர ஜனங்கள் தங்களை அவர் என்ன செய்துவிடுவாரோ என்று பயந்து சாவார்கள். அவரும் அப் படிச் செய்துவிடுவேன், இப்படிச் செய்துவிடுவேன் என்று அவர் களை மிரட்டிக்கொண்டே யிருப் பார்.

அந்த ஊரில் எப்பொழுதும் கரும்பே விளைவதில்லை. ஆனால் கணக்குப்பிள்ளையின் புத்தகத்திலே கரும்பு விளைந்ததாகக் கணக்கு இருக்கும். காரணம் என்ன தெரியுமா? கரும்பு விளையும் நிலத்திற்கு அதிக வரி கட்டவேண்டுமல்லவா? தனக்கு ஆகாதவர் நிலங்களை யெல்லாம் கரும்பு விளைந்ததென்று கணக்கெழுதி அதிக வரி கட்டும்படிச் செய்வார். அவர்களில் யாராவது ஒருவர் உண்மைதெரிந்து மேலதிகாரிக்குப் பிராது கொடுத்தால் கரம்பை கரும்பு என்று கைதவரி எழுதிவிட்டதாகக் கணக்குப்பிள்ளை தப்பித் துக் கொள்வார். இப்படிப்பட்ட தில்லுமல்லுகள் செய்வதில் கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கு நிகர்கணக்குப்பிள்ளையேதான்.

பொங்கல் வர இன்னும் சில நாட்கள் இருந்தன. எல்லோரும் குயவனிடத்தில் சென்று புதுப் பாளை வாங்கிச் சென்றனர். கணக்குப்பிள்ளையும் குயவனிடத்திற்குப் புதுப் பாத்திரங்களை வாங்கிச் சென்றார். அதற்குள் புதுப் பாத்திரங்களை எல்லாம் செலவாகிவிட்டன. கணக்குப்பிள்ளை குயவன் தன்னை அவமதித்துவிட்டதாகக் குறி குறி யென்று குறித்தார். திட்டுத் திட்டென்று திட்டினார். அடிக்கவும்

கூட ஓடினார். பயந்துபோன குயவன் நாளைக்குப் புதுச்சூளையைப் பிரித்து தானே அவர் வீட்டிற்குப் பாத்திரங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதாகத் தாழ்மையோடு வேண்டிக்கொண்டான். கணக்குப் பிள்ளைக்கா கோபம் தணியும்! அடே! உன்னை ஒரு கை பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று கருவிக் கொண்டே சென்றார். "என்ன ஆபத்து வரப்போகிறதோ" என்று பயந்து அழுதுகொண்டே நின்றான் குயவன்.

பொங்கல் சழிந்தது, சிலநாட்களும் சென்றன. ஒருநாள் இரவு மழை பிடித்துக்கொண்டது. எங்கும் ஒரே வெள்ளக்காடாயிற்று. மறுநாள் விடிந்தது. டென்கள குடிதண்ணீர் எடுக்கச் சென்றனர். ஊருக்கெல்லாமாக ஒரே குடிதண்ணீர்க் குளம்தான் இருந்தது. அட கடவுளே! அதிலே வெள்ளம் ஒரு எருமைக்கடாவை அடித்துக்கொண்டுவிட, அது அதில் இறந்து மிதந்துகொண்டிருந்தது. தண்ணீரெல்லாம் ஒரே நாரற்றம். ஊரெல்லாம் கூடினர். யார் எருமையின் பிணத்தை எடுப்பதென்று ஒருவருக்கும் தெரியாமல் விழித்தார்கள். தோட்டியைவிட்டு எடுத்திருக்கலாம். தண்ணீர் திட்டுப் பட்டுவிடும் என்று விட்டுவிட்டார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் கணக்குப் பிள்ளை குயவனைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்று நினைத்தார். தன் வீட்டிற்கு அவசர அவசரமாக ஓடினார். ஒரு பழைய ஓலையில் ஏதோ எழுதி ஒரு ஓலைக் கட்டுக்குள் புகுத்தி அதைத் தூக்கிக்கொண்டு விரைந்து கூட்டத்திற்குத் திரும்பி வந்தார். பிறகு ஊர் மணியகாரரைப் பார்த்து "ஐயா எங்கள் வீண்

டில் இருந்த இந்தப் பழைய ஏட் டில் இதைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பு இருக்கிறதா" என்று பார்க் கலாமா என்று கூறினர். அவரும் இசைந்தார்.

எல்லோரெதிரிலும் ஓலைச்சுவடி அவிழ்க்கப்பட்டது. கணக்கப் பிள்ளை அதற்குள் தேடுவதைப் போல பாவனைக்காட்டி தான் வைத்த ஓலையை எடுத்தார். எல் லோருக்கும் கேட்குமாறு அதில் உள்ளதை பின்வருமாறு படித்தார்,

குளம் கெட்டது எருமையின் பிணம் மிதந்ததால் அல்லவா? எருமையின் பிணம் அங்கு ஏன் மிதந்தது? வெள்ளம் வந்ததால். வெள்ளம் எப்படி வந்தது? மழை பெய்ததால். மழை எப்படி பெய் கிறது தெரியுமா? மேகங்களால். மேகம் புகையால் உண்டாக்கப்படு கிறது புகையைச் சூளைபோட்டு உண்டாக்கியவன் குயவன்தான். ஆகையால் குளத்தில் கிடக்கும் எருமையின் பிணத்தைக் குயவன் தான் எடுத்துப் போடவேண்டும். என்று படித்து முடித்தார். உடனே மணியகாரரும் குயவன் தான் பிணத்தை எடுக்கவேண்டுமென்று கட்டையை இட்டார். குயவன்

ஊருக்கு ஒருவனேதான். ஆகவே அவன் தான் எடுக்கவேண்டும். கணக்குப்பிள்ளையின் வஞ்சகத்தை நினைத்து அழுதுகொண்டே குளக் கரைக்குப் போனான். ஊரார் பலர் வேடிக்கைப் பார்க்க அங்கு வந்தி ருந்தனர். அந்தச் சமயத்தில் கணக்குப் பிள்ளையினுடைய எட்டு வயது குழந்தையொன்று கூட்டத் தோடு வந்து குளத்திலே எப்ப டியோ நழுவி விழுந்துவிட்டது. எல்லோரும் விழித்தார்கள் குய வனே திடீரென்று குளத்திற்குள் குதித்து குழந்தையை வெளியே கொண்டுவந்தான். குழந்தையும் பிழைத்தது. இதையறிந்த கணக் குப்பிள்ளையும் ஓடோடிவந்து குய வன் காலிலே விழுந்தார் பிறகு தாமே எருமையை எடுக்கக் குளத் திற்குள் குதித்தார். எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டு அவரைத் தடுத்தார்கள். அப்பொழுது அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? "ஊரர்களே, குயவனை நான் வஞ் சித்தேன். என் குடும்பத்தை அவன் வாழவைத்தான். ஆகவே வஞ்சகம் வாழாது" என்று ஆமே சத்தோடு கூறிக்கொண்டே எரு மையை எடுக்கக் குளத்திற்குள் குதித்தார்.

“मानव व मिट्टी”

(1)

प्रभात का समय था। अंशुधर की अरुण किरणें चारों ओर फैलती जा रही थीं। किरणों के स्पर्श से इन्दीवर हँसने लगा। शस्य-स्थित ओस की बूँदें रंगविरंगे मोतियों के समान दिखाई दे रही थीं। विटपों की कोमल किसलय तथा सुमनों की पंखुडियाँ वसंत-मारुत के परो की भांति हिल रही थीं। सरिता की कलकल ध्वनि पवन-संगीत से स्वर मिला रही थी। उस समय तीरस्थ मानव बेमतलब से मिट्टी लेकर घड़ा-सा बनाता और दूर फेंकता जाता था। सामने एक, दो, सौ..... कई रूपों का ढेर लग गया। बहुत देर तक वह इसी काम में तल्लीन था। उसे भूख लगी। वह लौट गया।

उस समय तक वह घर बनाकर रहना जान गया था। पर खाने-पीने की चीजों को बरतनों में रखना नहीं जानता था। घर लौटकर देखा कि सेंके हुए मांस के साथ कुछ धूल भी मिली हुई थी। उसकी जीभ धूल-धूसरित मांस को खाने से इनकार कर रही थी। वह सोचने लगा कि इन चीजों को स्वरक्षित रखने का प्रयत्न क्यों न करे? प्रातःकाल का अनुभव उसे प्रोत्साहित करने लगा।

(2)

फिर उसी नदी के किनारे बैठा कुछ सोच रहा था। बिखरे हुए मिट्टी के सूखे रूपों को देखा। उसकी आँखों में नव ज्योति पैदा हो गयी। अंग-भंग से कई नये भाव प्रकट हो रहे थे। आखिर उसने चीजों को स्वरक्षित रखने का मार्ग ढूँढ ही लिया।

मिट्टी को जमाकर पानी छिटकाने लगा। सुप्त मिट्टी अब जागी। उसकी आँखों में आँसू थे। मदविह्वल मानव को वह दीखता कैसे?

स्वार्थ-पथगामी मानव की करतूतों को मिट्टी सब्र करती जा रही थी। पर जब वह उसके कठोर हाथों के बीच कुचली जा रही थी, तब वह वेदना से तिलमिलाने लगी।

मिट्टी की सहिष्णुता व मानव की स्वार्थान्धता के फलस्वरूप मिट्टी बरतन बनी। वह न केवल मानव की विजय का चिह्न था वरन् मिट्टी की वेदना का भी चिह्न था। वह अब बरतनों को आतुर नेत्रों से देखने लगा।

(3)

कुछ ही दिनों में उसका बरतन फूटकर बिखर गया। मानों उसे ऐसा मालूम हुआ कि वह स्वयं फूटकर बिखर गया हो। आशा के अंकुर ने प्रयत्न जारी रखा। तब मिट्टी बोली “हे मानव, तुम अपनी स्वार्थान्धता का मुझे क्यों शिकार बनाते हो?”

“कारण पूछती हो? आवश्यकता नामक कोई चीज़ न होती, आविष्कार की बात ही न उठती। आवश्यकता ने आविष्कार पर जोर दिया।”

“इसी मिट्टी में पैदा होकर, इसी मिट्टी की गोद में खेलकर, इसी मिट्टी का विरोध—अन्याय है।”

“गलती तुम्हारी ही है। यदि प्रारंभ में ही मुझे रोकती तो मैं मान सकता था। पर आज सारी सुविधाएँ प्राप्त कर, उनको त्यागना मानव का काम नहीं।”

कालांतर में मिट्टी के बरतन को आग में तपाकर मज़बूत बनाना उसने सीख लिया। अपार-शक्ति को अपने में रखकर भी मिट्टी आग में तपने लगी।

(4)

कालचक्र धूम रहा था । मानव का देहांत हुआ । उसकी देह को लोग गाड़ने लगे । शरीर पर की ममता से प्रेरित आत्मा मिट्टी से कहने लगी “ इस शरीर को छोड़ दो । इस शरीर को छोड़ दो । ”

मिट्टी — हा....हा....हा.... । अपनी करनी का फल भोगो । तुम्हारी उद्वण्डता ने किसीकी परवाह न की, तुम्हारा ख्याल था कि प्रकृति की प्रबल शक्ति पर तुम हावी हो गये । उस दिन परिस्थिति भी तुम्हारे अनुकूल थी, तुमने विजयोत्सव मनाया । आज मेरे विजयोत्सव का दिन है ।

मानव शक्ति की उद्वण्डता अब मिट्टी में मिल ही गयी । आत्मा समझने लगी कि भौतिकता की उन्नति अस्थिर है । मृगतृष्णा के पीछे मृग की भांति मानव भौतिकता के पीछे दौड़ता है । प्रकृति पर हावी होने का दावा मानव की कल्पना मात्र है ।

आत्मा आखिर आँखों से ओझल हो गयी ।

एम. वी. बालसुब्रह्मण्यम, ‘प्रचारक’

गाँव का सौन्दर्य

भारत कृषिप्रधान देश है। भारत में लाखों गाँव हैं। गाँवों की सुन्दरता का वर्णन कोई नहीं कर सकता !

कला-मर्मज्ञ, कवि, वैज्ञानिक और प्रकृति के पुजारी गाँव में ही रहना पसंद करते हैं। क्यों ? वे शहर की चहल-पहल से ऊब गये इस लिए गाँव में जाकर रहना ही सब पसंद करते हैं।

गाँव की एक ओर हरे-भरे खेत हैं, दूसरी ओर उत्तुंग पर्वत आसमान से बातें कर रहा है ; तीसरी ओर नदी की धारा कलकल करती हुई बह रही है ; गाँव में जहाँ देखो वहाँ सुंदर नज़ारे ही दिखाई देते हैं !

देहाती बहुत मेहनती होते हैं। देहातियों के मन में कूटनीति, कपट और ईर्ष्या नहीं हैं। गाँव की हवा मस्ती ढोकर आती है !

वहाँ हम पुष्पों की सुन्दरता व खुशबू पाते हैं। वहाँ हर महीने में, हर मौसम में प्रकृति की छटा दिखाई देती है।

टी. लोकनाथन, VI. फ़ारम

समय का मूल्य

समय चला जा रहा है ।

समय चला जा रहा है ।

समय किसी की परवाह न करता,
बीता अवसर कभी न आता ;
समय ढल चला तो ढल चला
जो बीत चला सो बीत चला ।

(समय)

जग का जीवन है बहुत कम,
करना है तुम्हें काम न कम,
जो समय के साथ न चलता
पछताने से क्या हो सकता ?

(समय)

करना हो जो करो शीघ्र तुम
मरना हो तो मरो समय पर ।
समय की गति को जान चलो
समय के साथ ही साथ चलो ॥

समय चला जा रहा है ।

समय चला जा रहा है ॥

बी. जी. मोहन, VI. फ़ारम

राजकुमारी का साहस

पुराने ज़माने में मेवाड़ में एक राजा था। उसके यहाँ बहुत कर्मचारी थे; जो बागी हो गये और राजा को मारने की साजिश करने लगे।

एक दिन राजा अपनी पत्नी व पुत्री के साथ बैठकर बातचीत करता था। उस समय राजा के दुश्मन वहाँ आ गये। राजा उस कमरे में छिप गया जो भूमि के नीचे था। दुश्मन लौट गये।

दूसरी बार जब दुश्मन आये राजा छिप गया। लेकिन दरवाज़े में कोई ताला नहीं था। राजकुमारी ने सांकर में उँगली डालकर उसे पकड़ लिया। बहुत देर तक दरवाज़े को खोलने के लिए दुश्मन प्रयत्न करते रहे। आखिर राजकुमारी की उँगली टूट गयी। उसी समय राजा के आदमी भी वहाँ आ गये। राजकुमारी के साहस से राजा बच गया।

के. नरसिंहराव, IV. फ़ारम आ. कक्षा

होशियार व साहसी लड़का

मोहन एक गरीब लड़का था। वह बहुत होशियार और सुन्दर लड़का था। वह सदा अपने दर्जे में अक्बल रहता था। उसी दर्जे में माधव नामक एक अमीर लड़का पढ़ता था। वह बड़ा बेवकूफ था।

एक दिन मास्टर साहब ने माधव से एक प्रश्न पूछा। वह जवाब नहीं दे सका। मोहन ने जवाब दिया। इससे माधव मोहन से बदला लेना चाहता था। एक दिन सब लड़के कहीं सैर के लिए गये। मोहन ही उनका लीडर था। मास्टर एक जगह पर सो रहे थे। सब लड़के इधर-उधर घूमने लगे। लेकिन मोहन नहीं चला।

इस समय माधव वहाँ आया। वह मोहन को एक गुफा के पास ले चला और उसे उस गुफा के अन्दर छोड़कर एक भारी पत्थर से गुफा को बन्द कर दिया। कुछ समय के बाद दस चोर आये। मोहन एक जगह पर छिप गया। उनकी बातचीत से मोहन को यह मालूम हुआ कि वे उस दिन माधव के पिता को मारकर धन छटना चाहते हैं।

जाने की जल्दी में चोर गुफे को बन्द करना भूल गये। मोहन बच गया। वह सीधे दौड़कर पुलिस स्टेशन पहुँचा और माधव के पिता को पुलिस की सहायता से बचाया। माधव के पिता ने अपनी जान बचानेवाले मोहन को हजार रुपया इनाम दिया।

माधव ने अपने बुरे काम के लिए मोहन से माफ़ी माँगी। दोनों प्यार से रहने लगे। मोहन की होशियारी और साहस से माधव के पिता की जान बची।

डी. एस. लोकनायकी